

AGRICULTURA

SĂPTĂMINAL DE ȘTIINȚĂ ȘI PRACTICĂ DIN AGRICULTURĂ, INDUSTRIA ALIMENTARĂ, SILVICULTURĂ ȘI GOSPODĂRIREA APELOR

In agricultura cooperatistă

MIJLOACE SUPERIOARE DE REALIZARE A SARCINILOR DE PLAN

Ing. Angelo MICULESCU

ministru secretar de stat la M.A.I.A.S.A.,
șeful Departamentului agriculturii
cooperatiste și al gospodăriilor populației

Anul în care am pășit are pentru toți lucrătorii din agricultură o semnificație deosebită: el marchează împlinirea unui deceniu de la încheierea cooperativizării, moment de covârșitoare importanță pentru întreaga dezvoltare a economiei noastre socialiste.

Bucurându-se permanent de sprijinul partidului și statului, cooperativele agricole s-au consolidat continuu și au răspuns, la rîndul lor, acestui sprijin prin rezultate ce s-au înscris, de la an la an, pe o curbă ascendentă. În legătură cu realizările obținute în acești 10 ani, la adunarea populară ținută cu ocazia Zilei recolta 1971, tovarășul Nicolae Ceaușescu preciza: „cooperativele din patria noastră, sectorul socialist al agriculturii cooperatiste și-a demonstrat de la început superioritatea l Țărâtimea română s-a convins că numai unindu-se în cooperative agricole, poate asigura sporirea producției și a veniturilor, ridicarea bunăstării sale materiale și spirituale. Pe baza propriei noastre experiențe putem aprecia că fărîmarea socialismului nu se poate concepe decît cu o industrie puternică, cu o agricultură cooperatistă, socialistă; numai imbinînd aceste două sectoare socialiste se pot crea socialismul și comunismul!”

Astăzi, agricultura cooperatistă, împreună cu gospodăriile populației, dețin ponderea cea mai mare în ansamblul agriculturii țării, atît în ceea ce privește suprafața și efectivele de animale, volumul producțiilor realizate cît și contribuția la constituirea fondului centralizat al statului. Cîteva date sînt perfect edificatoare: cooperativele agricole de producție dețin 60,5 la sută din suprafața agricolă a țării; aici lucrează 71,6 la sută din tractoarele existente în agricultură. Aceste baze materiale îi corespund o producție în continuă creștere.

Este semnificativ faptul că, în 1971, din fondul central circa 76 la sută la cereale, 61 la sută la legume și fructe și 48 la sută la lapte, a fost asigurat de cooperativele agricole de producție. Veniturile importante realizate de ele pe această cale au contribuit substanțial atît la întărirea economică a fiecărei unități în parte cît și la creșterea bunăstării membrilor cooperatori.

O dovadă a aprecierii rolului acestui sector în economia țării este și măsura luată recent de conducerea de partid și de stat, de constituire, în cadrul Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, a unui organism distinct care să se ocupe de această activitate: Departamentul agriculturii cooperatiste și al gospodăriilor populației.

Ca urmare a unei activități de producție și economice corect dirijate, cele mai multe unități cooperatiste au pășit în acest al doilea an al cincinalului bine consolidat, cu o bază materială sporită, cu o experiență îmbogățită, într-un cuvînt, dispunînd de condiții superioare pentru ca sarcinile ce le revin din planul pe 1972 să poată fi îndeplinite și chiar depășite.

Pentru a da posibilitate și unităților mai puțin dezvoltate să se ridice la ni-

velul cerințelor și al condițiilor create, partidul a acordat acestora un nou și substanțial sprijin. Măsurile recente prin care a fost anulată restituirea unor credite, s-au alocat importante sume de la buget pentru sprijinirea unor cooperative în achitarea contribuției la Casa de pensii și s-a acordat un credit rambursabil în 1972 unităților care au livrat produse pe baze de contract la fondul de stat, pentru plata retribuției convenite membrilor, constituie un imbold în plus pentru țărâtimea cooperatistă de a-și multiplica eforturile astfel încît aportul ei la continua dezvoltare a agriculturii noastre socialiste să fie tot mai substanțial.

Prevederile planului pe 1972, votate de Marea Adunare Națională, sînt bine cunoscute. Acum, în perioada adunărilor generale, cînd fiecare cooperativă își hotărăște planurile proprii de producție și economico-financiare, accentul va trebui pus pe cîteva elemente de bază. În domeniul producției vegetale, de pildă, este necesară crearea condițiilor pentru obținerea unor sporuri considerabile de producție la cereale și plante tehnice. Aceste culturi, bine dirijate din punct de vedere agrotehnic, sînt importante surse de venituri pentru unități și, în același timp, pentru cooperatori.

(Continuare în pag. a 3-a)

Sporurile obținute în producția zootehnică prin folosirea nutrețurilor combinate, ca și reducerea considerabilă a consumurilor specifice față de furajarea tradițională au făcut ca, în ultimii ani, industria de nutrețuri combinate să cunoască o puternică dezvoltare în țara noastră. În fotografie: Fabrica de nutrețuri combinate de la Periş, județul Ilfov.

Hotărîrea Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor privind îmbunătățirea participării sindicatelor la organizarea și desfășurarea întrecerii și acordarea stimulentele morale și materiale fruntașilor și colectivelor fruntașe

După cum s-a anunțat, în zilele de 6 și 7 ianuarie 1972 a avut loc plenara Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica Socialistă România.

Lucrările plenarei au fost consacrate, în principal, analizării sarcinilor ce revin sindicatelor pentru îndeplinirea planului de stat pe 1972, examinării activității desfășurate de organele și organizațiile sindicale pentru selecționarea, promovarea și instruirea cadrelor, dezbaterii raportului referitor la execuția bugetară pe anul 1971 și aprobării bugetului Consiliului Central al U.G.S.R. pe anul 1972, precum și altor importante probleme privind activitatea sindicatelor. De asemenea, cu acest prilej au fost adoptate o seamă de documente de însemnătate deosebită, printre care și Hotărîrea Consiliului Central al Sindicatelor privind îmbunătățirea participării sindicatelor la organizarea și desfășurarea întrecerii și acordarea stimulentele morale și materiale fruntașilor și colectivelor fruntașe, al cărui text îl publicăm în pagina a XII-a a revistei noastre.

Plenara Consiliului U.N.C.A.P.

Miercuri a avut loc plenara Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție la care au participat membrii Consiliului Uniunii Naționale, ai Comisiei de revizie, președinții uniunilor județene ale cooperativei agricole de producție, cadre de conducere ale unor instituții și organizații centrale.

A luat parte tovarășul Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R.

Plenara a luat în discuție problemele pregătirii și organizării celui de-al II-lea Congres al Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție și a hotărît în unanimitate convocarea acestuia la 21 februarie 1972, ordinea de zi și normele de reprezentare la Congres. De asemenea, plenara a hotărît ca în perioada premergătoare Congresului să se desfășoare adunările generale ale cooperativei agricole și conferințele uniunilor județene cooperatiste, în cadrul cărora să se analizeze temeinic activitatea desfășurată în anul trecut, să se stabilească, în concordanță cu prevederile planului de stat, sarcinile planului de producție și financiar pe anul 1972 și să se adopte măsuri eficiente pentru obținerea de rezultate superioare în toate domeniile de activitate ale unităților agricole cooperatiste.

Plenara a recomandat ca în centrul dezbaterilor din adunările generale să stea modul în care a fost aplicată organizarea

și retribuirea muncii în acord global și să se stabilească măsuri pentru generalizarea acestuia în toate sectoarele de producție ale tuturor cooperativei agricole. Conferințele să analizeze cu prioritate modul în care uniunile județene și-au îndeplinit atribuțiile încredințate de partid și să stabilească măsuri pentru creșterea rolului lor în realizarea sarcinilor care stau în fața agriculturii cooperatiste.

Cu prilejul adunărilor generale și a conferințelor, în întreaga perioadă de pregătire a Congresului se va intensifica munca politico-educativă în rîndurile țărâniilor cooperatiste, pentru formarea și dezvoltarea conștiinței socialiste, antrenarea tuturor cooperativelor la realizarea sarcinilor, în spiritul documentelor plenarei C.C. al P.C.R. din 3—5 noiembrie 1971.

Plenara a dezbătut problemele legate de necesitatea îmbunătățirii statutelor cooperativei agricole de producție, al Casei de pensii și al uniunilor cooperatiste, corespunzător cu stadiul actual de dezvoltare a cooperativei agricole și a sarcinilor de perspectivă ale acestora. Au fost adoptate propunerile cuprinzînd modificările la statute și s-a stabilit ca acestea să fie larg dezbătute cu masa membrilor cooperatori, după care proiectele definitivite să fie supuse spre aprobare celui de-al II-lea Congres al Uniunii Naționale.

În legătură cu problemele aflate pe ordinea de zi au luat cuvîntul Gheorghe

Petrescu, Mastan Ruwin, Nicolae Boslan, Blaziu Buzas, Tănase Fanea, Gheorghe Guli, Dumitru Alexandru, Ion Negoitșă, Nicolae Huditeanu, Petru Mihalache, Gheorghe Bucă, Vasile Dragoș, Dominic Szasz, Leopold Kober, Andrei Balint și Dumitru Tudose.

În încheierea lucrărilor, a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Pană.

Plenara a adresat o telegramă Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, în care se exprimă sentimentele de înaltă stimă și prețuire ale țărâniilor cooperatiste față de conducerea partidului nostru, personal față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, precum și mulțumirea fierbinte a tuturor membrilor cooperativei agricole pentru grija părintească, permanentă pe care o poartă progresului agriculturii, ridicării nivelului de viață material și spiritual al țărâniilor.

În telegramă se menționează că în șirul măsurilor adoptate în folosul agriculturii un loc important îl ocupă recenta hotărîre a Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. privind înlesnirile acordate cooperativei agricole de care beneficiază în mod direct majoritatea membrilor cooperatori.

Ne angajăm, se subliniază în telegramă, ca împreună cu masa largă a membrilor cooperatori să stabilim cele mai corespunzătoare măsuri care să determine punerea mai bine în valoare a imenselor rezerve și posibilități de care dispune agricultura cooperatistă în scopul creșterii substanțiale a producției agricole, sporirii cantităților de produse agroalimentare destinate fondului central al statului, îmbunătățirii retribuției muncii membrilor cooperatori.

In paginile 8-9:

ACORDUL GLOBAL

Metodologia de calcul și tehnica de aplicare la culturile de cereale și plante tehnice

AGRICULTURA

Săptăminal de știință și practică, editat sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor pe ramură.

Nr. 2 (466)

Joi, 13 ianuarie 1972

SUMAR

- Sămînța — izvorul recoltelor : **ÎN JUDEȚUL SUCEAVA — O EXPERIENȚĂ DEMNĂ DE LUAT ÎN SEAMĂ** (pag. 4)
- Preocupări la început de an în legumicultură : **PREGĂTIREA RĂSADURILOR ȘI CITEVA PROBLEME ORGANIZATORICE** ● Industrie alimentară : **LA FABRICA DE CONSERVE TR. MĂGURELE — NU TOTUL SE REZOLVĂ PRIN SCHIMBAREA UNUI DIRECTOR !** (pag. 5)
- Din experiența cooperativelor agricole : **CORELAREA EFECTIVELOR DE ANIMALE ȘI A PRODUCȚIEI ACESTORA CU RESURSELE DE FURAJE** (pag. 6)
- Discuții la masa rotundă — **ZOOIGIENA — FACTOR CARE CONDIȚIONEAZĂ CALITATEA PRODUCȚIEI** (pag. 7)
- În dezbateri publică : **PROIECTUL LEGII CU PRIVIRE LA GOSPODĂRIREA APELOR ÎN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA** (pag. 10)
- În dezbateri publică : **PROIECTUL DE LEGE PRIVIND GOSPODĂRIREA PĂDURILOR ADMINISTRATE DE COMITETELE EXECUTIVE ALE CONSILIILOR POPULARE** (pag. 11)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Ing. Marin CAPIȘU; Dr. ing. Octavian CĂRARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Gheorghe MOLDOVAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea MOTOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian ROȘCA; Ing. Mihai SEMENESCU; Anton STOIANOVICI; Ing. Nicolae STOICA; Prof. dr. doc. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile TEMISAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția : București, Piața Scintei nr. 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali.

Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Scintei”.

40.000

BLOC-NOTES

ȘEDINȚĂ DE LUCRU PRIVIND ACTIVITATEA SINDICATELOR

Marti, 11 ianuarie a.c., la Eforie Nord a început o ședință de lucru, organizată de Comitetul Uniunii Sindicatelor din agricultură, industria alimentară, silvicultură și sectorul de gospodărire a apelor. La ședință, ale cărei lucrări se vor încheia joi 13 ianuarie, participă președinții comitetelor sindicatelor din unitățile aparținătoare de Departamentul industriei alimentare, Departamentul îmbunătățirilor funciare, Departamentul Silviculturii, precum și din cadrul întreprinderilor pentru producerea, industrializarea și valorificarea legumelor și fructelor, întreprinderile pentru valorificarea cerealelor și plantelor tehnice și din întreprinderile vicii și vinului. Iau parte, de asemenea, membri ai biroului executiv al Comitetului Uniunii sindicatelor pe ramură și cadre de conducere din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor.

Participanții dezbate cu acest prilej sarcinile ce revin sindicatelor din sectoarele respective, în domeniile economice și sociale, pentru realizarea planului de stat pe 1972, măsurile de îmbunătățire a activității politice și cultural-educative desfășurate de sindicate, precum și a vieții interne de organizație.

În perioada 15—17 ianuarie a.c. se va desfășura, în același loc, o ședință de lucru asemănătoare, la care vor participa președinții comitetelor sindicatelor din unitățile de mecanizare a agriculturii și din uzinele de fabricații, reparații și montaj pentru agricultură.

CURSURI PENTRU PREGĂTIREA PREȘEDINȚILOR DE COOPERATIVE AGRICOLE

Luni dimineața, la Academia „Ștefan Gheorghiu” s-au deschis cursurile pentru pregătirea președinților de cooperative agricole de producție, cu durata de un an. La acest curs, creat ca urmare a Hotărârii Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. din octombrie 1971, participă circa 100 de președinți din toate județele țării.

La festivitate au luat parte reprezentanți ai conducerii Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, Academiei de Științe

agricole și silvice, Institutului agronomic „N. Bălcescu”. Cu acest prilej au luat cuvântul Jean Beiu, prorector al academiei și director al Institutului central de pregătire a cadrelor de conducere din economie și administrația de stat, și Gheorghe Petrescu, președintele U.N.C.A.P.

Adunarea a adresat o telegramă C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, prin care participanții își exprimă grațitudinea pentru orientarea justă, științifică, marxist-leninistă, creatoare dată de conducerea partidului pregătirii și perfecționării cadrelor de conducere din agricultura cooperatistă.

NOI ÎNTEPRINDERI AGRICOLE DE STAT

În urma analizelor efectuate a reieșit că unele ferme și întreprinderi agricole de stat erau prea mari, ceea ce crea greutăți în dirijarea concretă a producției, în folosirea rațională a pământului și a bazei materiale a acestora. De asemenea conducerea directă de către Departament și trusturile specializate a dus la o centralizare excesivă, la soluționarea uneori cu întârziere a problemelor, la slăbirea inițiativelor și a răspunderii cadrelor din unități pentru realizarea sarcinilor de plan.

Pentru înlăturarea acestor deficiențe s-a trecut la o redimensionare a întreprinderilor agricole de stat, organizându-se — începând de la 1 ianuarie — un număr de 364 întreprinderi, față de 220 existente până la acea dată. La redimensionarea unităților s-a avut în vedere zona în care întreprinderile își desfășoară activitatea, profilul și gradul de intensificare a producției, dispersarea teritorială a suprafețelor, precum și a unor obiective de producție existente. Pentru eliminarea unor tendințe de centralism excesiv și în vederea asigurării unei operativități în rezolvarea problemelor de producție și economico-financiare a unităților, s-au creat la nivel de județ, trusturi ale întreprinderilor agricole de stat, ca unități economice.

PENTRU A SE RECUPERA ALTE MII DE HECTARE

Unul dintre cele mai mari șantiere de îmbunătățiri funciare din țară s-a deschis recent în zona Fundeni-Branîștea, județul Galați, situată pe valea Siretului.

Din volumul total al lucrărilor, 30—35%

se va executa prin participarea la muncă voluntar-patriotică.

Peste 2 000 de cooperatori din 12 sate și comune situate în această zonă, folosind 72 de autocamioane, 20 de tractoare cu remorci și 240 de căruțe, au trecut la recuperarea pentru agricultură a mii de hectare de pământ fertil.

PRIMELE SUCESE

Întreprinderea de industrializare a laptei Ifov a intrat cu pași fermi în cel de-al doilea an al cincinalului. Ca urmare a organizării mai bune a muncii, încă de acum o săptămână fusese realizat și depășit, livrindu-se în același timp pentru export, peste sarcinile prevăzute, 15 tone de brinză.

EXPERIMENT ȘTIINȚIFIC VALOROS

De curind, acad. prof. Ștefan Peterli și cercetătoarea Adriana Barna, de la catedra de fiziologia plantelor a universității Babeș-Bolyai din Cluj, au realizat un experiment științific deosebit de interesant.

Cultivând alge în ape reziduale ale fabricii de bere din Cluj au observat că aici are loc o purificare accentuată a acestora. Algele metabolizează numeroase substanțe rămase în apa industrială. (După cum se știe, ele conțin circa 50 la sută proteine și toate vitaminele cunoscute ceea ce explică importanța ce se acordă cercetărilor în acest domeniu).

Observațiile oamenilor de știință de la Cluj creează noi posibilități de creștere intensivă a algelor, deschizând perspective de epurare a apelor poluate.

UN SOI NOU DE TRANDAFIR

La Stațiunea experimentală horti-viticolă din Cluj, biologul Rudolf Palocsay și ing. Ștefan Wagner au creat un nou soi de trandafir, cu flori foarte mari (cu diametrul de pină la 15 cm). Acesta are petale catifelate, de culoare roșu-cărămiziu, înfloreste abundent și este rezistent la diferite boli specifice.

Specialiștii și lucrătorii stațiunii au trecut la înmulțirea noului trandafir, spre a fi extins în producția diferitelor unități floricole.

SCRISORI

Program pentru instruirea gestionarilor

În ansamblul măsurilor luate în domeniul apărării avutului obște se înscriu și cele privitoare la instruirea tuturor gestionarilor cu privire la îndatoririle ce le revin din actele normative în vigoare. Având în vedere indicațiile date în această privință de Ministerul de Finanțe, Comitetul executiv al Consiliului popular județean Dolj, prin Corpul unic c.f.i. și Direcția generală pentru agricultură, industria alimentară, silvicultură și ape din județul Dolj a întocmit un program-cadru privind instruirea tuturor gestionarilor de bunuri materiale și valori bănești din cadrul unităților agricole.

La conceperea acestuia s-a plecat de la cerința că gestionarii trebuie să cunoască bine, din punct de vedere teoretic și practic, domeniul pe care-l administrează și actele normative care guvernează activitățile pe care le îndeplinesc. S-a avut în vedere ca acțiunea de instruire să dureze circa 9 luni pentru gestionarii de bunuri materiale și 6 luni pentru gestionarii de mijloace bănești și alte valori. Tematica pregătirii gestionarilor este diferențiată pentru gestionarii de bunuri materiale și cei de valori bănești.

În programul de pregătire sunt cuprinși peste 700 gestionari de bunuri materiale și valori bănești, din care 578 sînt din cadrul S.M.A. (Carol BORA — economist).

Rezultate pe măsura unei activități harnice

Stațiunea pentru mecanizarea agriculturii din comuna Borlești, județul Neamț, deși numai cu un singur an de activitate, se poate mândri cu rezultate care fac cinste muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din această unitate. Planul valoric pe anul trecut, a fost depășit cu 200 000 lei. Mecanizatorii, de aici, au muncit bine pe ogoarele cooperativelor din Borlești, Rediu și Cindești, obținând rezultate pe măsura eforturilor depuse.

La secția Cindești, de exemplu, față de planul de 625 000 lei, mecanizatorii au realizat peste 700 000 lei. Ei au obținut anul trecut, între altele, și economii la piese de schimb și carburanți în valoare de peste 21 000 lei. Tineri ca Alexandru Muscalu, Zănoagă Nistor la secția din Cindești, Vasile Toma, Alexandru Berbaru, Ion Lujescu, la secția din Rediu, Vasile Cireșe la Borlești au fost mereu evidențiați la panoul de onoare. În prezent, în atelierele secțiilor, construite anul trecut, mecanizatorii repară tractoarele și utilajele, iar în unele zile participă la lecțiile destinate perfecționării lor profesionale, spre a munci cu și mai bune rezultate în campaniile agricole din acest an. (Tache VASILACHE — țaran cooperativ).

Pasiune

Dacă cu zece ani în urmă, cineva se interesa de mecanizatorul de azi Gheorghe Sorca, îl putea găsi muncind ca vizitiu în cadrul cooperativei Ilia, județul Hunedoara.

Oamenii îl știau ca un om harnic și hotărât în tot ceea ce își propunea să întreprindă. De aceea, atunci când Sorca a trecut să învețe meseria de mecanizator, spre a lucra pământurile cooperativei din comună, el s-a așternut temeinic pe studiu. La stațiunea pentru mecanizarea agriculturii Dobra în acel timp se deschisese un curs de calificare la locul de muncă. Conștiincios, sirguincios și cu ambiție, Gheorghe Sorca a deprins ro-pede tainele noii meserii, la terminarea cursului obținând cu feliicitări carnetul de mecanizator. A fost repartizat să lucreze în cadrul secției de mecanizare din Ilia, pe pământurile cooperativei agricole din comuna natală. Aici, cum se spune, urma să-și dea al doilea examen și îl așteptau înșiși consătenii lui, conducerea cooperativei. Și chiar din primele zile Gheorghe Sorca s-a făcut remarcant.

Au trecut anii, sînt zecă la număr, în meseria de mecanizator. Lucrările efectuate de el au primit aceleași bune calificative, atât la pregătirea terenului cât și la însămînțări și recoltări. Deoseori, după ce a terminat lucrul în cadrul cooperativei Ilia, conducerea secției l-a trimis la alte cooperative, spre a ajuta. Peste tot Sorca a dat dovadă de aceeași pricepere și harnicie.

Comunistul Gheorghe Sorca este un exemplu de comportare în munca din cadrul secției, fapt pentru care conducerea SMA Ilia, consiliul de conducere al cooperativei îi stimează și-i apreciază activitatea cum se cuvine. (Miron ȚIC — economist).

Plantări de pomi

De curind, Consiliul popular al județului Bihor a elaborat un plan de măsuri cu privire la dezvoltarea pomiculturii și viticulturii. În baza acestui plan, cooperativele agricole din raza centrului de protecție plantelor Beiuș vor înlocui numeroase goluri în livezile existente și vor executa riguroso tratamentele necesare contra bolilor și dăunătorilor.

Consiliul de conducere al cooperativei agricole din comuna Răbăgani a făcut o inventariere a livezilor, constatîndu-se lipsa a peste 2 800 de pomi. Pentru completarea acestor goluri s-au săpat gropile necesare și s-au asigurat puieții respectivi. (Anton TIMOFTE — tehnician).

Reînnoiți-vă abonamentele pe anul 1972 la revista

„AGRICULTURA”

Abonamentele se pot face la toate oficiile și agențiile poștale, la factorii poștali și difuzorii procentuali.

Costul unui abonament este de 13 lei pe trimestru, 26 lei pe semestru și 52 lei pe an.

Preferăți abonamentele pe termen lung !

MIJLOACE SUPERIOARE DE REALIZARE A SARCINILOR DE PLAN

(Urmare din pag. 1-a)

În fiecare unitate cooperativă va trebui privită cu mult mai multă răspundere activitatea din sectorul zootehnic. Extinderea organizării activității în ferme, la a căror conducere să fie încadrați specialiști cu experiență, precum și generalizarea acordului global se înscriu în rîndul preocupărilor imediate, de maximă importanță. Acțiunilor organizatorice trebuie să li se suprapună un complex de măsuri tehnice, menite să asigure pregătirea și utilizarea corespunzătoare a furajelor. Dezvoltarea zootehniei, folosind în totalitate condițiile existente și creind noi condiții prin asigurarea unei tot mai corespunzătoare baze furajere — punind în aplicare prevederile legii recent votate — reprezintă una din principalele obligații ale conducătorilor cooperativei agricole, ale specialiștilor din acest domeniu.

Evident, activitatea de producție trebuie să-și găsească finalizare economică. Aceasta presupune, în primul rînd, o preocupare permanentă pentru realizarea unei creșteri substanțiale a producției marfă, pe baza căreia se creează posibilitatea creșterii veniturilor bănești și a ridicării valorii tarifelor de plată a normelor. Paralel, este necesară elaborarea unui plan economic bine echilibrat, care să aibă la bază o sistematică reducere a cheltuielilor, utilizarea rațională a creditelor pe baza unui program judicios întocmit, dirijarea în mod chibzuit a investițiilor, numai către acele obiective care au asigurată o eficiență ridicată. Pentru a da o cât mai mare siguranță echilibrului dintre cheltuieli și venituri, în 1972, în planificarea cheltuielilor va trebui să se lucreze cu o rezervă de 10-15 la sută față de nivelul veniturilor prevăzute.

Transformarea prevederilor planului pe 1972 în tone de produse agricole și, implicit, în venituri sporite pentru membrii cooperativei obligă fiecare unitate să acorde o atenție susținută organizării activității tehnico-organizatorice și economice, generalizării metodelor și măsurilor căroră, experiența, le-a dovedit valoarea.

Una dintre acțiunile care trebuie să ia o amploare deosebită anul acesta este perfecționarea activității în ferme. Eficiența organizării de ferme cu gestiune economică internă, cu planuri proprii de venituri și cheltuieli, defalcate din cele ale cooperativei agricole, și conduse de specialiști, a fost pe deplin dovedită. În cele peste 6.600 de ferme existente pînă în prezent în unitățile cooperatiste au fost create condiții mai bune de activitate a operatorilor, mijloacele materiale și financiare au fost folosite cu mai mult spirit gospodăresc, iar răspunderea specialiștilor pentru executarea la timp a lucrărilor și pentru nivelul calitativ al acestora, pentru buna îngrijire a animalelor, a crescut considerabil. Ținîndu-se seama de toate aceste elemente, de rezultatele obținute ca și de faptul că în asemenea ferme se creează condiții mai bune de aplicare a sistemului de muncă în acord global, atît pentru operatori cît și pentru tractoriști, generalizarea acestei forme de organizare este cîte se poate de bine justificată.

Așa cum am mai arătat este deosebit de importantă extinderea fermelor în zootehnie și totodată, și în horticoltură, sectoare cu un grad mai mare de intensivitate, în care conducerea și organizarea muncii necesită un nivel tehnic mai ridicat. Ele sînt, totodată, sectoare cu posibilități mai mari de realizare a unor venituri ridicate, care pot contribui astfel la îmbunătățirea rapidă a întregii activități a cooperativei.

Un rol important în realizarea obiectivelor înscrise în planurile de producție ale fiecărei cooperative, în mobilizarea membrilor săi la activitatea generală a unității l-a avut, în anul precedent, organizarea și retribuirea muncii pe baza acordului global. Peste tot unde s-a aplicat acest sistem, avantajele au fost evidente. Generalizarea lui va constitui, fără îndoială, un element dinamic de maximă eficiență. Indiferent de particularitățile pe care acest sistem le va îmbrăca, în raport cu condițiile concrete dintr-o unitate sau alta, cîteva elemente principale vor trebui respectate peste tot. Astfel, acordul global se va putea organiza, în continuare, atît pe formații de muncă — brigăzi, echipă, grupă de familie — cît și pe cooperativă.

Pentru o justă corelare între retribuirea muncii și volumul de muncă ce revine fiecărei formații, producțiile medii se vor stabili diferențiat pe ferme, brigăzi, pe sole și parcele, în funcție de posibilitățile concrete de realizare a lor, iar în zooteh-

nie, în funcție de potențialul biologic al fiecărei specii și categorii de animale, de furaje etc.

La rîndul lor, tarifele de plată — pe unitatea de produs, sau la mia de lei producție obținută — se diferențiază în cadrul aceleiași culturi sau categorii de animale, în raport cu producțiile planificate, cu volumul de muncă necesar, pe fiecare parcelă sau lot de animale.

Forma de retribuire — numai în bani sau în natură, sau în ambele moduri — se stabilește de către adunarea generală. Indiferent însă de soluția adoptată, atît partea în bani cît și cea în natură trebuie să fie corelate cu posibilitățile financiare ale cooperativei și cu balanța produsului respectiv.

Pentru ca membrii cooperativă să poată aplica din vreme o serie de lucrări care influențează producția, repartizarea suprafețelor și a loturilor de animale se va face imediat după întocmirea planurilor de producție. Este de dorit ca obligațiile și drepturile ce revin fiecărei cooperative sau fiecărei formații de lucru să fie consemnate într-un angajament scris, încheiat între acestea și conducerea cooperativei. Acțiunile ce se întreprind în prezent în fiecare județ de organele agricole, cu participarea specialiștilor din minister, sub conducerea organizațiilor de partid, vor permite conducătorilor cooperativei agricole să extindă acordul global, cu toate consecințele pozitive ce derivă de aici.

Unul din factorii determinanți și specifici ai modernizării agriculturii îl constituie mecanizarea. Este firesc ca la actualul stadiu de dezvoltare a cooperativei agricole de producție, rolul unităților care răspund de această activitate să crească considerabil. De aceea, printr-o serie de măsuri ce urmează să se aplice în curînd, stațiunile pentru mecanizarea agriculturii și secțiile componente vor purta răspunderea pentru întreaga activitate de mecanizare din cooperativele agricole. Stațiunilor pentru mecanizarea agriculturii li se acordă astfel autonomie deplină în conducerea întregii activități în raza lor de deservire, avînd personalitate juridică cu toate drepturile, obligațiile și răspunderile ce decurg din aceasta. Ele vor asigura înfăptuirea programului de mecanizare în cooperativele din consiliile intercooperatiste unde își desfășoară activitatea și buna folosire a mașinilor și utilajelor.

Deosebit de importante sînt și o serie de măsuri menite să ducă la creșterea cointeresării tuturor cadrelor ce lucrează în domeniul mecanizării agriculturii, la obținerea unor rezultate superioare în unitățile deservite. Așa cum a precizat tovarășul Nicolae Ceaușescu cu ocazia Zilei recoltei „sarcina mecanizatorilor este ca, împreună cu țărînimea cooperativă, să asigure realizarea producțiilor prevăzute în plan; numai după aceste criterii

vom aprecia activitatea întreprinderilor de mecanizare”. Din curs acestei indicații, începînd din acest an, urmează ca și mecanizatorii să execute lucrările agricole în acord global, individual sau pe grupe, îndeosebi la culturile cu un înalt nivel de mecanizare, fiind retribuiți în raport cu producțiile obținute.

Șefii secțiilor de mecanizare, mecanicii de întreținere și mecanicii agricoli urmează să primească în cursul anului, 80 la sută din salariile cuvenite pentru executarea lucrărilor în acord, sumele reținute urmînd a fi restituite integral sau diminueate, în raport cu realizarea producției planificate. În același timp, pentru fiecare tonă realizată peste prevederi, se va acorda o plată suplimentară proporțională cu depășirea. Aceste măsuri vor duce la creșterea considerabilă a răspunderii și cointeresării mecanizatorilor, pentru calitatea lucrărilor și pentru rezultatele finale de producție.

Creșterea gradului de modernizare și de intensivitate a agriculturii socialiste și, în același timp, tot mai strînsă integrare a acestui sector cu industria prelucrătoare pun astăzi probleme deosebite atît în ceea ce privește folosirea rațională a mijloacelor de producție și a forței de muncă de care dispune fiecare unitate, cît și în ceea ce privește valorificarea superioară a produselor obținute. Fiecare unitate agricolă este legată astăzi prin mii de fire de alte unități — agricole, de valorificare sau industriale, de producție sau de deservire — pe baza unor interese comune care se multiplică și se întrepătrund din ce în ce mai mult. Tocmai din necesitatea de a coordona aceste legături, de a le canaliza spre cele mai productive activități au fost create consiliile intercooperatiste. Ele asigură unirea forțelor mai multor cooperative pentru folosirea rațională a pămîntului, a fondurilor de investiții, a mijloacelor mecanice, a specialiștilor, a întregii forțe de muncă, în vederea creșterii continue a producției, a venitului obștesc și a veniturilor cooperativei. Sînt concludente, în acest sens, rezultatele bune dobîndite anul trecut într-o serie de asociații și întreprinderi intercooperatiste.

În noile condiții, consiliile intercooperatiste vor putea asigura o mai bună corelare a activității stațiunilor pentru mecanizarea agriculturii și a activității sanitar-veterinare cu interesele cooperativei agricole componente.

Este foarte important ca aceste consilii să-și desfășoare munca pe baza unui plan anual și de perspectivă în care se stabilesc obiectivele și acțiunile necesare pentru realizarea sarcinilor de bază ale consiliului precum și cele specifice condițiilor unităților cooperatiste componente.

Principiul de bază al activității consiliului intercooperatist îl constituie respectarea indicațiilor izvorîte din documentele de partid, din actele normative în vigoare, precum și din statutul cooperativei agricole de producție. În orice acțiune care se inițiază, consiliul intercooperatist va ține seama de voința cooperativă, de interesele unităților, de respectarea, sub toate aspectele, a autonomiei fiecărei cooperative precum și de realizarea unor avantaje reciproce pentru unitățile participante la diferite activități.

Exercîndu-și în acest mod atribuțiile, consiliile intercooperatiste sînt chemate să-și aducă o contribuție din ce în ce mai substanțială la realizarea obiectivelor de importanță majoră ce stau în fața sectorului cooperatist al agriculturii noastre.

CRONICA VIETII ȘTIINȚIFICE

PRIMA REUNIUNĂ A ANULUI

Prima de acest fel din anul abia început, ședința secției de horticoltură a A.S.A.S. și-a desfășurat lucrările în zilele de 8 și 9 ianuarie, la Craiova. Ea a fost organizată în colaborare cu universitatea din localitate.

Locul ședinței nu a fost întimplător de vreme ce tema ei a constituit-o o problemă de mare interes științific și practic: valorificarea nisipurilor prin culturi hortivile, iar cele mai întinse suprafețe de nisipuri precum și cele mai susținute preocupări pentru studierea lor sînt localizate după cum se știe, în Oltenia.

Referatele prezentate au epuizat practic întreaga problemă a temei ilustrînd cele mai diverse aspecte ale culturii viței de vie, pomilor fructiferi, legumelor, cartofilor timpurii, amenajarea și irigarea solurilor nisipoase etc.

O dezbaterie amplă a întregit imaginea unei preocupări a cărei valoare urmează să-și dea măsura abia de-acum înainte.

PROGRAMELE DE CERCETARE PENTRU 1972

În toate instituturile de cercetări și stațiunile experimentale din rețeaua Academiei de Științe agricole și silvice se desfășoară în aceste zile activitatea consacrată defalcării planului de cercetare pentru anul 1972. Această operație se face ținîndu-se seama de sarcinile rezultate din dezbaterile recente sesiunii a Marii Adunări Naționale care a adoptat legea planului de stat pe anul în curs.

Anul trecut activitatea A.S.A.S., a fost sintetizată în 115 programe de cercetare. Dintre acestea, 34 deosebit de importante au fost incluse în planul de stat al cercetării științifice. În 1972, Academia și-a definit obiectivele în 118 programe, dintre care 37 sînt trecute și în planul de stat.

Tot în această perioadă se definitivează și contractele de cercetare pentru anul în curs. Ele sînt mai numeroase și au un echivalent valoric mai mare decît în anii trecuți.

PALMAREȘUL PRODUCȚIEI

Recenta analiză a activității sectorului de producție vegetală al A.S.A.S. a arătat că planul de livrare a fost realizat și depășit la un număr de culturi dintre cele mai importante.

La cultura griului, care are o pondere însemnată în cadrul sectorului de producție, s-a obținut o producție medie de 3.884 kg/ha, cea mai mare producție medie realizată pe academie pînă în prezent. După cum s-a mai anunțat, pentru rezultatele deosebite obținute în cultura griului, trei stațiuni experimentale au fost decorate cu „Ordinul Muncii” cl. I. Stațiunea Turda (5.225 kg/ha), Stațiunea Valul lui Traian (4.155 kg/ha) și Stațiunea Livada (4.120 kg/ha, pe podzol).

La porumbul dublu hibrid au obținut producții medii mari stațiunile Brăila (5.790 kg/ha), Baza Fundulea (4.635 kg/ha), Rușetu (4.616 kg/ha). La cartofi, Stațiunea Suceava a realizat 28.370 kg/ha, iar I.C.C.S. Brașov 24.631 kg/ha.

În producerea de semințe de cereale și plante tehnice s-au distins stațiunile Turda, Simnic, Valul lui Traian și Lovrin, Stațiunea centrală Perieni și Stațiunile Livada și Secuieni care au realizat prevederile de plan atît cantitativ cît și calitativ la aproape întreg sortimentul.

În domeniul producerii de material săditor au obținut rezultate bune Stațiunile Minis și Ștefănești la vișe altoite, iar stațiunea Geoagiu, la pomii altoiți.

În sectorul creșterii animalelor, rezultatele din anul acesta sînt mai bune decît cele obținute în anii trecuți. Astfel, la animalele de prăsilă, principala sarcină care revine institutelor și stațiunilor experimentale, prevederile de plan au fost îndeplinite și depășite la toate speciile și categoriile și de către toate unitățile. De asemenea, calitatea materialului de prăsilă s-a îmbunătățit simțitor prin creșterea numărului de masculi și femele în clasele record și elită.

Efectivele de animale prevăzute la sfîrșitul anului 1971 au fost depășite la laurine, la porcine, ovine și pasări.

La rezultatele bune semnalate au contribuit un număr însemnat de unități între care I.C.C.T. Corbeana, stațiunile Popăuți, Suceava, Simnic și Podul Hoarie, baza Palas, Turda, Livada, Brăila, Rușetu și Mărculești.

Baza materială necesară activității de producție se află în continuă creștere. Numai în anul 1971 instituturile și stațiunile au fost dotate cu 376 de tractoare, 100 de semănători diferite, combine etc.

Anul financiar al A.S.A.S. s-a încheiat cu un rezultat favorabil, determinat de veniturile provenite din încesările realizate potrivit contractelor de cercetare și din vânzări de produse. În acest fel s-a obținut o cercetare științifică rentabilă.

Într-una din „ferestrele” acestei ierni, la C.A.P. Dioști, județul Dolj, s-a efectuat un control riguros al stării de vegetație a griului.

Foto: C. DUMITRU

SĂMÎNȚA — IZVORUL RECOLTELOR

In județul Suceava

O EXPERIENȚĂ DEMĂ DE LUAT ÎN SEAMĂ

Așa cum s-a subliniat în documentele de partid și de stat, unul din mijloacele importante prin care se poate pune în valoare potențialul de fertilitate a solului și care condiționează eficiența importanțelor investiții ce se fac în agricultură în direcția mecanizării, chimizării, irigațiilor, determinând nivelul producției agricole, îl constituie utilizarea de semințe și material săditor de calitate, cu înaltă valoare biologică și culturală. Noua lege privind producerea, folosirea și controlul calității semințelor și materialului săditor reglementează această activitate.

Pentru a cunoaște preocupările existente în județul Suceava, ne-am adresat tovarășilor ing. Corneliu Monoranu, șeful serviciului producției vegetale din cadrul Direcției generale agricole județene și Elinor Sirbu, inginer principal la laboratorul județean pentru controlul calității semințelor. Discuția a urmărit să reliefeze experiența dobândită în cadrul județului în producerea semințelor, în anul 1971 și măsurile ce derivă din această experiență, pentru continuarea îmbunătățirii a rezultatelor.

— Care au fost efectele producerii semințelor în ferme specializate și cum s-a înțeles necesitatea acestei activități?

C. MONORANU: În totalul semințelor și materialului săditor realizate în județul nostru, ponderea principală o deține cartoful. Datorită condițiilor foarte favorabile acestei culturi, aici a fost organizată una din zonele închise destinate producerii cartofilor de sămînță. În această zonă, și anume în 18 unități, a fost concentrată de altfel și producerea celorlalte semințe. În cinci dintre aceste unități au fost organizate, anul trecut ferme specializate, în care, pe lângă cartofii de sămînță, se asigură semințele de grâu, cartof, fasole, cîneapă, sfeclă de zahăr și trifoliene. În alte două ferme specializate, situate însă în afara zonei închise, la cooperativele agricole de producție din Drăgușeni și Calafindești, se produc semințele de ovăz și orzoaică. Toate unitățile au fost dotate cu cele mai bune mașini și utilaje, cu îngrășăminte, insectofungicide, erbicide etc.

E. SIRBU: Prin organizarea de ferme specializate s-a creat posibilitatea unui control atent și riguros în toate fazele procesului de producție. Din deplasările făcute de specialiștii din laboratorul nostru a reieșit că în foarte multe ferme au fost respectate recomandările tehnice și organizatorice făcute. Am mai constatat și unele abateri, o parte din specialiștii acordînd o atenție insuficientă acțiunilor

legate de producerea semințelor. Astfel, în cooperative agricole ca Fintinele, Verești, Salcea, Sfintu Ilie s-a folosit la plantarea cartofilor un material insuficient sortat. Urmarea: declassarea la o categorie biologică inferioară a producției de cartofi de sămînță obținută pe unele din suprafețele cultivate, din cauza procentului mai ridicat de plante virozate. În alte cooperative agricole, ca Bălăceana de exemplu, pe suprafața cultivată cu cartofi pentru sămînță producția obținută a fost respinsă datorită faptului că, la plantare, fie că nu s-a ținut seamă de alegerea celei mai bune premergătoare, fie că s-a folosit un amestec de soiuri.

În alte cazuri, materialul a fost depreciat și datorită înmagazinării necorespunzătoare în unități. Din cele peste 1400 tone de cartofi de sămînță găsite necorespunzătoare, 330 de tone — depozitate în magazinele cooperativelor Dornești, Milișăuți, Iacobesti, Horodnicu de Sus etc., — au avut o germinație scăzută datorită faptului că păstrarea s-a făcut în straturi groase, fără a se asigura ventilația necesară.

— Ce măsuri se impun pentru ca, începînd cu acest an, prevederile noii legi să prindă viață?

E. SIRBU: Pentru transpunerea în practică a prevederilor Legii privind producerea, folosirea și controlul calității semințelor și materialului săditor, colectivul laboratorului județean a pornit o serie de acțiuni încă

de anul trecut. Astfel, fiecare specialist din cadrul laboratorului a fost repartizat pe lângă fermele producătoare de sămînță în vederea stabilirii unei corecte amplasări a culturilor, a întocmirii planurilor de fertilizare precum și pentru a sprijini unitatea în organizarea muncii. În perioada actuală, în scopul admiterii la însămînțări numai a unui material superior din punct de vedere biologic și al valorii culturale, se vor verifica toate stocurile de semințe din unități și se vor emite noi buletine de analiză.

În lege se prevede obligația ca controlul calității semințelor să se facă în toate fazele: de producere, depozitare, păstrare, comercializare, transport etc. Pentru realizarea acestei importante prevederi se impune ca întreaga acțiune să nu mai fie lăsată pe seama a numai cîțiva aprobatori de stat, așa cum am fost nevoiți să lucrăm pînă acum. Este deci absolut necesară completarea corpului de aprobatori cu specialiști cu o bună pregătire profesională și cu înalt simț de răspundere. În plus, pentru sporirea exactității și eficacității analizelor efectuate, este necesar ca fiecare dintre noi să fie mereu la curent cu cele mai noi metode de determinare a valorii culturale, purității, stării fito-sanitare a semințelor.

C. MONORANU. În prezent, urmează a fi definitivat un studiu referitor la profilarea unităților din județ, în care sint, bineînțeles, cuprinse și fermele specializate în producerea de sămînță. Astfel, ca urmare a creșterii suprafețelor cultivate cu grâu și secară, numărul fermelor specializate în producerea de semințe la aceste culturi, va crește. De asemenea, se preconizează ca activitatea de producere a cartofilor de sămînță să fie concentrată în cadrul consiliilor intercooperatiste Verești, Bosanci, Salcea și o parte din Iliești. Concomitent, se vor lua măsuri ce vizează creșterea răspunderii unităților, de la producerea semințelor și pînă la livrarea acestora la beneficiari, pentru a se lichida practica onora din ele de a comercializa orice fel de sămînță, fără să țină seama de calitățile pe care le întrunește. De asemenea, mai avem multe de făcut pe linia depozitării și păstrării în condiții corespunzătoare a semințelor și materialului săditor, atît la unitățile producătoare cit și la cele beneficiare. De altfel, aceasta este o obligație legală a lor, pentru a se evita orice fel de depreciere a calității semințelor.

Din discuția care a avut loc s-a desprins în mod pregnant faptul că, acolo unde activitatea de producere a semințelor este tratată cu seriozitate și rezultatele sint din cele mai bune, experiența anului trecut a confirmat acest lucru. În același timp, a reieșit că învățînd din greșeli se pot înlătura cauzele care le-au generat. În concluzie, transpunerea în viață a prevederilor Legii privind producerea, folosirea și controlul calității semințelor stă în mina producătorilor.

Eugeniu GORCEA

În revista „AGRICULTURA” nr. 45 din noiembrie 1971 a apărut articolul „Sămînța — izvorul recoltelor — Fermele specializate din județul Constanța și-au demonstrat eficiența”. Sesizate de problemele ridicate de participanții la discuție, instituțiile și organele vizate au trimis redacției cuvenite răspunsuri care, prin specificul lor, pot interesa pe toți cei ce se ocupă, într-un fel sau altul, de asigurarea semințelor. Prezentăm mai jos o parte din aceste răspunsuri.

Întreprinderea de condiționare, conservare și ambalare a semințelor din cadrul C.V.C.P.T. precizează: „În general orientarea este de a concentra atît producerea cit și condiționarea semințelor în unități cit mai puține.

Semințele de volum și, în special, grîul se vor prelua la un număr de 2—6 subunități de recepție, condiționare și ambalare, propuse de organele județene, în funcție de cantități, distanțe, bază materială etc. Numărul acestora crește în 1972 în fiecare județ, corespunzător necesităților reale. Aceasta permite a dîncirea specializării celor care au sarcini în această direcție, completarea dotării cu baza materială nece-

PE MARGINEA ARTICOLELOR PUBLICATE

sară și exploatarea ei cit mai judicioasă și în mod deosebit, asigurarea condițiilor pentru a se evita amestecurile mecanice și deci a autenticității soiurilor și categoriilor biologice. Centrala noastră a întocmit deja, un studiu de perspectivă pentru completarea bazei materiale necesare desfășurării în condiții corespunzătoare a acestei activități.

În ceea ce privește problemele legate de asigurarea calității semințelor, arătăm că pentru anul 1972 a fost prevăzută revizuirea mai multor standarde, printre care și nr. 7713—66 privind „metodele pentru determinarea purității și componenței botanice”.

La rîndul ei, direcția de resort din M.A.I.A.S.A., precizează că „dacă se apreciază că punctele pentru depozitarea grîului de sămînță sint insuficiente, se mai pot stabili și altele pen-

tru a se micșora distanțele de transport, dar numai acolo unde se pot asigura toate condițiile pentru condiționare și depozitare, astfel încît să se evite orice posibilitate de impurificare mecanică”.

Revizuirea unor standarde este și ea în atenția ministerului și acțiunea se desfășoară periodic. Printre cele care se vor revizui în 1972 se numără și standardele privind analizele de puritate și germinație. Cit privește utilizarea sîtelor, M.A.I.A.S.A. a aprobat pentru toamna anului trecut experimentarea condiționării semințelor de floarea-soarelui cu site mai mari decît prevedeau normele în două județe — Constanța și Brăila — urmînd ca, pe baza rezultatelor obținute, să se corecteze standardul respectiv.

Indicațiile date de Ministerul Agriculturii, In-

dustria Alimentare, Silviculturii și Apelor prevăd ca fermele producătoare de semințe să fie comasate și să aibă un asolament corespunzător, potrivit tehnologiilor stabilite pentru fiecare cultură. Tehnologiile specifice producerii semințelor au fost definite de către A.S.A.S. și M.A.I.A.S.A., devenind acum obligatorii.

Propunerile ca fermele producătoare de sămînță să primească un plan de producție separat de restul unității, cu sistemă de mașini separată, îngrășăminte suficiente producției corespunzătoare obținerii unor semințe la condițiile din STAS, baremuri de cheltuieli adaptate producerii semințelor etc. sint apreciate ca juste și ele stau în atenția direcției de specialitate din minister și a direcțiilor generale județene.

În articolul publicat de revista noastră erau semnalate unele fenomene negative apărute anul trecut în loturile de hibridare pentru producerea seminței la H.D. 310. În răspunsul primit se precizează că ministerul a cerut I.C.C.P.T. — Fundulea să verifice și să analizeze componența formei lată pentru a se evita pe viitor această situație.

Vești de la I.C.C.S. Brașov

Dintre multiplele realizări și preocupări de ultimă oră ale specialiștilor din Institutul de cercetări pentru cultura cartofului și sfecelei de zahăr — Brașov, prezentăm, în această rubrică, cîteva noutăți, în atenția producătorilor de cartofi.

SOIURI DE CARTOF REZISTENTE LA MANA

Gama soiurilor de cartof va fi îmbogățită cu noi forme menite să răspundă tot mai bine exigențelor producătorilor și consumatorilor. În rîndul realizărilor laboratorului de ameliorare a cartofului se numără, de pildă, două linii aflate încă din anul trecut în rețeaua de concurs a C.I.O.S. Este vorba de Bv 62—39—26 și Bv 62—39—32 (numele lor este încă codificat) care, ca producție, depășesc soiurile raționale timpurii și semitardive cu 17—20 la sută, iar din punct de vedere calitativ s-au situat pe locurile 3—5, dintr-un șir de 18 soiuri. Anul acesta au fost predate pentru verificare în rețeaua de stat liniile Bv 64—184—15 și Bv 64—230—27, caracterizate printr-o ridicată rezistență la mana.

Preocuparea cercetătorilor s-a accentuat în direcția creării de soiuri, din toate grupele de precocitate, cit mai rezistente la mană. S-a obținut astfel un bogat material hibrid a cărui rezistență genetică a fost dovedită întii în laborator. Acum este în curs de verificare rezistența lor relativă în câmp, perioadă de oarecarea durată (circa 3 ani). Cele circa 300 de linii create și verificate după aceste criterii se află acum în curs de triere pentru o selecționare atentă și după criteriile economice.

FERTILIZAREA ÎN RAPORT CU DESTINAȚIA

Reacționînd pozitiv la fertilizare, cartoful pretinde ceva mai mult decît simpla asigurare a substanțelor nutritive consumate. Cercetările efectuate în acest sens au demonstrat că proporția între diferitele elemente trebuie schimbată în raport cu direcția de producție a culturii respective. Astfel, în cazul culturii de cartofi pentru sămînță, un exces de îngrășăminte cu azot maschează simptomele virozelor. În același timp, deoarece aceste îngrășăminte determină creșterea conținutului de proteină în tuberculi, are loc și o creștere a proporției de plante bolnave de viroză.

S-a constatat, de asemenea, o influență negativă a azotului asupra calităților culinare ale cartofului, ceea ce are implicații în fertilizarea culturilor destinate consumului alimentar. Astfel, cartofii proveniți din culturi fertilizate cu un raport neechilibrat de NPK, și folosiți sub formă de „chips” sau prăjiți, capătă o culoare incinsă, neagră de consumatori.

Ingrășămintele cu potasiu îmbunătățesc conținutul și calitatea amidonului din tuberculi. În culturile de cartofi industriali, pentru fabricarea amidonului ele determină creșterea randamentului de fabricație, iar amidonul produs are o vîscozitate ridicată. Cercetările continua pentru determinarea raporturilor de elemente nutritive optime fiecărei direcții de producție.

CULTURI „TEST” INDICATOARE ALE AFĂCULUI DE MANA

Observațiile cercetătorilor și ale cultivatorilor au demonstrat că în combaterea manei primul tratament hotărâște, strategic, rezultatul final.

Pentru stabilirea momentului optim de execuție a acestei lucrări cercetătorii institutului au perfecționat o metodă biologică eficientă, făcînd-o, totodată, accesibilă celor din producție. Este vorba de utilizarea unor tuberculi infectați artificial, printr-un procedeu simplu, care se plantează în parcele de „alarmă”. Se obțin, astfel, în jurul acestor tuberculi, plante infectate sistemic, cu o probabilitate mult sporită (de la 0,3—1 la sută la 3—5 la sută) față de vechiul procedeu care recomanda utilizarea de tuberculi infectați natural. Momentul apariției, în aceste parcele, a plantelor infectate sistemic indică faptul că la soiurile sensibile din cultura mare, în următoarele 10 zile pot apărea primele focare de mană. Imediat deci ce se găsesc aceste plante bolnave, se avertizează primul tratament preventiv contra manei, la soiurile de cartof timpurii și semitimpurii. Metoda — slujind indeosebi centrelor de protecție a plantelor — va fi prezentată pe larg într-unul din numerele viitoare.

Preocupări în legumicultură la început de an

PREGĂTIREA RĂSADURILOR ȘI CÎTEVA PROBLEME ORGANIZATORICE

O primă întâlnire de lucru a legumicultorilor, organizată săptămîna trecută la centrul de instruire de la I.A.S. „30 Decembrie”, a scos în evidență preocupările și sarcinile de strictă actualitate în acest important sector al agriculturii. Laolaltă, producătorii și valorificatorii — specialiști din unități, din întreprinderile județene și din centrala de resort — au jalonat activitatea din perioada imediat următoare în ceea ce privește asigurarea răsadurilor și au precizat cadrul organizatoric necesar.

EXPERIENȚA ANULUI TRECUT — SURSĂ DE ÎNVĂȚĂMINTE. Statistica precizează un fapt concret: pentru nevoile legumiculturii au fost produse, anul trecut, 1,12 miliarde fire de răsaduri pentru cele 11 specii de legume timpurii și de vară cultivate numai prin răsad. Saltul calitativ a fost evident. El a fost determinat îndeosebi de faptul că pe lângă răsadnițele clasice, s-a trecut la producerea răsadurilor la un înalt nivel tehnic, în flux industrial, în centre specializate — pe 40 ha — și sere industriale — pe 6 ha. Acestei baze materiale, în plin proces de modernizare i s-au suprapus și procedee tehnice superioare. Un rol esențial l-a avut extinderea producerii răsadurilor în ghivece și cuburi nutritive. Pe această cale s-au asigurat răsaduri de bună calitate pentru 15 000 din cele 17 000 ha de legume timpurii. Preocupări deosebite în această direcție au manifestat unitățile din vestul țării.

O CONDIȚIE — BAZA MATERIALĂ. Anul acesta nevoia de răsaduri este considerabil sporită. Pe țară trebuie să se asigure peste 25 milioane de fire de răsaduri pentru culturile din sere, 155 de milioane pentru solarii și peste 1 miliard pentru culturile din cîmp. Pentru producerea acestei uriașe cantități sînt necesare spații co-

respunzătoare. Centrele specializate de producere a răsadurilor, prevăzute cu sere — înmulțitor și solarii încălzite și-au dovedit din plin eficiența anul trecut. Extinderea lor era absolut necesară. Pentru nevoile anului acesta se prevăzuse construirea încă din 1971, a 47,6 ha de sere înmulțitor și 177,5 ha de solarii încălzite. În județele Galați, Mureș, Sălaj și Caraș-Severin, obiectivele propuse au fost puse în funcțiune, depășindu-se chiar prevederile. În alte zone însă, cu tradiție în legumicultură — județele Teleorman, Ilfov, Ialomița, Arad, Brăila, Timiș — nu s-a făcut aproape nimic în această direcție. Pînă la sfîrșitul anului s-a consumat doar o treime din totalul fondurilor de investiții, pînă în funcțiune numai 10,7 ha de sere-înmulțitor și 19 ha de solarii încălzite. În prezent, sînt necesare măsuri deosebite pentru terminarea lucrărilor începute în 1971 și atacarea din primele luni ale anului a lucrărilor prevăzute în planul pe 1972, adică a încă 22 ha de sere și 110 ha de solarii încălzite. În acest scop I.P.V.I.L.F. vor întocmi planuri concrete, cu sarcini pe oameni și termene, astfel ca răspunderea să fie simțită de la directorul întreprinderii și pînă la șeful centrului de producere a răsadurilor.

FLUXUL TEHNOLOGIC TREBUIE RESPECTAT. În activitatea de producere a răsadurilor încadrarea diferitelor lucrări în anumite perioade, delimitate strict calendaristic, constituie condiția esențială a realizării timpurietății necesare și a eșalonării producției în raport cu cerințele consumatorilor. La varza timpurie, de exemplu, se știe că perioada optimă de semănat în sudul țării este 1-5 ianuarie pentru culturile protejate și 25-30 ianuarie pentru culturile din cîmp. Anul trecut însă, la 23 ianuarie,

în județele Tulcea și Galați însămînțările nu începuseră, iar în Prahova și Dimbovița realizările erau de numai 25 la sută și, respectiv, 34 la sută. Ca urmare, plantarea nu s-a mai încadrat în epoca optimă, iar recolta și-a pierdut caracterul de timpurietate. Și la tomate, anul trecut neșalonarea semănatului a avut efect negativ asupra organizării repicatului și asupra calității răsadului produs. Astfel, pînă la 23 februarie 1971 se repicase doar 41 la sută din totalul răsadului pe țară, iar la aceeași dată în cooperativele ilfovene — Gruiu, Tîgănești, Cornetu etc., lucrarea nu începuse încă.

Ținîndu-se seama de experiența și greșelile de anul trecut, este necesar să se asigure în primul rînd spațiile de cultură; pentru fiecare hectar de legume din răsad — circa 40 mp pentru însămînțări și 250-300 mp pentru repicare. Totodată, se impune calcularea corectă a necesarului de materiale-turbă, mranită, îngrășăminte etc. De exemplu, pentru a produce 100 000 fire de răsaduri în cuburi nutritive de 5x5x5 cm, sînt necesare: 20 mc de turbă, 20 mc de mranită, 12 mc de pămînt de țelină, 12 mc nisip de rîu, 30 kg de superfosfat, 10 kg de sulfat de potasiu, 2 litri de Wuchsal, iar ca fungicide; Dithan M-45 și Mycodifol cite 4 kg, și sulfat de cupru 5 kg.

La recenta întâlnire a legumicultorilor s-a recomandat, de asemenea, respectarea fazelor procesului tehnologic pentru obținerea răsadurilor: dezinfectarea amestecului de pămînt, a spațiilor de cultură și a semințelor, pregătirea substratului pentru însămînțat și repicat, însămînțarea, dirijarea permanentă a factorilor de mediu, confecționarea cuburilor și ghivecelor nutritive, repicatul răsadurilor. La îngrijirea răsaduri-

lor pînă la livrare trebuie să se aibă în vedere combaterea bolilor și dăunătorilor, aplicarea îngrășămintelor concomitent cu dirijarea factorilor de mediu. Înainte de livrare, o mare atenție trebuie acordată condiționării, sortării, dezinfectării și ambalării răsadurilor, pentru a nu se produce nici un fel de pierderi.

CONTRACTUL — UN ACT CARE ACȚIONEAZĂ TOT TIMPUL ANULUI. Discuțiile tehnice, avînd ca obiectiv producerea răsadurilor, au fost completate cu cîteva probleme esențiale pentru organizarea generală a activității legumicole. Dintre acestea subliniem, cu acest prilej, precizările în legătură cu rolul contractului în realizarea fondului de legume-marfă, pe fiecare direcție de producție în parte.

O metodologie mai bine pusă la punct a făcut ca, anul acesta, semnarea contractelor să fie precedată de o serie de lucrări care au dat posibilitatea centrelor de legume și fructe să se integreze cu unitățile de producție și să stabilească împreună, pe baze absolut reale, volumul și modul de realizare a producției legumicole. Pornindu-se, astfel, de la delimitarea suprafețelor destinate producerii de legume pentru fondul centralizat al statului, s-au stabilit apoi sortimentele — în funcție de posibilitățile unităților și de cerințele exportului, industriei și consumului local și modul de eșalonare a producției. Pe baza devizelor întocmite pe fiecare cultură în parte este necesar să se treacă la precizarea numărului lucrătorilor permanenți și sezonieri ai fermei, cu nominalizarea lor în planurile de cultură și contracte. Extinderea acordului global va permite asigurarea forței de muncă necesare și, pe această bază, creșterea productivității muncii și a producției.

O dată semnat contractul, întreprinderile și centrele sînt datorate să urmărească modul în care se efectuează lucrările prevăzute în devize, zilnic, săptămînal, decadal etc. Contractul devine astfel un instrument economic de lucru care permite integrarea activității producătorilor cu cea a valorificatorilor și creșterea răspunderii lor pentru îndeplinirea obligațiilor asumate.

Sonia DIRADURIAN
C. HĂBĂDAN

industrie alimentară

La fabrica de conserve Tr. Măgurele

Nu totul se rezolvă prin schimbarea unui director!

— intermediarul dintre producători și fabrică (de ce neapărat să existe un intermediar?!) — aflăm că neasigurarea materiei prime pentru fabrica din Tr. Măgurele se pune pe seama unei recolte reduse, a unor deficiențe de organizare etc. Încît te întrebi dacă asemenea întreprinderi care activează pe un singur județ poate face față aprovizionării unui „colos” care înghițe zilnic sute și sute de tone de legume. Va trebui să se analizeze cu simț de răspundere dacă sistemul acesta de aprovizionare cu materie primă este cel mai potrivit, pentru a nu se repeta și în acest an aceleași necazuri.

Am pus mai multor cadre cu muncă de răspundere din fabrică o întrebare: „dacă ar fi fost materie primă din belșug, fabrica și-ar fi îndeplinit planul?” După o lungă chibzuială, toți cei întrebați au dat, în esență, aceleași răspunsuri: „Nu, fabrica noastră nu are asigurate toate condițiile pentru a-și desfășura exemplar activitatea”.

Cea mai grea problemă de organizare a producției este cea a forței de muncă. În sezonul de vîrf lucrează aici cam 2 500 de oameni, angajați în cea mai mare parte din comunele din jur, de pe o rază de pînă la 80 de km. Transportul zilnic al acestor muncitori creează mari greutăți, pentru că ei se face cu autocamioanele care, în mod normal, trebuie să care legumele și fructele — fabrica neposedînd nici măcar un autobuz, așa cum au alte unități similare. Costul anual al acestor transporturi neproductive se ridică la peste 2 milioane de lei. Dar, toți acești muncitori nu pot lucra decît în schimbul întii pentru că fabrica nu are dormitoare pentru angajații sezonieri — și nici o cantină. Aceste anexe absolut necesare unei fabrici de con-

tip B; cele de tip „A” sînt spălate manual de zeci și zeci de oameni care trudesc lîngă această ultramodernă mașină ce stă complet nefolosită. Dozaloarele de saramură de tip „Bix” și ele instalații noi, sînt de neutilizat pentru că sparg borcanele; această operație se face manual, de un „detășament” de femei, care picură cu o cană saramura, în zeci de mii de borcane și cutii ce trec zilnic prin fața lor. Mașinile de etichetat SIMET II (fabricate la Tehnofrig-Cluj) nu sînt adaptate la borcanele și cutiile folosite la Tr. Măgurele și de aceea, stau și ele nemișcate; în timp ce pentru ele se suportă amortismente, tot cu bani grei se plătesc, la etichetaj, alți zeci de oameni. De asemenea, prăjitorul continuu, realizat după un proiect de I.C.P.A. a fost abandonat; el nu atinge temperatura optimă de prăjire a legumelor, ceea ce a dus la un consum de cîteva sute de tone de ulei în plus, fapt pentru care, în mod curent, legumele se prăjesc în limitele consumului specific de ulei, dar cu un mare consum de forță de muncă. S-ar mai putea încă cita astfel de instalații noi cu care fabrica a fost dotată — dar care stau — la acest capitol s-ar putea consemna și lipsa unor utilaje absolut necesare pentru mecanizarea unor operațiuni mai grele din procesul tehnologic și pe care proiectanții nu le-au prevăzut: mașini de încărcat-descărcat coșurile la autoclavă, mijloace de transport intern suficiente etc.

La situația precară a producției au mai contribuit și alți factori — o defectuoasă aprovizionare cu apă și energie electrică, o slabă organizare a procesului tehnologic, o insuficientă dotare a atelierului mecanic care nu poate asigura necesarul de piese de schimb, ceea ce generează un lanț nesfîrșit de defecțiuni tehnice ș.a.

Situația fabricii de conserve din Tr. Măgurele a făcut obiectul unor analize, au fost luate și măsuri care au mers pînă la schimbarea directorului. Se pare, însă, că e momentul ca forul tutelar să acorde în continuare o deosebită atenție redresării producției acestei fabrici, să-i creeze toate condițiile necesare realizării îndeplinite a planului de producție, mai ales că în acest an ea trebuie să atingă parametrii proiectați. Pentru că, nu totul se rezolvă prin schimbarea unui director!

Ion PREDA

În urmă cu un an, în orașelul dunărean Tr. Măgurele intra în producție una din cele mai mari fabrici de conserve din țara noastră. Ziarele au consemnat evenimentul, televiziunea și cinematografia au filmat modernele instalații și spații de producție. Un fapt obișnuit azi, cînd țara noastră își sporește zestrea economică cu sute de obiective. Cu totul neobișnuit este însă felul în care a evoluat activitatea de producție a acestei noi fabrici din industria alimentară. Popsind zilele trecute la Tr. Măgurele am aflat că în primul ei an de producție fabrica de conserve nu și-a realizat planul.

Era prevăzut, conform parametrilor din proiect, ca în anul 1971, noua unitate a industriei de conserve de la Tr. Măgurele să lucreze cu 80% din capacitatea nominală de producție. Față de potențialul fabricii din primul său an de existență (planul a fost fixat de către forul său tutelar — Centrala de producție, valorificare și industrializarea legumelor și fructelor) urma să se fabrice 13 000 tone de conserve sterilizate, 4 000 tone de pastă de tomate, 800 tone de suc de roșii. Bilanțul anului 1971, recent încheiat, consemnează producția îndeplinită: 7 330 tone de conserve, 1 940 tone de pastă de tomate, și... 59 tone de suc de roșii. Valoric, planul anual a fost îndeplinit în proporție de numai 55%.

Iată, așadar, cum o fabrică modernă, a pornit la drum... cu stîngul. Planul de producție, literă de lege pentru fiecare unitate economică, n-a fost aici îndeplinit; în loc de beneficii, serviciul contabilității a înregistrat pierderi de multe milioane de lei.

Principala cauză a neîndeplinirii planului de producție pe anul trecut a fost — după cum spuneau o serie de ingineri și alți specialiști din fabrică — insuficienta aprovizionare cu materie primă. Din 43 591 tone de legume și fructe necesare, fabrica n-a primit decît 19 225 de tone. Am vrut să aflăm care sînt acei furnizori care nu și respectă contractele încheiate cu o asemenea fabrică importantă. „Fabrica noastră — ni s-a explicat la serviciul aprovizionării — nu a încheiat contracte direct cu cooperativele agricole sau alți producători de legume și fructe, cum era stabilit inițial. În urma unor reorganizări a rămas ca singurul nostru furnizor să fie I.P.V.I.L.F. Teleorman, care a preluat anul trecut toată recolta de legume și fructe din județ.”

Or, de la întreprinderea județeană

Din experiența cooperativelor agricole

CORELAREA EFECTIVELOR DE ANIMALE ȘI A PRODUCȚIEI ACESTORA CU RESURSELE DE FURAJE

Organizarea producției de furaje, modul de utilizare a tuturor categoriilor de nutrețuri în hrana animalelor reprezintă, așa cum este binecunoscut, elemente de bază în dezvoltarea sectorului zootehnic. În acest context, utilizarea cât mai completă a potențialului de producție a pașiștilor naturale și a suprafețelor cultivate cu plante de nutreț devine o pirghie hotărâtoare prin care putem acționa în vederea realizării obiectivelor prevăzute în programul național de dezvoltare a zootehniei.

Așa cum prevede și Legea pentru organizarea producerii și folosirii raționale a resurselor de nutrețuri votată în cea de a șaptea sesiune a Marii Adunări Naționale, „hrana constituie factorul determinant în punerea în valoare a potențialului genetic al animalelor, conținutul acesteia influențând direct nivelul, calitatea și eficiența producției zootehnice”.

În județul Dimbovița, anul 1971, în urma eforturilor depuse, a marcat înregistrarea unor realizări deosebite pe linia asigurării necesarului de furaje pentru toate categoriile de animale. În numeroase cooperative agricole, ca cele din Vișina, Ionești, Moșteni și Dobra, s-au asigurat furajele necesare până la noua recoltă, în totalitate sau în cea mai mare parte.

Trebuie subliniat faptul că aceste unități dețin, în același timp, și efective de animale destul de mari.

La cooperativa agricolă Vișina, de pildă, președintele Virgil Simescu, la fel ca și inginerul șef Ion Neacșu și șefii de fermă ing. Vasile Jinga și ing. Elisabeta Jinga s-au preocupat în mod exemplar de asigurarea hranei animalelor.

Din cele 345 ha afectate bazei furajere, 163 ha (47%) sînt ocupate cu lucernă, iar 107 ha (31%) cu borceaș pentru fin și masă verde. O mare atenție s-a acordat recoltării și depozitării furajelor. Aceeași grijă se manifestă, în prezent, cu privire la administrarea nutrețurilor în hrana animalelor.

În anul 1971, producțiile medii la hectar la finul de lucernă au fost de 4,2 tone la C.A.P. Vișina, 3,9 tone la C.A.P. Ionești și 3,8 tone la C.A.P. Moșteni.

La toate aceste trei cooperative finul se dă în hrana animalelor sub formă tocată, iar grosierele numai tocate, sararurate, melasate și dospite. Pleava se administrează umectată, în amestec cu concentrate. Toate aceste procedee, prin îmbunătățirea calităților gustative,

măresc gradul de consumabilitate și digestibilitate al furajelor grosiere.

După cum se poate vedea și din tabelul alăturat, în care cantitățile sînt exprimate în tone, la cooperativele agricole din Dobra și Moșteni, necesarul de fin și suculente nu este acoperit în întregime, însă excendentul realizat la grosiere — folosite numai sub formă preparată — contribuie la asigurarea unităților nutritive și a proteinei brute, potrivit rațiilor stabilite.

Categoria de nutreț	C.A.P. Ionești	C.A.P. Dobra	C.A.P. Moșteni	C.A.P. Vișina
CONCENTRATE				
necesar	143	396	638	800
asigurat	126	392	575	800
FIN				
necesar	324	397	235	636
asigurat	280	180	135	636
SUCULENTE				
necesar	750	1 173	1 360	892
asigurat	570	1 173	840	892
GROSIERE				
necesar	850	616	865	1 780
asigurat	1 000	1 100	1 370	1 780

— Pentru valorificarea superioară a potențialului de producție al animalelor aflate în proprietatea cooperativei noastre — ne spuneau Marin Enache, președintele și Dumitru Precu, șef de fermă la C.A.P. Moșteni — asigurarea necesarului de furaje constituie o preocupare permanentă a fiecărui membru cooperativ. Realizarea unei structuri favorabile și adecvate a culturilor, utilizarea soiurilor de înaltă productivitate, cu un conținut ridicat de elemente nutritive, executarea lucrărilor de pregătire a terenului, însămințarea, întreținerea și recoltarea în termen optim și la un nivel calitativ superior, în funcție de cerințele și destinația culturilor, fertilizarea sistematică și ex-

tinderea irigațiilor pe suprafețele ocupate cu plante de nutreț, au devenit pentru noi sarcini cărora le acordăm cea mai mare atenție.

De fapt, din însăși Legea pentru organizarea producerii și folosirii raționale a resurselor de nutrețuri se desprinde concluzia clară că interesele economiei naționale, în ansamblul lor, au impus ca toate aceste probleme legate de asigurarea animalelor cu hrana necesară să fie rezolvate într-un cadru unitar, să se stabilească obligațiile ce revin deținătorilor de resurse furajere, crescătorilor de animale din toate sectoarele, precum și organelor de stat centrale și locale.

Pentru evitarea abuzurilor și stabilirea unor responsabilități precise privind destinația suprafețelor și a producției de furaje, Legea prevede obligativitatea utilizării judicioase a acestora, considerându-le, așa cum este și firesc, parte integrantă a „fondului național de furaje”, indicatori ai planului de stat.

Și în cooperativele menționate, la fel ca și în alte cooperative din județul Dimbovița și din alte județe ale țării, deficitul „cronic” din balanțele furajere s-a datorat și se mai datorează încă, producțiilor scăzute pe unitatea de suprafață datorită administrării unor cantități reduse de îngrășăminte, practicării unei agrotehnici necorespunzătoare.

Acordînd atenție sporită producției de furaje, fără a se ajunge încă la valorificarea totală a resurselor existente, așa cum reiese din tabelul alăturat, cele patru cooperative, din Ionești, Dobra, Moșteni, și Vișina, și-au asigurat, în proporții diferite, necesarul de furaje. Exemplul îl constituie, fără îndoială, cooperativa din Vișina, care deține, de fapt, și cel mai mare număr de animale. Cooperatorii de aici, sprijiniți de cadrele tehnice, s-au convins însă de un mare adevăr: zootehnia nu poate deveni rentabilă fără corelarea efectivelor de animale și a producției acestora, cu resursele de furaje.

Ing. Ștefania CORDUNEANU

La Întreprinderea avicolă de stat Mintia — Deva

DEBUT PROMIȚĂTOR

Întreprinderea avicolă de stat Mintia-Deva, județul Hunedoara, este cel mai recent obiectiv economic, de o asemenea amploare, dat în funcțiune în județ și chiar în sectorul exploatării păsărilor din țara noastră. Asemenea lui prislea din poveste, întreprinderea a intrat triumfătoare în circuitul economic la întreaga capacitate, înainte cu două luni de sfîrșitul anului care a trecut.

Discutînd cu ing. Gheorghe Diaconescu, directorul unității, am reținut că spiritul de colaborare care a dominat pe șantier în perioada realizării construcției constituie principala explicație a acestui prim succes. Astfel, proiectantul — I.S.C.P.C.Z. București — ca și beneficiarul, au fost prezenți în permanență pe șantier alături de „meșter” — Truștul de construcții Hunedoara. Aprovizionarea corespunzătoare a șantierului, ca și adoptarea operativă a unor soluții constructive au asigurat intrarea în funcțiune a obiectivului pe etape, cu mult înainte de termenul planificat. De exemplu, ferma nr. 2 și ferma nr. 4 au intrat în producție cu 60 și, respectiv, cu 50 de zile mai devreme.

Succesul avicultorilor din apropierea Devei mai are o explicație: preluarea „din mers” a capacităților de producție și darea lor în exploatare. Pentru muncitorii și inginerii care lucrează aici nu s-a pus nici un moment problema stabilirii unui termen de acomodare, construcțiile trecînd rapid din minile betonistilor, dulgherilor, zidarilor și montorilor în minile ingrijitorilor. În prezent, sînt ferme care au depășit parametrii proiectați. Sporul de producție realizat în întreprindere reflectă atît efortul celor trei parteneri care au conclucrat la materializarea investiției cît și al colectivului care o exploatează. Prin intrarea în exploatare înainte de termen, sporul de producție realizat la ouă a fost de circa 4 milioane de bucăți, iar prin depășirea efectivului mediu planificat, tot ca urmare a populării înainte de termen, s-a realizat un spor de producție de aproape 6 milioane de ouă. Cu alte cuvinte, de unde în anul 1971 halele trebuiau să fie populate cu 110 000 de găini au fost populate cu 140 000 de găini, iar față de 220 de ouă planificate a se obține de la fiecare găină furajată s-au obținut 250.

Organizarea superioară a producției, urmărirea respectării procesului tehnologic și a disciplinei în muncă au dus, de asemenea, la depășirea sarcinilor planificate și la alți indicatori. De pildă, la puii de carne de o zi, numai prin creșterea procentului de ecloziune — de la 70 la sută la 72 la sută s-au obținut, peste plan, circa 400 000 de pui, care vor constitui o bază importantă pentru producția de carne a anului 1972.

Și situația consumului specific de furaje ilustrează preocupările multiple ale acestui colectiv harnic. Astfel, în planul de producție, pentru 1 000 de ouă s-a prevăzut să se consume 200 kg de furaje combinate. Față de prevederile Legii pentru organizarea producției și folosirii raționale a surselor de nutrețuri, votată recent de Marea Adunare Națională, aceasta însemna un consum specific sporit. Totuși, consumul specific pentru o mie de ouă, realizat de avicultorii din Mintia a fost mai mic și față de plan și față de prevederile legii amintite: pentru 1 000 de ouă s-au consumat numai 170 kg. furaj combinat.

Asemenea rezultate nu puteau să nu se reflecte în indicatorii economici cei mai importanți: prețul de cost complet la care s-au obținut 1 000 de ouă a scăzut cu 23 la sută față de nivelul planificat. Pe lângă economiile la furajare, la reducerea prețului de cost au contribuit și nivelul redus al cheltuielilor generale și comune care s-au repartizat asupra unui volum mai mare de produse — ouă și carne. Producția mare obținută la un preț de cost scăzut a dus la sporirea veniturilor întreprinderii cu circa 18 milioane de lei față de plan. Și beneficiile planificate au fost depășite astfel cu 9 milioane de lei. Avicultorii de la Mintia sînt oameni sobri, demni, harnici, pe măsura rezultatelor care le ilustrează activitatea. Ei au pășit în noul an hotărîți să descopere noi rezerve interne, să le valorifice eficient și astfel să pășescă ferm în fruntea întrecerii socialiste.

M. IONESCU

NOUȚĂȚI

Sporirea efectivului iepurilor de casă prin sistemul de înmulțire semiintensiv

Prin sistemul obișnuit de înmulțire, practicat în crescătoriile de iepuri, se obțin, de regulă, două fătări pe an de la o iepuroaică, prin faptul că sezonul de reproducție durează aproximativ 6 luni (martie—septembrie), iar un ciclu pentru producerea unei serii de pui durează 3 luni (1

lună gestație și 2 luni perioadă de alăptare). Pentru sporirea mai rapidă a efectivului de iepuri, s-a experimentat sistemul de reproducție semiintensiv, prin care se asigură obținerea de trei fătări într-un sezon obișnuit de reproducție.

Prin acest sistem de reproducție, împerecherea iepuroaicelor se practică la o lună după fătare, iar puii sînt întărcați la vîrsta de 1½ luni. În acest caz, în primele două săptămîni de gestație, iepuroaicele sînt în lactație, alăptînd încă timp de două săptămîni puii din fătarea precedentă. Astfel, un ciclu complet de creștere a puilor se reduce de la 3 luni la 2 luni, putîndu-se obține deci trei fătări într-un sezon obișnuit de reproducție de 6 luni.

În urma cercetărilor efectuate s-a constatat că starea generală a iepuroaicelor nu suferă, ele menținîndu-și greutatea corpora-

lă normală în tot sezonul de reproducție, iar puii se dezvoltă tot atît de bine ca și cei obținuți prin sistemul obișnuit de reproducție, cînd întărcarea lor se face la vîrsta de 2 luni.

Folosirea în practică a acestui sistem, în condițiile unei alimentații corespunzătoare, dă rezultate foarte bune.

Folosirea cartofilor mărunți în hrana animalelor

Cartofii mărunți, neajunși la maturitate, ca și cei rezultați din sortarea cartofilor destinați consumului public, precum și cei alterați, atacați de ciuperci, larve și șoareci, cei tăiați etc., suferă pierderi mari în timpul conservării prin metodele obișnuite și,

în general, au o durată de conservare foarte redusă. Cele mai bune rezultate s-au obținut prin însilozarea cartofilor, opăriți și apoi amestecați cu alte nutrețuri: 60—75% — cartofii opăriți; 20—30% — rădăcinoase (sfeclă și morcovi); 5—10% făină de lucernă. Conținutul în acid lactic al nutrețului, însilozat sub această formă, este de 1,25%, iar acidul butiric este prezent numai sub formă de urme. În același timp, mîrcovul asigură o cantitate de 10—15 mg caroten la kilogramul de nutreț murat. Administrat în hrana porcilor, în cantități de 4—6 kg zilnic, asigură economisirea unui însemnat volum de furaje concentrate, o unitate nutritivă puțin și substituită cu 3,3 kg din acest nutreț. În hrana bovinelor, cartofii pot fi administrați și sub formă crudă, dar tocată, în cantități zilnice de 10—15 kg.

V. TOMESCU: Apreciez inițiativa redacției ca deosebit de oportună față de sarcinile care revin zootehniei în anul 1972 și, bineînțeles, față de... anotimp. Studiul microclimatului reprezintă o preocupare științifică de prim ordin pentru cei care lucrează în instituturile de cercetare, în învățământ și în producție, zoigiiena constituind un factor activ în cadrul corelației potențial biologic-furajare-microclimat. De altfel, consider că sînt puține probleme care să aibă o asemenea importanță polivalentă, rezultată din sfera largă de cuprindere a noțiunii de microclimat, ca totalitate a factorilor fizici, chimici și biologici din mediul ambiant al adăposturilor, care influențează sănătatea și producția animalelor.

N. GLUHOVSKI: Totodată, microclimatul cuprinde o gamă de aspecte de ordin zooveterinar de cea mai mare actualitate, care condiționează reproducția animalelor, în speță fecunditatea și prolificitatea. Erorile în asigurarea unui microclimat corespunzător necesităților fiziologice ale organismului dăunează efectiv anumitor funcții care, dereglate, fac nerentabilă exploatarea animalelor. Nu trebuie uitat că însăși folosirea optimă a principiilor nutritivi din furaje este condiționată de factorii de microclimat.

M. LUP: În cooperativa agricolă Izvoarele, ca și în alte unități apropiate, condițiile de exploatare și furajare a vacilor au rămas mult în urma a ceea ce numim zootehnie modernă. Îndeosebi țarna, ca urmare a neglijării pregătirii din timp a adăposturilor, apar frecvent afecțiuni respiratorii, în special la tineret, afecțiuni care nu se întîlnesc în alte anotimpuri. Factorii care influențează negativ desfășurarea normală a procesului de producție sînt: adăposturile supraaglomerate, umede, temperatura scăzută și curenții de aer din grajd, adăposturile fără tavane, cu geamuri sparte sau nefixate etc.

REDAȚIA: Multe din asemenea neajunsuri se întîlnesc adesea pe teren. Cine are datoria să le elimine?

E. BĂDULESCU: Intervenția hotărîită, plină de răspundere a fiecărui consiliu de conducere ar duce la înlăturarea deficiențelor arătate. Argumentele cele afirmate prin unele măsuri mai energice întreprinse în cele patru cooperative agricole din raza circumscripției veterinare Baia, județul Tulcea, mai ales în ultimii doi ani. Astfel, repararea unor adăposturi a dus la creșterea temperaturii în grajd și la înlăturarea curenților de aer. De asemenea, evacuarea la timp a dejecțiilor din grajduri a făcut ca umiditatea relativă să se păstreze în limite apropiate de valoarea optimă; în același timp, cantitatea de amoniac degajată a scăzut pînă la valori normale. Rezultatele nu s-au lăsat așteptate: acolo unde s-a procedat astfel, cazurile de afecțiuni respiratorii au scăzut considerabil.

M. LUP: Sînt de acord că în toate unitățile se poate proceda astfel, dar cum s-ar putea îmbunătăți condițiile de zoigiienă din grajduri cînd în 3 ani nu s-a investit nimic în acest scop? Este cazul cooperativei noastre, care nu s-a îngrijit de modernizarea sectorului zootehnic. Pe lângă faptul că adăposturile sînt mari, fără tavane, cu uși defecte, mai intervin și consecințele supraaglomerării. De exemplu, pe o suprafață necesară exploatarea a 90 de viței s-au cazat 180. Cînd pierderile au crescut s-a trecut la despărțirea grajdului prin panouri sau cu rogojini, s-au instalat sobe, s-au infundat găurile făcute de șobolani. Numai procedînd astfel pierderile au putut fi diminuate. Măsurile amintite nu sînt însă suficiente pentru a asigura obținerea unor indicatori de producție corespunzători.

E. MAYER: Cele arătate de ing. zootehnist Maria Lup le-am constatat și noi la începutul acțiunii de cooperare

cu alte unități în producția de ouă. Conducerile cooperativei care au înțeles importanța scoaterii găinilor de sub influența factorilor nocivi și a asigurării unui microclimat corespunzător, au obținut, într-un timp scurt, rezultate foarte bune. Este cazul cooperativei din Techirghiol, Costinești și Cumpăna, din județul Constanța, care au obținut cîte 200—215 ouă de la fiecare găină furajată. Dacă mă refer la întreprinderea noastră pot spune că producția medie de 250 de ouă se explică, în mare parte, prin dirijarea completă a tuturor factorilor de microclimat. De altfel, combi-

producție. De exemplu, în unele unități de îngrășare a taurinelor din județul Timiș, datorită microclimatului necorespunzător, sporul în greutate realizat este cu peste 300 de grame mai mic în perioadele mai critice. Valoric, pierderea se reflectă într-un consum sporit de furaje, cu 33 de bani pentru fiecare kilogram de spor, iar la întregul efectiv se cheltuiesc suplimentar circa 15 000 lei lunar. Pierderile reale sînt și mai mari dacă se au în vedere sacrificările, morbiditatea ridicată, cheltuielile cu medicamentele și calitatea cîrnii obținute.

V. ACIOCIRLANOAI: Aș vrea să

Discuții la masa rotundă:

ZOOIGIENA factor care condiționează CANTITATEA ȘI CALITATEA PRODUCȚIEI

O discuție cu specialiști din domeniul producției și al cercetării despre rolul și influența factorilor de microclimat asupra funcțiilor fiziologice ale animalelor este oricînd deosebit de utilă. La masa-rotundă, organizată de redacția revistei „AGRICULTURA” pe această temă, au participat: prof. univ. emerit dr. doc. Nicolae GLUHOVSKI, decanul facultății de medicină veterinară din cadrul Institutului agronomic din Timișoara, prof. dr. doc. Vasile TOMESCU, șeful catedrei de zoigiienă de la Institutul agronomic Timișoara, dr. Erich MAYER, tehnolog șef la Întreprinderea avicolă de stat Constanța; dr. Elena BĂDULESCU, de la circumscripția veterinară Baia, județul Tulcea, ing. zootehnist Maria LUP, șefa fermei de taurine a cooperativei agricole Izvoarele, județul Tulcea, dr. Frantz MARSCHANG de la Institutul agronomic Timișoara; dr. Traian CIOLOCA, inspector la Inspectoratul sanitar-veterinar județean Timiș și dr. Vasile ACIOCIRLANOAI de la I.A.S. Mureș, Complexul zootehnic Aradul Nou.

Actualitatea temei supuse dezbaterii este certificată de însăși sezonul de stabulație în care se află animalele, sezon care impune asigurarea unor condiții optime de întreținere a acestora.

Este evident că de la un an la altul, animalele se întrețin în adăposturi mai bune, mai călduroase, aerisite, luminoase. Totuși, mai sînt unități unde animalele ierneză necorespunzător, producția scade pînă la limite nefirești, se înregistrează mortalități și sacrificări de necesitate, multe din pierderile înregistrate fiind puse pe seama nerespectării factorilor de zoigiienă.

Dar să-i invităm la discuții pe specialiști.

natele avicole constituie cel mai elocvent exemplu de modul cum trebuie înțeleși factorii de zoigiienă. Practica creșterii animalelor, indiferent de specie, se îndreaptă hotărît spre astfel de condiții de exploatare.

REDAȚIA: La ce concluzii a ajuns cercetarea în acest sens?

E. MARSCHANG: Intensificarea cercetărilor în domeniul zoigienei, direct în unitățile de producție, a contribuit efectiv la cristalizarea unor concluzii. În prezent, a vorbi de microclimat înseamnă a discuta de o problemă economică, de o cale de rentabilizare a producției zootehnice. Se uită adesea că veniturile depind de sănătatea animalelor, că fără a obține producții mari rentabilitatea scade. Or, un microclimat corespunzător păstrează sănătatea și asigură valorificarea efectivă a potențialului genetic. Mai mult, numeroase cercetări demonstrează că microclimatul devine un real mijloc de

adaug la cele arătate pînă acum că defectarea instalațiilor mecanice contribuie la vicierea atmosferei din grajduri. Aceste defecțiuni întrerup procesul normal de producție, din care cauză și factorii de microclimat oscilează nefavorabil. Stagnarea gunoiiului în grajd duce la o emanație sporită de amoniac, ceea ce face să apară frecvent afecțiuni podale (pododermatite). Sacrificarea animalelor în astfel de situații atrage după sine pierderi economice care se ridică pînă la 40% din valoarea animalului.

N. GLUHOVSKI: Starea de sănătate a animalelor influențează și reproducția lor. Microclimatul necorespunzător se răsfrînge păgubitor asupra funcției de reproducție, determinînd dereglări neurohormonale care favorizează, în mare măsură, instalarea infertilității și sterilității. Pe de altă parte, tineretul nu va răspunde eficient în perioada de exploatare chiar în cazul

unei furajări raționale, deoarece starea lui fiziologică poartă amprenta condițiilor în care a fost conceput. Faptul că cei mai buni indicatori de fecunditate și natalitate s-au obținut în unitățile care și-au asigurat un microclimat corespunzător, curățenia și furajarea exemplară, confirmă cele arătate.

REDAȚIA: Cum trebuie să se acționeze, practic, operativ, în vederea asigurării unor condiții optime de zoigiienă?

T. CIOLOCA: Deoarece problema dirijării factorilor de microclimat se pune numai în cazul exploatarea animalelor în adăposturi, mă voi referi, îndeosebi, la acestea. În ultima vreme, la realizarea construcțiilor s-a urmărit ca ele să corespundă, în special, efectivului cu care se vor popula, neglijîndu-se confortul, mai bine zis, cerințele animalelor. Spun confort și cerințe deoarece acestea au în vedere densitatea animalelor pe unitatea de suprafață în funcție de vîrstă, specie, categorie de producție și sistemul de exploatare. Relația confort-densitate este o relație dinamică: îmbunătățind continuu confortul, prin evacuarea rapidă a dejecțiilor, prin asigurarea unei temperaturi constante în grajduri și, în primul rînd, prin evitarea oricărei pierderi din căldura degajată de animale în perioada anotimpului rece, densitatea animalelor poate spori simțitor.

V. ACIOCIRLANOAI: Și eu susțin că adăpostul are un rol important în menținerea microclimatului favorabil producției și reproducției animalelor. La Complexul Aradul Nou, datorită unor construcții fără instalații de ventilație, vara, spre seară, căldura în grajd este foarte mare, iar producția scade serios. Construcțiile au și alte neajunsuri. De exemplu, termoizolarea nefiind perfectă, în timpul iernii, pe pereți se depun condense din aburii emanați de furaje și de respirația animalelor.

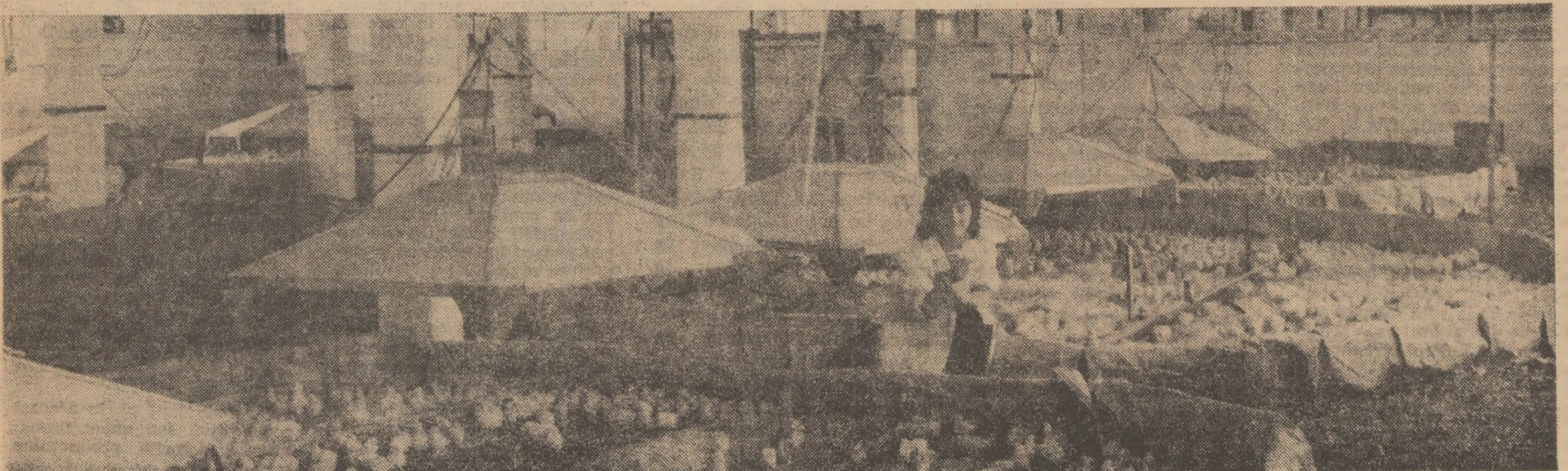
T. CIOLOCA: Pe linie organizatorică, pe lângă consiliile de conducere ale cooperativei și conducerile fermelor I.A.S., trebuie să acționeze mai intens medicii de circumscripție, inspectoratele sanitar-veterinare și direcțiile generale județene. Inspectoratul sanitar-veterinar Timiș, a controlat, începînd cu luna august 1971, stadiul pregătirilor pentru buna iernare a animalelor. Acolo unde s-au constatat deficiențe—la cooperativele din Satchinez, Dragșina, Saravale, Grabăț etc.—inspectorii s-au folosit de imputernicirile legale, sancționînd conducerile acestor unități. Folosirea principală a acestui procedeu, ar duce, după părerea mea, la înlăturarea multor lipsuri care se perpetuează an de an.

V. TOMESCU: Pentru argumentarea importanței asigurării unei zoigiene perfecte în adăposturi, consider că un rol mai activ trebuie să-l îndeplinească propaganda agricolă. În prezent, cercetările științifice au stabilit concret influența microclimatului din adăposturi asupra sănătății, producției și reproducției animalelor. Rămîne ca aceste concluzii și rezultate practice să fie cunoscute și aplicate de cei care lucrează în producție, să fie valorificate atît la realizarea proiectelor pentru noi construcții zootehnice, cît și pentru modernizarea construcțiilor existente.

★
Din discuțiile la masa rotundă s-au desprins o serie de propuneri valoroase, s-au evidențiat o serie de neajunsuri pe linia asigurării zoigienei, factor care condiționează, nemijlocit, cantitatea și calitatea producției.

Dorind să asigure continuitatea dezbaterii pe această temă, revista „AGRICULTURA” solicită cititorilor săi să-și exprime opinia, să-și valorifice experiența acumulată în articolele pe care le așteaptă cu un viu interes.

I. MANEA

La Întreprinderea avicolă de stat Movila Vulpii, județul Prahova, o nouă „recoltă” de pui.

A C O R D U L

METODOLOGIA DE CALCUL ȘI TEHNICA DE APLICARE LA CULTURILE DE CEREALE ȘI PLANTE TEHNICE

Acordul global — formă stimulatorie de retribuire a muncii operatorilor — a fost aplicat, în anul trecut, de numeroase unități agricole cooperatiste. Legind nemijlocit veniturile oamenilor de rezultatele finale ale muncii lor, acest sistem a generat un interes sporit pentru punerea tot mai deplină în valoare a rezervelor de creștere a producțiilor vegetale și animale. Hărnicia, priceperea, stăruința, răspunderea directă pentru efectuarea tuturor lucrărilor la timp și de calitate au fost considerabil amplificate, efectul lor concretizându-se în sporuri substanțiale de recoltă.

Larga popularizare în rândul operatorilor a principiilor pe care

se întemeiază acordul global, cunoașterea în detaliu, de către fiecare, a modului de calcul și a drepturilor ce i se cuvin pentru îndeplinirea și depășirea producțiilor angajate constituie acum, înainte ca adunările generale ale cooperativelor să aprobe planurile de producție și formele de organizare și retribuire a muncii, un factor de însemnătate deosebită, de aceasta depinzând desfășurarea unei activități, în anul curent, cu eficiență economică superioară, în interesul creșterii puterii economice a cooperativelor și a bunăstării operatorilor.

În paginile de față, prezentăm experiența unor unități cooperatiste, metodologia de calcul și tehnica de aplicare a acordului global.

Instrument eficient de creștere a producției agricole și a veniturilor operatorilor

Printre măsurile importante inițiate de conducerea partidului nostru pentru dezvoltarea agriculturii cooperatiste este și aceea a aplicării acordului global, formă superioară de retribuire a muncii operatorilor. Prin acesta — se arată în Expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, la ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din noiembrie 1970 — echipa sau brigada, fiecare lucrător, vor fi retribuiți în raport direct cu eforturile făcute, cu rezultatele dobândite în producție, ceea ce va spori răspunderea și interesul pentru executarea corespunzătoare a tuturor lucrărilor în vederea obținerii de producții cât mai mari. Încă de la începutul anului 1971 s-a luat un șir de măsuri importante, a căror justete a fost deja confirmată de experiența multor cooperative agricole, care au transpus acordul global în practică, în forme adecvate particularităților în care se desfășoară procesul de producție.

Din analizele efectuate într-un număr important de cooperative agricole din diferite zone ale țării, care au adoptat și aplicat în 1971 acordul global la principalele culturi (porumb, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, cartofi și altele) s-a desprins, ca o concluzie generală, că membrii operatorilor au primit cu încredere această formă nouă de organizare și retribuire a muncii — fapt dovedit prin efectuarea la timp și în mai bune condiții a lucrărilor agricole necesare și obținerea unor producții sporite, net superioare rezultatelor din anii anteriori. Așa, de exemplu, C.A.P. Andrășești, județul Ialomița, a obținut o producție de porumb, în 1971, de 4 200 kg/ha față de 2 690 kg/ha realizată pe ultimii 5 ani, deci o creștere de circa 56 la sută; C.A.P. Crivița, din același județ, a obținut 4 800 kg/ha față de 3 531 kg/ha, respectiv o creștere de 35 la sută față de realizările din ultimii ani; C.A.P. Măgureni, județul Prahova, a obținut 2 850 kg/ha față de 1 800 kg/ha realizate în 1970.

Asemenea producții superioare s-au obținut și la alte culturi ca: sfeclă de zahăr sau cartofi. Spre exemplu C.A.P. Felibara și Hărman din județul Brașov, care au aplicat

Ing. Adrian ROGOJAN

director general
în Departamentul
agriculturii cooperatiste
și al gospodăriilor
populației

acordul global, au obținut la sfeclă de zahăr, producții medii la ha mai mari față de realizările anului 1970, sporurile fiind cuprinse între 46—83 la sută, iar la cartofi între 60—70 la sută. Rezultate similare înțelnim și în alte cooperative din județele Suceava, Mureș, Cluj, Dolj etc. Realizarea unor sporuri de producție însemnate la culturile principale amintite a permis livrarea la fondul de stat a unor cantități mai mari de produse.

Este de menționat faptul că asemenea rezultate semnificative s-au obținut în cooperativele agricole unde această nouă formă — acordul global — a fost bine pregătită, explicată în mod concret operatorilor pentru fiecare cultură și loc de producție în parte și unde a existat o înțelegere precisă, în care s-au prevăzut drepturile și sarcinile ce revin părților (cooperativă — formație de muncă, operator) și unde, pe parcurs, s-a asigurat un sprijin susținut din partea conducătorilor cooperativelor pentru realizarea producției.

În cadrul acordului global la culturile de porumb, sfeclă, cartof etc., rezultatele se apreciază nu numai sub aspectul efectuării unui volum de lucrări agricole la timp și de calitate, ci în funcție de rezultatele finale ce trebuie obținute (producții). Unitatea de măsurare a rezultatelor finale în muncă la culturile de bază a constituit-o, în principal, tona de produs (porumb-boabe, sfeclă de zahăr, cartofi). Acordul global pe tona realizată s-a dovedit o formă deosebit de accesibilă operatorilor.

Caracterul variat al diferitelor procese de producție și gama largă a condițiilor tehnico-organizatorice în care se desfășoară procesul de producție la porumb, sfeclă, cartofi în unități, a condus la adoptarea, în 1971, a unor for-

me variate de retribuire a muncii în acord global, tarifele de plata muncii pe tonă fiind, în multe cazuri, stabilite numai în bani și, în cele mai frecvente cazuri, în bani și în natură. Criteriul alegerii formei de retribuire l-a constituit măsura în care s-a apreciat de conducătorii cooperativelor că aceasta stimulează mai puternic operatorii la îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan.

În practică s-a constatat că în cadrul unor cooperative s-au adoptat și introdus forme de retribuire variate la cultura porumbului pentru boabe, la sfeclă de zahăr și cartof, adaptate la condițiile concrete de pe locurile de muncă și anume: acord global cu tarife de plata muncii pe tonă sau 1 000 de lei producție obținută, tariful pe tonă rămânând același, plata făcându-se proporțional cu realizările obținute. În alte cazuri, tariful de plată a muncii s-a păstrat același până la nivelul realizării sarcinilor planificate, iar pentru cantitățile depășite s-au aplicat tarife de plată majorate în unele cazuri sau retribuiri suplimentare, cu un anumit procent din depășire, potrivit hotărârilor adunării generale.

În 1971, organizarea muncii în acordul global la cultura porumbului, sfeclă, cartofului în cadrul fermelor, brigăzilor, s-a făcut la nivel de echipă, grup de familie, familie și chiar pe operator.

Organizarea și retribuirea muncii la nivel de echipă, la culturile menționate, s-a înțelnit în cooperative situate în zonele de șes ale țării, cu posibilități mai mari de mecanizare a lucrărilor (Ialomița, Prahova, Ilfov, Teleorman), iar organizarea pe grup de familie, familie și chiar pe operator a predominat în zonele țării cu terenuri frământate (Cluj, Mureș, Brașov, Covasna, Gorj și altele).

Asigurarea unei componente și ocupări permanente a unor formații de lucru în cadrul fermei sau brigăzii sint condiții fundamentale ale unei raționale organizări a muncii în acord global. Formele de organizare a muncii în cadrul

acordului global sint variate, fiind influențate de nivelul de mecanizare a lucrărilor, structura producției, desfășurarea procesului de producție în timp și spațiu, de condițiile specifice locurilor de muncă, de existența de forță de muncă și, mai ales, de structura acestuia.

În vederea introducerii și aplicării acordului global în condiții cât mai corespunzătoare, trebuie asigurate în prealabil unele condiții, spre a se evita ca această nouă formă de organizare și retribuire să capete pe alocuri un conținut formal.

În aplicarea acordului global se cere într-o primă fază, repartizarea judicioasă a sarcinilor de producție la porumb, sfeclă, cartofi, pe ferme și brigăzi, pentru fiecare cultură, și desfășurarea acestora, în cadrul subunităților de producție, în mod diferențiat, pe sole, parcele etc. Deci, aplicarea acordului global impune o delimitare cât mai rațională a culturilor și sarcinilor pe executanți, în cadrul formațiilor de lucru constituite, atât în cadrul brigăzilor cât și al fermelor. De menționat este faptul că, în cadrul aplicării acordului global, repartizarea sarcinilor de producție (producție totală, producție medie) pe culturi, pe sole, parcele sau locuri de muncă trebuie să se facă cu multă chibzuință, adică să se asigure de la început o repartizare cât mai corectă în cadrul formațiilor de lucru și chiar la nivelul operatorului.

Producțiile — diferențiate pe ferme, brigăzi și în cadrul acestora pe sole, parcele — ce urmează a fi repartizate formațiilor de muncă, trebuie să asigure prin însumare, cel puțin producția totală stabilită pe fermă, brigadă și pe ansamblul cooperativei. La diferențierea sarcinilor de producție, în cadrul unei culturi, este necesar să se țină seama în primul rând de fertilitatea naturală a solului în care se amplasează, de posibilitățile înscrise în plan privind fertilizarea (irigarea, chimizarea, erbicidarea).

Repartizarea unor sarcini de producție uniforme, fără a se ține seama de posibilitățile concrete de producție, poate avea rezultate negative, care pot să conducă la slăbirea preocupării formațiilor de lucru pentru îndeplinirea și depășirea producției și, implicit, la creșterea costurilor de producție.

O a doua fază în aplicarea acordului global o constituie stabilirea corectă a volumului de muncă manuală necesară în funcție de tehnologia adoptată și diferențierea acestuia pe fiecare cultură, loc de producție și formație de muncă. Stabilirea acestui volum de muncă se face pe baza devi-

zilor de lucrări, în care normele de muncă constituie unitatea de măsură a muncii prestate și a gradului de participare a executantului la obținerea unui produs sau la efectuarea unor lucrări.

Volumul de muncă, determinat și evidențiat într-un deviz pentru o anumită cultură, potrivit operațiilor tehnologice ce trebuie aplicate de executanți pe un ciclu de producție, capătă caracter de volum de muncă planificat, care se exprimă în zile-om pe hectar sau în număr de norme de categoria I.

După stabilirea acestor elemente se trece la determinarea tarifelor de plată a muncii pe unitatea de produs sau la 1 000 de lei producție obținută.

Tariful de plată a muncii pe unitatea de produse (tonă) sau la 1 000 de lei producție are la bază anumite elemente și se determină astfel:

— volumul de muncă exprimat în norme de categoria I, stabilit pe formația de muncă (echipă, grup de familie, familie sau chiar pe operatori), se înmulțește cu tariful de plată a muncii pe o normă de categoria I, stabilit pe întreaga cooperativă prin planul de producție și financiar, potrivit posibilităților economice, rezultând fondul de plată a muncii pe suprafață, cultură și producție atribuite formației respective;

— fondul de plată a muncii astfel stabilit se raportează la sarcina cantitativă ce trebuie obținută de formație, prin această împărțire obținându-se tariful planificat de plata muncii pe unitatea de produs.

Unui grup de familie de exemplu i s-au repartizat 10 ha de porumb pentru boabe, cu o producție planificată de 3 500 kg/ha și o producție totală de 35 tone. Din devizul de lucrări rezultă un necesar de muncă manuală la ha de 20 zile-om, ceea ce corespunde cu 28 de norme de categoria I. Pentru cele 10 ha, volumul de muncă reprezintă 280 de norme de categoria I.

Presupunând că tariful pe o normă de categoria I, aprobat pe cooperativă, este de 25 lei — fondul de plata muncii la cele 10 ha de porumb pentru boabe este de 7 000 de lei (280 norme x 25 lei = 7 000 lei).

Fondul de plata muncii astfel determinat se împarte la producția totală stabilită pe cele 10 ha, de 35 tone, și se obține tariful de plată a muncii pe tonă, de 200 lei (7 000 lei : 35 tone = 200 lei/tonă).

De menționat că, în aceeași cooperativă sau chiar fermă, brigadă, datorită producțiilor și volumului de muncă manual diferit, la aceeași cultură vor rezulta și tarife de plata

G L O B A L

muncii pe tonă diferite. De exemplu, în aceeași fermă, unei alte grupe de familii i s-au repartizat tot 10 ha de porumb, dar cu o producție medie de 4 500 kg/ha și o producție totală de 45 tone. Din devizul de lucrări la această parcelă rezultă un volum de muncă manuală necesar la ha de 31 norme de categoria I, adică 310 norme pe întreaga suprafață.

Fondul de plată a muncii la aceste 10 ha este de 7 750 lei, revenind pe tonă 172 lei (7 750 lei : 45 tone = 172 lei/tonă).

Din cele arătate reiese, că tarifele de plata muncii pe unitatea de produs sînt de regulă diferențiate pentru aceeași cultură, în funcție de volumul de muncă necesar și de nivelul producțiilor stabilite. De asemenea, tarifele pe unitatea de produs sau la 1 000 de lei producție obținută, pot fi diferențiate și în funcție de gradul de dificultate al executării lucrărilor manuale la aceeași cultură din cadrul fermei sau brigăzii. Gradul de dificultate al lucrărilor necesare urmează să se aprecieze în funcție de pantă, grad de imburuienare, terenuri infestate cu pir, terenuri pe care a bălțit apa, factori de complexitate a muncii care trebuie să se reflecte în nivelul tarifului de plata muncii stabilite pe tonă.

La cultura sfeclei de zahăr, și cartofi, determinarea ta-

rifulor de plată a muncii se face în mod similar, ca și la cultura porumbului.

În cazul cînd se adoptă ca plata muncii să se facă la 1 000 de lei producție obținută, formă întilnită la sfeclea de zahăr și cartof, unde valoarea producției este influențată de termene de livrare, de efectuarea lucrărilor de sortare și de unele scăzăminte ce se fac la predare (conținut de pămînt, decoletare necorespunzătoare etc) tariful de plată a muncii se stabilește după cum urmează :

— unui grup de familii i s-au repartizat 3 ha de sfecleă de zahăr, cu o producție medie de 27 000 kg/ha și o producție totală de 81 tone.

Să presupunem că la hectar este necesar un volum de muncă de 80 norme, revenind pentru cele 3 ha, 240 norme de cat. I ; la o valoare de 25 lei a normei de categoria I, fondul de plată a muncii la cele 3 ha este de 6 000 lei (240 norme x 25 lei = 6 000 lei).

Valoarea producției este de 26 730 lei (81 tone x 330 lei/tonă).

Tariful la 1 000 de lei producție, în acest caz va fi de 220 de lei (6 000 : 26,73 mii lei).

Plata tarifelor pe unitatea de produs sau la 1 000 de lei producție obținută se poate face fie numai în bani, sau în bani și natură după cum se hotărăște de adunarea generală.

În cazul în care se hotărăște

plata în bani și natură, ponderea părții în bani și a celei în natură din tariful total pe tonă, trebuie să fie corelată cu ponderea prevăzută în planul de producție și financiar al cooperativei, în valoarea totală a unei norme de categoria I. De exemplu :

Valoarea normei de categoria I : 25 lei = 100 la sută ; din care : partea în bani 18 lei = 72 la sută ; partea în natură 7 lei = 28 la sută ; din care 3 kg porumb = 3,45 lei ; 2 kg grîu = 2,80 lei ; alte produse = 0,75 lei ;

Tariful pe tona de porumb : 200 lei = 100 la sută din care : partea în bani : (200 x 72) : 100 = 144 lei, adică 72 la sută.

Partea în natură : (200 x 28) : 100 = 56 lei, adică 28 la sută, din care : grîu 16 kg = 22,40 lei ; porumb 24 kg = 27,60 lei ; alte produse = 6 lei.

Menționăm că în structura tarifului de plată a muncii, ponderea părții în natură poate fi diferită de la o cultură la alta, în funcție de condițiile social-economice, de obligațiile cooperativei față de fondul de stat și de nevoile cooperativei și cooperativitorilor. În aceeași cooperativă se pot aplica tarife de plată a muncii pentru anumite culturi numai în bani (cartofi, sfecleă) iar la alte culturi (porumb) în bani și în natură.

În toate cazurile, atît partea în bani cît și cea în natură trebuie să fie corelată cu

posibilitățile financiare ale cooperativei și cu balanța produsului respectiv pe ansamblul cooperativei.

În cazul depășirii producției planificate, retribuirea pe formație de muncă se poate aplica astfel : pînă la nivelul planului se plătește tariful stabilit iar pentru producția depășită se poate acorda o retribuție suplimentară, din producția realizată peste plan, cu condiția ca nivelul acesteia, atît pentru cooperatori cît și pentru mecanizatori, împreună să fie de pînă la 60 la sută din depășire.

Retribuția suplimentară se poate asigura și prin majorarea tarifului stabilit pe unitatea de produs pentru cantitatea obținută peste plan, fără însă ca acest tarif să depășească, împreună cu drepturile mecanizatorilor, 60% din producția depășită. La acordarea retribuției suplimentare cît și a tarifului majorat pentru depășirea producției, conducerea cooperativei trebuie să țină seama ca din partea de cel puțin 40% ce rămîne cooperativei să se acopere cheltuielile materiale ce s-au efectuat peste prevederile de plan, rămîind în același timp și o parte ca venit net al unității.

Retribuția suplimentară sau tariful majorat se poate acorda în bani, în bani și natură, din produsul respectiv, conform hotărîrii adunării generale a cooperativitorilor.

În alegerea formelor de plată a muncii în acord glo-

bal combinat cu o plată suplimentară, ca și a modalității de plată în bani, bani și natură, criteriul de bază trebuie să-l constituie măsura în care se apreciază că acesta stimulează contribuția și interesul cooperativitorilor la îndeplinirea și depășirea sarcinilor legate de principalele obiective care stau în fața cooperativei agricole.

O dată cu repartizarea culturilor de porumb, sfecleă de zahăr și cartof și a sarcinilor aferente pe formații de muncă (echipă, grup familii, familie, cooperativ) este indicat ca între acestea și conducerea cooperativei agricole să se încheie angajamente scrise, în care să se prevadă obligațiile și răspunderile ce revin părților privind :

— perioadele și lucrările ce urmează a fi efectuate, calitatea lor, densitatea plantelor la unitatea de suprafață, în scopul obținerii cel puțin a producțiilor stabilite care conduc, în final la asigurarea unor venituri sporite cooperativitorilor.

— baza materială ce se asigură de cooperativă și tariful de plată pe unitatea de produs sau mia de lei producție obținută.

Acordul global, aplicat în forme adecvate particularităților producției agricole, deschide largi posibilități în afirmarea accentuată a inițiativei, priceperii și hărniciei cooperativitorilor în procesul de producție.

RĂSPLATĂ ECHITABILĂ, DUPĂ MUNCA DEPUȘĂ

În cadrul măsurilor întreprinse în vederea îmbunătățirii conducerii, planificării și organizării producției agricole, pe baza indicațiilor date de tovarășul Nicolae Ceaușescu în expunerea sa la ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din 23 noiembrie 1970, s-a trecut la aplicarea sistemului de plată în acord global. Noul sistem de retribuție a muncii a stîrnit un interes deosebit în rîndul țaranilor cooperativiști și în județul Mureș, lucru confirmat de faptul că în primul an de aplicare — 1971 — a fost introdus în 151 de cooperative agricole de producție din cele 169 existente în județ.

În majoritatea unităților cooperatiste această formă de retribuție a condus la o participare mai largă a cooperativitorilor la executarea muncilor în perioada optimă și, implicit, la creșterea producției agricole. Astfel, în anul 1971, cooperativele agricole de producție din județ au obținut cea mai mare recoltă din ultimii ani la cultura porumbului — 2 497 kg/ha, la cultura cartofului 13 774 kg/ha iar la sfeclea de zahăr, cu toate neajunsurile provocate de unele boli, producția medie la hectar s-a ridicat la 22 128 kg/ha, înregistrîndu-se o creștere de 4 876 kg față de media ultimilor 5 ani.

La cooperativa agricolă „Înfrățirea” din orașul Reghin, aplicarea acordului global s-a concretizat în depășirea remarcabilă a producțiilor planificate, obținîndu-se în medie cîte 4 140 kg de porumb-boabe și 42 185 kg sfecleă de zahăr la hectar.

Plata acordului global n-a fost stabilită la întîmplare, ci pe baza unui calcul concret. La cultura porumbului, de exemplu, pentru lucrările efectuate în acord global s-a prevăzută folosirea a 30,45 norme de categoria I la hectar. În cazul unei producții medii planificate de 3 200 kg/ha au revenit, pe tonă, 9,52 norme. Cunoșcînd că tariful unei norme de categoria I este de 25,15 lei, rezultă că pentru fiecare tonă de porumb-boabe recoltat s-a acordat o retribuție în valoare de 239 lei. Aceasta a constat din : 156 lei în numerar, 24

de kg grîu, 18 kg de porumb, 18 kg de cartofi și alte produse în valoare de 14 lei.

Tariful de plată la tona de produs a fost stabilit diferențiat, ținîndu-se seama de condițiile agro-pedologice din gospodărie.

Valoarea diferențiată a acordului global în funcție de producția medie la hectar este menționată în tabelul nr. 1.

Prin aplicarea acestui sistem se respectă principiul de bază al retribuției fiecăruia după rezultatele muncii, deci se exclude diferența care ar proveni din cauza fertilității economice diferite a pămîntului lucrat de diferiți cooperativiști.

Pentru concretizare să cităm cîteva exemple : cooperatoarea Molnar Maria, de pildă, care de pe suprafața de 0,70 ha a avut planificată o producție medie de 3 500 kg/ha și a obținut o producție totală de 3 610 kg de porumb (adică în medie 5 157 kg/ha). Pe baza acordului global la porumb, ea a primit o retribuție în valoare de 816 lei, din care : 519 lei în numerar, 83 kg de grîu, 65 kg de porumb, 65 kg de cartofi, 16 kg de orz și 3,25 kg de zahăr ; cooperatoarea Molnar Reveca, din aceeași brigadă, tot de pe 0,70 ha, obținînd în total numai 2 930 kg de porumb, a primit o retribuție totală în valoare de 730 lei.

Aceleași principii au stat la baza calculării acordului global și la cultura sfeclei de zahăr și a cartofului, la care, de asemenea, s-au calculat retribuții diferențiate, în raport cu producțiile medii stabilite pe diferite categorii de fertilitate a terenurilor. Calculațiile pe baza producțiilor medii planificate sînt redată în tabelul nr. 2.

Producțiile diferite au determinat cîștiguri diferite. Cooperatoarea Bartha Elisabeta care de pe 0,74 ha a avut planificată o producție medie de 30 000 kg/ha, a obținut în total 42 900 kg de sfecleă de zahăr (adică o medie de 57 973 kg/ha), primînd produse și bani în valoare de 4 704 lei, din care 3 088 lei în numerar, 471 kg de grîu, 343 kg de porumb și altele.

Similar au procedat și cooperativele agricole din Acățari, Crăciunești, Sînpaul, Mădăraș, Vinători și altele.

În scopul de a obține o valoare cît mai mare a manoperei la tona de produs, în unele cooperative a existat tendința, cu ocazia fundamentării calculului pentru acordul global și întocmirea devizelor de lucrări pe culturi și produse de a prevedea un număr exagerat de norme necesare pe unitatea de suprafață, la unele culturi. În acest fel crește în mod nejustificat tariful de retribuție, se creează o neechitate în retribuția cooperativitorilor. La cultura porumbului de exemplu, în condițiile actuale de mecanizare și chimizare din județul nostru, față de media de 25—30 norme (manoperă) cîte sînt necesare pentru lucrările pe un hectar, în unele unități s-au luat în calcul chiar peste 40 de norme (Bahnea, Daneș, Răzoare).

În unitățile unde conducerile au înțeles greșit rolul noii forme de retribuție, s-a încercat să se ridice artificial valoarea tarifului normei de categoria I în dorința de a putea promite cît mai mult membrilor cooperatori la încheierea înțelegerilor (angajamentelor). Reversul acestor încercări însă a apărut în mod firesc la realizarea producției cînd cei care au muncit și-au cerut

drepturile. Dar fondurile fiind mai mici decît cele așteptate, s-au creat unele nemulțumiri ce puteau fi evitate.

O altă deficiență în aplicarea acordului global a fost neluarea în considerare, în unele locuri, a cheltuielilor de producție suplimentare efectuate pentru mecanizarea în plus a unor lucrări, producerea răsadului la cultura tutunului etc. Aceasta conduce la determinarea unor cheltuieli materiale subevaluate și implicit la mărirea valorii producției nete și a fondurilor statutare care conduc la stabilirea unei valori pe norme de categ. I supraevaluate.

Pentru stabilirea corectă a drepturilor convenite ca retribuție este necesar deci să se determine judicios producțiile pe fiecare formație de lucru (echipă, familie, braț de muncă). Spre a avea o evidență unitară a acestei forme de retribuție considerăm utilă introducerea unor fișe de angajare a lucrărilor pe fiecare cooperativitor sau formație de lucru, culturi și specii sau categorii de animale.

Ing. Mihai FŪZI
Ing. Ernest FAZAKAȘ
Direcția generală județeană Mureș pentru agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape

TABEL 1

Producția medie la porumb kg/ha	Norme de categ. I pentru manoperă		Valoarea acordului global la tonă				
	la ha.	la tonă	Total valoare lei	Din care :		Număr lei	
				Grîu kg	Porumb kg		Valoarea altor produse lei
2 000	27,44	13,72	345	36	27	37	221
2 500	28,84	11,54	290	30	23	31	186
3 200	30,45	9,52	239	24	18	25	156
4 000	32,26	8,07	203	20	16	24	130

TABEL 2

Cultura	Producție medie planificată kg/ha	Norme categoria I pentru manoperă la ha la tonă	Valoarea acordului global					
			Total pe tonă lei	Din care :		Număr lei		
			Grîu kg	Porumb kg	Val. altor produse lei			
Sfecleă de zahăr	29 000	131	4,52	114	12	9	12	73
Cartofi	15 000	62,40	4,16	105	11	8	11	67

In dezbatere publică:

PROIECTUL LEGII CU PRIVIRE LA GOSPODĂRIREA APELOR ÎN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

In ansamblul acțiunilor menite să ducă la valorificarea superioară a tuturor resurselor naturale ale țării, partidul și statul nostru acordă o atenție permanentă folosirii cât mai raționale a apelor. Cea mai recentă mărturie o constituie, fără îndoială, proiectul de Lege cu privire la gospodărirea apelor în Republica Socialistă România, supus

dezbateri publice. Prezentăm în cele ce urmează câteva scrisori sosite la redacția revistei noastre, în care semnatarii exprimă unele opinii și propuneri privind definitivarea acestei legi, de mare importanță pentru progresul continuu al țării noastre.

O problemă de stat, la rezolvarea căreia trebuie să ne aducem toți contribuția

Inscriindu-se în complexul de măsuri adoptate de partid și de stat pentru perfecționarea întregii vieți economice și sociale, Proiectul legii cu privire la gospodărirea apelor în Republica Socialistă România, supus recent dezbaterii publice, se bucură de o largă audiență în rindul întregii populații.

Un fapt deosebit de important este acela că prin proiectul de lege elaborat se fixează un cadru precis acțiunilor privind evacuarea rațională, fără a aduce prejudicii economiei, a apelor uzate, provenite de la diferite industrii, sau a celor folosite în marile complexe de creștere a animalelor. Totodată, se reglementează cuantumul tăierilor din zonele păduroase accidentate, limitându-le strict la prevederile amenajamentelor silvice. De asemenea, este salutară reglementarea modului de extragere a materialelor balastiere din albiile riurilor.

Pentru județul Suceava, brăzdat de numeroase ape, multe din ele cu un caracter torențial, și care, în anii 1969 și chiar în 1970 au provocat pagube materiale prin inundații, importanța legii privind gospodărirea apelor este cu atât mai evidentă.

In scopul definitivării conținutului acestei legi propun să se introducă următoarele prevederi:

• La articolul 9 este necesară, după opinia mea, precizarea dacă avizarea

documentațiilor la lucrările ce trebuie executate pe cursul apelor se referă și la micile amenajări piscicole pe care le execută sectorul silvic.

• La articolul 19 să se prevadă un aliniat în sensul sporirii suprafețelor de pădure incluse în grupa I (pădure având și funcție specială de protecție), dat fiind rolul vegetației forestiere în îmbunătățirea regimului de scurgere a apelor.

• Organele bancare să condiționeze deschiderea finanțării tuturor lucrărilor care au legătură cu gospodărirea apelor, de obținerea avizului organului județean de specialitate.

Desigur, în ceea ce privește gospodărirea apelor, nouă, consiliile populare ne revin sarcini deosebite pentru mobilizarea tuturor oamenilor muncii din județ la executarea unor lucrări de interes național: îndiguiri, regularizări de riuri, consolidări de maluri etc. Ca răspuns la chemarea Organizației de partid județene Argeș, Comitetul județean de partid Suceava și-a luat angajamentul să realizeze în acest an un volum important de astfel de amenajări.

Vom sprijini cu toate forțele noastre, îndeplinirea acestui angajament. Gospodărirea rațională a apelor constituie o problemă de stat la rezolvarea căreia trebuie să ne aducem toți contribuția.

Nicolae MORARIU
prim-vicepreședinte
al Comitetului executiv
al Consiliului popular
județean Suceava

Cunoașterea resurselor — o necesitate actuală

Proiectul legii cu privire la gospodărirea apelor în Republica Socialistă România, recent publicat în presă, răspunde necesităților obiective impuse de

folosirea cât mai judicioasă și eficientă a acestor bogății naturale.

Proiectul de lege este cuprinzător și include toate problemele legate de gospodărirea apelor, sub multiplele sale laturi. Consider însă că un aspect deosebit de important, acela al cunoașterii acestor resurse de apă, a fost mai puțin oglindit în articolele prezentului proiect. Articolul 83 în care se vorbește despre cunoașterea resurselor de apă, cu toate aspectele respective, este redus, și ca pondere, și ca probleme tratate.

Este știut faptul că o bună gospodărire a apelor se poate face numai pe baza unei foarte bune cunoașteri a acestor resurse. Cunoașterea resurselor de apă ca regim necesită însă un timp relativ îndelungat (câteva decenii) pentru obținerea de date. De aceea, cunoașterea resurselor de apă, chiar dacă contribuie permanent la buna gospodărire a apelor, trebuie să o premerge, să fie relativ independentă. De altfel, caracterul de relativă independență pe care trebuie să-l aibă acest domeniu de cunoaștere a resurselor de apă, care nu reprezintă o gospodărire propriuzisă a lor, este oglindit prin însăși forma de existență a acestei activități, reunită în general cu meteorologia în unități de sine stătătoare. De exemplu, la noi există Institutul de meteorologie și hidrologie. Faptul că acest institut este atașat la Consiliul Național al Apelor este bine venit întrucât prin acest for se poate cunoaște cu mai multă precizie, și din timp tendința de dezvoltare a activității în perspectivă, pentru ca de pe acum să se pună bazele cunoașterii apelor necesare a fi gospodărite în următorii ani sau zeci de ani și totodată se asigură coordonat deservirea curentă a activității de gospodărire a apelor.

Față de aceasta fac propunerea ca în locul articolului 83 să se prevadă un capitol în proiectul de lege care să fie intitulat „Cunoașterea resurselor de apă” și care să cuprindă cel puțin următoarele aspecte:

1. Activitatea de cunoaștere a resurselor de apă să premerge pe cea de gospodărire a apelor și pentru aceasta să fie prevăzute fonduri de la buget

care să asigure o rețea de posturi hidrometrice, hidrogeologice și meteorologice, corespunzătoare cerințelor de gospodărire care se pun în următorii ani.

2. Rețeaua de posturi hidrometrice, hidrogeologice și meteorologice să fie protejată de către stat.

In proiect trebuie stipulat că nici un organ de stat, organizație socialistă, cooperatistă, obștească, nici un cetățean nu are voie să distrugă sau să modifice această rețea. Dacă totuși necesitățile impun o asemenea măsură atunci trebuie să se prevadă în lege că cel în interesul căruia se distruge sau se modifică unul din posturile rețelei să asigure toate mijloacele, inclusiv cele materiale, pentru mutarea și refacerea rețelei respective, astfel încât această cunoaștere să nu sufere întreruperi parțiale sau totale.

3. Consider necesar să se prevadă în lege ca în cazul unor fenomene periculoase (ploi torențiale deosebite, inundații, secetă etc), toate organele, organizațiile de stat, obștești și cooperatiste, toți oamenii să sprijine activitatea de informare și avertizare destăruată în principal prin I.M.H., în perioada producerii acestor fenomene periculoase.

Desigur, că la acest capitol ar mai putea fi incluse încă multe alte aspecte, ca de exemplu evitarea poluării apelor subterane, despre care nu se spune aproape nimic și care începe să devină o problemă, apărarea împotriva unor alte fenomene periculoase ca: surpările de maluri sau de teren datorită acțiunii apei etc.

In sfârșit, imi permit să mai fac o serie de observații pe marginea formulării unor articole din proiect, ca de exemplu articolul 22, care prevede: „La cererea angajaților organelor de gospodărire a apelor, deținătorii terenurilor riverane sint obligați să permită: a)..... b) efectuarea în albic și pe maluri de studii și măsurători privind regimul apelor, precum și întreținerea instalațiilor destinate acestor activități”.

Cred că ar fi mai indicat ca paragraful respectiv să fie reformulat astfel: „La cererea oricărui împuternicit al Consiliului Național al Apelor deținătorii de terenuri riverane sint obligați să permită”

Intrucât activitatea de cunoaștere a resurselor de apă premerge și fundamentează toate aspectele gospodării lor, cuprinse în proiectul de lege publicat, propun următoarele: capitolul pe care l-am intitulat mai sus „Cunoașterea resurselor de apă” să fie inclus sau după capitolul I din proiect: „Dispoziții generale”, sau problemele cunoașterii resurselor de apă de suprafață, subterane și meteorice, care nu sint probleme de gospodărire, să fie incluse la dispozițiile generale în capitolul 1.

Dr. ing. L. MUSTAȚĂ
șef de laborator
Institutul de meteorologie
și hidrologie

În acțiunile patriotice de îmbunătățiri funciare

Specialiștii — în primele rînduri!

Hotărîți să răspundă prin fapte chemării lansate de organizația de partid a județului Argeș, tot mai mulți oameni ai muncii din diferite colțuri ale țării participă cu entuziasm crescînd pe șantierele de îmbunătățiri funciare. Astfel de acțiuni, de amploare, inițiate de organele locale de partid și de stat, se desfășoară în aceste zile și în județul Ilfov, accentul punîndu-se pe eliminarea excesului de umiditate și redarea unei suprafețe importante circuitului agricol.

„După cum se știe, ne informează Mihai Stănescu, inginer șef al Oficiului județean de îmbunătățiri funciare, potrivit răspunsului organizației de partid a județului nostru, la chemarea argeșenilor, în anul care a început vor trebui efectuate desecări — în afara altor lucrări de îmbunătățiri funciare — pe o suprafață de 43 000 ha. În primele zile ale noului an s-a continuat cu intensitate acțiunea începută din 1971”.

— Cum sprijină personalul oficiului efectuarea lucrărilor?

— Cadrele tehnice asigură frontul de lucru și îndrumarea procesului tehnologic de execuție la unitățile agricole de pe cuprinsul celor 90 de comune unde s-au început desecările. Pentru anumite suprafețe s-au întocmit documentații tehnice pe baza cărora se execută lucrările de îmbunătățiri funciare. Din cadrul oficiului nostru, 28—30 de tehnicieni se află în

permanență pe teren pentru a îndruma lucrările de desecări. Putem menționa, de asemenea, că toți inginerii șefi din cooperativele agricole au fost instruiți în acțiunile de desecări, la Casa agromomului, de către specialiștii ai oficiului nostru.

— Ce volum de lucrări s-a executat pînă acum?

— În satele și comunele județului Ilfov, datorită mobilizării cetățenilor de către organele locale de partid și de stat, se constată o participare la muncă din ce în ce mai sporită. Numai în intervalul de la 3—10 ianuarie au fost prezenți pe șantierele de muncă patriotică câteva zeci de mii de oameni: țărani cooperatori, muncitori din fabrici și uzine, funcționari din întreprinderi. Forțe mai importante sînt concentrate în comunele Fierbinți, Nuci, Mitreni, Călugăreni, Izvoarele și altele. De asemenea, s-au atacat și lucrări mai de amploare, folosindu-se, pe lângă alte mijloace, utilaje terasiere, în zonele Valea Măcrișului, Adincata — Patru frați și este în curs de deschidere șantierul Moara Vlășiei. Merită relevate eforturile cooperativelor agricole din comunele Gîrbovi — unde au fost terminate canale de evacuare a apei necesare desecării unei suprafețe de 1 200 de hectare, Bărcănești (1057 ha), Fierbinți (640 ha), Manasia (400 ha), Axintele (731 ha), Ileana (400 ha) și altele. Alături de aceste unități în ultima perioadă au fost însă și cooperative agricole

unde lucrările de desecări s-au desfășurat într-un ritm mai scăzut, sub posibilitățile locale. Într-o astfel de situație se găsesc cooperativele din Brazi, Dridu, Armășești, Tunari, Daia și altele, unde se impune o mobilizare mai activă a forțelor și mijloacelor de lucru.

Un rol important în buna desfășurare a acțiunilor de muncă patriotică îl au, pe lângă personalul oficiului, specialiștii din cooperativele agricole și fermele de stat. Ei sînt interesați direct în îndrumarea și urmărirea întregului complex de lucrări, putînd da un sprijin efectiv în trasarea cotelor ca-

nalelor și a altor elemente de execuție, urmărirea efectuării lor la cotele stabilite de tehnicianul topometru, realizîndu-se în final, redarea în circuitul agricol a suprafeței afectată de exces de umiditate.

Personalul oficiului nostru, alături de toți ceilalți specialiști din județ, va continua să sprijine cu intensitate sporită în perioada următoare acțiunile patriotice, contribuind astfel la realizarea angajamentului luat pe anul în curs.

F. NICOLAE

Printre cei care au participat cu entuziasm, în ultima perioadă, la lucrările de desecări, se numără și membrii cooperativei agricole din comuna Călugăreni, județul Ilfov.

Foto: F. GRONSKI

In dezbatere: Proiectul de lege privind gospodărirea pădurilor administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale

- SA SE INTRODUCĂ ȘI SĂ SE EXTINDĂ ÎN CULTURĂ SPECIILE REPEDE CRESCĂTOARE !
- GRIJĂ DEOSEBITĂ CALIFICĂRII PĂDURARILOR COMUNALI !
- SĂ SE PREVADĂ OBLIGATIVITATEA GOSPODĂRIII DIFERENȚIATE A PĂDURILOR COMUNALE, ÎN RAPORT CU FUNCȚIILE PE CARE LE EXERCITĂ.

Pentru început, iată cuvîntul ing. Ștefan Ivănescu, director, și Nicolae Floriciu, inginer șef, de la Inspectoratul silvic Ilfov :

„Actualul proiect de lege reglementează în mod concret obligațiile comitetelor executive ale consiliilor populare și ale organelor silvice, în legătură cu gospodărirea pădurilor comunale, urmînd în mod deosebit îmbunătățirea funcțiilor de protecție și producție, asigurarea continuității producției și creșterea productivității acestor păduri, în vederea satisfacerii în condiții cât mai bune a nevoilor de material lemnos.

Proiectul de lege stabilește modalitatea transmiterii acestor păduri între consiliile populare, cit și între alte sectoare, pe baza unor acte normative, cu plata taxelor corespunzătoare, ceea ce va contribui în mod substanțial la apărarea și conservarea fondului forestier comunal.

Precizarea de sarcini și obligații concrete atît pentru comitetele executive ale consiliilor populare cit și pentru unitățile silvice, cu privire la contractarea lucrărilor de împăduriri, reface-re, protecție, ce urmează a se executa anual, creează condiții pentru realizarea de lucrări calitativ superioare, sporind în același timp responsabilitatea ce revine fiecărei părți.

Pe lîngă reglementarea prevăzută cu privire la distribuția materialului lemnos și pentru nevoile obștești ale comunelor, de pînă la 30% din volumul exploatat anual, prevedere ce exprimă o realitate obiectivă, se reliefează și obligativitatea comitetelor executive ale consiliilor populare de a executa anual lucrările de împăduriri și reface-re. Neîndeplinirea acestei îndatoriri duce la diminuarea suprafeței de exploatat în anul următor, corespunzător sarcinilor fizice nerealizate. Apreciem că această măsură va mobiliza consi-

După cum se știe, recent, Comitetul executiv al Comitetului Central al P.C.R. a hotărît ca proiectul de lege privind gospodărirea pădurilor administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale să fie supus dezbaterii publice. În acest scop, revista noastră a organizat o anchetă în rîndurile unor specialiști silvici cu veche experiență în diferite domenii de activitate, care au subliniat în unanimitate preocuparea deosebită pe care partidul și statul nostru o acordă gospodării raționale a întregului patrimoniu forestier al țării, armonizării intereselor locale legate de satisfacerea unor necesități de materiale lemnoase, cu interesele generale ale statului, privind folosirea completă și superioară a tuturor resurselor pădurilor. Totodată, participanții la dezbateri au făcut propuneri pentru definitivarea proiectului de lege, pentru mai buna gospodărire a pădurilor.

liile populare în îndeplinirea planurilor anuale de cultură și refacere a pădurilor.

Modalitatea de redistribuire a fondurilor bănești în cadrul județului și pe țară va duce la îndeplinirea la timp a măsurilor de gospodărire a fondului forestier comunal, eliminîndu-se greutățile întîmpinate pînă în prezent (din lipsă de fonduri), în cazul unor păduri care nu au ajuns la vîrsta exploatabilității.

Ținînd seama de rolul acestor păduri în aprovizionarea populației din mediul sătesc, cit și pentru satisfacerea unor nevoi obștești, considerăm necesar ca în funcție de potențialul stațional să se introducă și extindă speciile repede crescătoare, capabile să producă la un ciclu de producție scurt, o cantitate mare de masă lemnoasă.

În zona de cîmpie, propunem ca în cadrul acțiunii de refacere a unor păduri comunale cu suprafețe mai mici de 5 ha, izolate, care ridică probleme greu de rezolvat din punct de vedere al pazei, plantarea să se efectueze lîngă alt trup de pădure de stat sau comună, pe teritoriul aceleiași comune, pentru o mai bună gospodărire, aceasta fiind și în interesul organizării teritoriului agricol.

Iată acum cîteva propuneri ale inginerului Cezar Lascăr, directorul Liceului silvic din Brănești :

„Cadrele noastre didactice, își începe relatarea interlocutorul, au luat cunoștință cu deosebit interes de proiectul de lege supus dezbaterii publice, referitor la gospodărirea pădurilor administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale. Prin această lege se urmărește o mai bună utilizare a fondului silvic comunal, în care scop se prevăd măsuri, sarcini și răspunderi pentru toți factorii interesați.

La lucrările de pură gospodărire a acestor păduri (pază, refacere, protecție, amenajare, amplasarea masei lemnoase, exploatare etc) sînt chemate să participe efectiv unitățile de producție — ocoale și inspectorate silvice.

Pentru realizarea sarcinilor menționate, după părerea noastră, trebuie să existe organe de teren capabile să execute lucrările silviculturale stabilite și să aplice instrucțiunile în vigoare privind administrarea fondului pe care îl au în primire. Prin lege, aceste organe nu sînt alții decît pădurarii comunali.

Pentru a putea dispune de cadre cit mai bine pregătite în scopul gospodării pădurilor comunale, propunem ca în proiectul de lege să fie inserate următoarele prevederi :

1) Pentru pădurile care se pot grupa într-un canton să fie încadrați pădurarii cu pregătire profesională corespunzătoare.

Toți pădurarii comunali, care actualmente sînt necalificați să fie școlarizați prin cursuri de calificare de scurtă durată, la un loc cu cei de la ocoalele silvice. Plata școlarizării ar urma să fie suportată de consiliul popular respectiv.

2) La trupurile mici de pădure, unde nu este justificată angajarea unui pădurar, lucrările să se execute de către pădurarii ai ocoalelor silvice (afectînd trupul la cantonul cel mai apropiat). (În acest caz, plata să se facă de către consiliul popular, proporțional cu suprafața ce deține).

3) Acțiunea de ridicare a nivelului de cunoștințe prin cursuri scurte de perfecționare profesională să fie extinsă și asupra pădurarilor comunali, în aceleași condiții care se cer pădurarilor ce gospodăresc fonduri de stat.

În numele consiliului științific al Institutului de cercetări, studii și proiect-

tări silvice ne-a vorbit prof. dr. I. Popescu-Zeletin, director adjunct științific al institutului :

„Proiectul de lege conține o serie de precizări menite să îmbunătățească radical modul de gospodărire a pădurilor aflate în administrația comitetelor executive ale consiliilor populare comunale. Corelarea cotei anuale de exploatare cu prevederile din studiile de amenajare și legarea acestei cote de gradul de realizare a planului de împădurire și refacere constituie un mijloc de stimulare a deținătorilor pădurilor, pentru buna gospodărire a acestor importante resurse.

Atribuțiile largi, prevăzute în proiectul de lege pentru Departamentul silviculturii, Institutul de cercetări studii și proiectări silvice, inspectoratele și ocoalele silvice, vor constitui un sprijin eficient pentru comitetele executive ale consiliilor populare comunale și o contribuție esențială la refacerea acestor păduri, la ridicarea potențialului lor productiv și de protecție.

Apreciînd așa cum se cuvine însemnătatea deosebită a acestui proiect de lege, sugerăm următoarele completări :

La art. 18, al. b, să se introducă ideea de a se extinde posibilitatea contractării, de către institutul nostru, a unor lucrări de studii și cercetări științifice.

La art. 22, al. b, să se adauge : „precum și alte studii privind cultura, protecția și gospodărirea pădurilor“.

Să se prevadă obligativitatea gospodării diferențiate a acestor păduri, în raport cu funcțiile pe care le exercită, precum și a aplicării tratamentelor silviculturale corespunzătoare.

Colectivul Institutului de cercetări, studii și proiectări silvice a luat act cu satisfacție de îndatoririle ce-i revin prin acest proiect de lege, fiind hotărît să-și aducă întreaga contribuție la îmbunătățirea compoziției, productivității și valorii economice a acestor păduri. În acest scop, institutul nostru va asigura, la cerere, asistența tehnică necesară atît prin laboratoarele centrale cit și prin unitățile sale exterioare.

Acestea sînt, așadar, primele ecouri pe marginea proiectului de lege, privind gospodărirea pădurilor administrate de comitetele executive ale consiliilor populare comunale. Revista noastră va continua să publice, pe larg, astfel de propuneri ale oamenilor muncii, destinate gospodării cit mai chibzuite a pădurilor țării.

Buletin agrometeorologic

INSTITUTUL DE METEOROLOGIE ȘI HIDROLOGIE NE INFORMEAZĂ :

prinse în Transilvania între -9° (la Tg. Săcuiesc) și -7° la (Deva), iar în celelalte zone între -6° (la Piatra Neamț) și 0° (în subcarpații Olteniei). Pe litoral și în sudul Olteniei valorile minime s-au menținut pozitive, depășind ușor 0° .

În ultima zi a intervalului, temperaturile medii în sol, la adîncimea de 10 cm oscilau între 1° și 4° în majoritatea zonelor agricole, fiind sub 0° doar în estul Transilvaniei.

Cantitățile de apă provenite din burniță, ploaie slabă și lapoviță au fost reduse — sub 10 mm în cea mai mare parte a țării. Ploi mai abundente au căzut în Oltenia și Subcarpații sudici, unde cantitățile de apă au fost de 11 la 22 mm.

Umiditatea solului este satisfăcătoare în majoritatea zonelor, mai ales în stratul arabil. În straturile profunde (sub 40 cm) se semnalează deficit de umiditate doar în

Banat, sud — vestul Transilvaniei, sudul Moldovei și în nordul Bărăganului. În nord — vestul Munteniei, mai ales în județele Dimbovița, Argeș și Olt, se întîlnesc frecvent excese de umiditate în stratul arabil.

În ansamblu pe țară, potențialul biologic al culturilor de toamnă se menține ridicat comparabil cu cel din anul precedent.

Tempul probabil pentru intervalul 13—20 ianuarie :

Vremea va fi în general rece și umedă. Cerul, mai mult acoperit. Vor cădea precipitații, mai ales sub formă de ninsoare. Vînt potrivit.

Temperaturile minime vor fi cuprinse între -10° și -5° , izolat mai coborîte în depresiuni și nordul Moldovei, unde vor scădea pînă la -15° și -17° . Temperaturile maxime vor fi cuprinse între -7° și 3° .

„Recoltă” de... mistreți

Covasna, unul din județele ce se impune prin realizări deosebite în economia țării, dispune și de terenuri bogate în faună cinegetică. Recent, am avut prilejul să aflăm despre cîteva din realizările inspectoratului silvic din această parte a țării. Directorul inspectoratului, ing. L. Dincă, un pasionat ocrotitor al naturii, și responsabilul cu problemele de vînătoare, ing. Titei Florin, ne-au făcut relatări precise, succinte : „planul de carne pe anul recent încheiat a fost realizat, ponderea alcătuiind-o cea de mistreț, cerb, căprior. Ocrotim iepurele și fazanul, specii introduse de curînd. În toate ocoalele silvice cu fonduri de vînătoare avem condiții de cazare, cabane amenajate modern. Sîntem vizitați de numeroși turiști, care vin aici atrași de bogăția și calitatea vînatului, de frumusețile naturii“.

Și acum, în zilele de iarnă, se desfășoară o vie activitate cinegetică. Nu de mult, pe raza Ocolului silvic Tălișoara, din cadrul Inspectoratului silvic Covasna, a fost obținută (așa cum se poate vedea în fotografia alăturată) o recoltă bună de... mistreți.

În adevăr, județul Covasna are peisaje deosebite și toate speciile de interes cinegetic. Aici există, în același timp, un vast teren pentru cercetătorii naturii, în scopul dezvoltării faunei cinegetice. În acest sens, silvicultorii județului sînt hotărîți să acorde tot sprijinul lor inițiativelor de cercetare a faunei și florii pădurilor.

N. DIMA

HOTĂRÎREA

Consiliului Central

al Uniunii Generale a Sindicatelor

privind îmbunătățirea participării sindicatelor la organizarea și desfășurarea întrecerii și acordarea stimulentele morale și materiale fruntașilor și colectivelor fruntașe

Pe baza Hotărârii Secretariatului C.C. al P.C.R. din anul 1968, întrecerea organizată între organizațiile județene de partid a cuprins mase largi de oameni ai muncii din întreprinderile industriale, construcții, agricultură, transporturi, circulația mărfurilor și institutele de cercetare și proiectare.

Întrecerea s-a dovedit a fi un mijloc eficient de stimulare a inițiativei oamenilor muncii pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat și contribuie la creșterea conștiinței socialiste a maselor, reprezentând o manifestare a patriotismului socialist al celor ce muncesc.

În cadrul întrecerii între organizațiile județene de partid oamenii muncii din întreprinderile și unitățile economice de stat au obținut însemnate depășiri la producția marfă industrială, la livrările către fondul pieței, creșterea productivității muncii, sporirea beneficiilor, realizarea de economii la consumul de metal, lemn, combustibil, depășirea planului de producție agricolă, punerea în funcțiune a unor capacități de producție înainte de termenele planificate.

Pe baza măsurilor adoptate de conducerea partidului și a hotărârilor Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor, începând cu anul 1971, întrecerea organizată de sindicate s-a încadrat în mod organic în întrecerea dintre organizațiile județene de partid.

Sub conducerea organelor de partid din întreprinderi, comitetele sindicatelor împreună cu comitetele oamenilor muncii s-au preocupat de fundamentarea angajamentelor în întrecere și a măsurilor tehnico-organizatorice în vederea îndeplinirii lor, au analizat periodic realizările obținute și împreună au luat măsurile ce se impuneau, au mobilizat pe toți salariații pentru îndeplinirea și depășirea planului precum și a angajamentelor luate.

În munca de organizare a întrecerii desfășurată de sindicate, cu toate rezultatele obținute, se mai mențin unele lipsuri. Eforturile pentru îndeplinirea planului și a angajamentelor nu sînt susținute în toate întreprinderile de măsuri eficiente pentru organizarea științifică a producției și a muncii și asigurarea unei aprovizionări tehnico-economice corespunzătoare; în multe unități preocuparea este concentrată spre depășiri cantitative și în mai mică măsură pe indicatorii calitativi și de eficiență; extinderea și generalizarea inițiativelor apărute în muncă privind îmbunătățirea calității produselor, realizarea de economii de materiale și materii prime, aplicarea unor procedee tehnologice moderne nu se fac încă la nivelul cerințelor și posibilităților.

De asemenea, participarea sindicatelor la organizarea întrecerii și acordarea stimulentele morale și materiale fruntașilor nu a fost în totalitate pusă de acord cu perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, cu aplicarea principiului conducerii

colective la toate nivelele, instituționalizarea adunărilor generale ale oamenilor muncii, precum și cu programul de îmbunătățire a activității ideologice și de educație socialistă a maselor.

În vederea îmbunătățirii participării sindicatelor la organizarea și desfășurarea întrecerii și acordarea stimulentele morale și materiale fruntașilor și colectivelor fruntașe, în urma consultării Consiliului de Miniștri și pe baza aprobării Secretariatului C.C. al P.C.R., Plenara Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor

Hotărăște:

1. Pentru a spori eficiența întrecerii în rezolvarea problemelor majore din întreprinderi, începând din anul 1972, uniunile sindicatelor pe ramuri împreună cu ministerele vor elabora pe baza obiectivelor în întrecere stabilite de conducerea de partid obiective specifice ramurilor și subramurilor pe care le vor transmite unităților în subordine înainte de a avea loc adunările generale ale oamenilor muncii de la începutul anului.

Aceste obiective specifice vor ajuta comitetele sindicatelor și comitetele oamenilor muncii în stabilirea de angajamente în întrecere care să contribuie la realizarea sarcinilor majore care stau în fața ramurii; vor preciza produsele de care economia națională are nevoie de depășiri ale planului atît pentru consumul intern cît și pentru export; vor orienta asupra măsurilor specifice prin care să se asigure îndeplinirea și depășirea sarcinii de creștere productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor, reducerea cheltuielilor de producție și creșterea eficienței activității economice.

De asemenea, vor ajuta la orientarea angajamentelor asupra căilor specifice pentru valorificarea mai deplină a resurselor interne; creșterea gradului de utilizare a capacităților de producție, economisirea de materii prime, materiale, combustibil și energie, utilizarea pe scară mai largă a înlocuitorilor, valorificarea superioară a deșeurilor, folosirea rațională a forței de muncă și a timpului de lucru; mecanizarea unor lucrări; extinderea unor procedee tehnologice moderne; dezvoltarea activității de autoutilitare; creșterea rentabilității unor produse; scutirea termenelor de punere în funcțiune a noilor capacități de producție și realizarea parametrilor proiectați.

Să se prevadă acțiunile ce trebuie întreprinse pentru pregătirea profesională a cadrelor; îmbunătățirea condițiilor de muncă; întărirea ordinii și disciplinei; sporirea grijii față de avutul obștesc; educarea oamenilor muncii în spiritul eticii socialiste.

2. În unitățile socialiste de stat, răspunderea pentru organizarea și desfășurarea întrecerii va reveni, sub conducerea organelor de partid, comitetele sindicatelor împreună cu comitetele și consiliile oamenilor muncii.

Pe baza prevederilor din planul propriu, a criteriilor

pentru stabilirea organizațiilor județene de partid și a întreprinderilor fruntașe în întrecere, a obiectivelor date de ministere și uniuni, comitetele oamenilor muncii, împreună cu comitetele sindicatelor sub îndrumarea organelor de partid vor elabora proiectul angajamentului pe întregul an pe întreprindere și defalcat pe secții.

Proiectul angajamentului va fi dezbătut o dată cu sarcinile anuale de plan pe fiecare secție și va fi îmbunătățit cu propunerile rezultate din dezbateri.

În adunarea generală a oamenilor muncii se va prezenta pentru a fi aprobat proiectul angajamentului îmbunătățit ca urmare a dezbaterilor din secții.

Stadiul îndeplinirii angajamentului în întrecere se va analiza lunar în adunările obișnuite ale grupelor sindicale, semestrial în adunări generale ale oamenilor muncii pe secții și în adunarea generală a oamenilor muncii pe întreprindere, stabilindu-se și măsurile necesare pentru îndeplinirea și depășirea lor în perioada următoare.

Comitetele oamenilor muncii împreună cu comitetele sindicatelor vor analiza lunar

- industrie grupa A (mine și geologie, petrol și gaze, metalurgie, construcții de mașini, chimie)
- industrie grupa B (materiale de construcții, lemn, ușoară, alimentară, locală, poligrafică)
- construcții-montaj
- agricultura de stat
- transporturi
- circulația mărfurilor
- institute de cercetări și proiectări

stadiul îndeplinirii angajamentului în întrecere, vor stabili măsurile necesare realizării angajamentului colectiv al întreprinderii.

Comitetele uniunilor împreună cu ministerele vor analiza trimestrial o dată cu planul și situația întrecerii între întreprinderi, stadiul îndeplinirii angajamentelor și vor stabili măsurile corespunzătoare în vederea îndeplinirii lor.

3. Comitetele oamenilor muncii împreună cu comitetele sindicatelor vor organiza extinderea inițiativelor și a experienței înaintate în întreprinderi, consiliile sindicatelor pe plan local, iar comitetele uniunilor sindicatelor împreună cu ministerele pe ramuri de producție.

Organele sindicale vor lua măsuri de a populariza metodele, inițiativele și rezultatele obținute în îndeplinirea angajamentelor luate în întrecere în presă, la radio, televiziune și cu ajutorul cinematografului.

4. Începând cu anul 1971 pentru realizările obținute în întrecere, la propunerea Uniunii Generale a Sindicatelor împreună cu Consiliul Economic și Consiliul de Miniștri se va acorda titlul de „întreprindere fruntașă pe țară” unui număr de întreprinderi, astfel:

locurile I, II și III

locurile I, II și III

locurile I, II și III

locurile I, II și III

locurile I, II și III

locurile I, II și III

locurile I, II și III

locurile I, II și III

fruntașă sau evidențiată pe ramură”. Criteriile de stabilire a întreprinderilor fruntașe și evidențiate pe ramură de producție vor fi stabilite de către uniuni și ministere, cu acordul Consiliului Central al U.G.S.R.

Întreprinderile fruntașe vor primi din partea uniunii și ministerului „Steagul roșu” și „Diploma de onoare” și întreprinderile evidențiate „Diploma de onoare” iar rezultatele întrecerii vor fi popularizate în presa centrală și departamentală.

Întreprinderile fruntașe și evidențiate pe ramură și subramuri de producție vor primi premii din partea Consiliului Central al U.G.S.R. și a ministerelor, pentru îmbunătățirea bazei materiale a activității social-culturale și organizarea de excursii cu fruntașii.

6. În cadrul întreprinderilor industriale, de construcții, transporturi și telecomunicații, agricultura de stat, în comerțul de stat și cooperarea de consum, prestări de servicii, în institutele de cercetări și proiectări pe baza rezultatelor obținute în întrecere, comitetele sindicatelor împreună cu comitetele și consiliile oamenilor muncii vor folosi următoarele stimulente morale și materiale:

a) Pe parcursul anului se va acorda titlul de „eviden-

țiat în întrecere” astfel:

— trimestrial, muncitorilor, maștrilor, tehnicienilor și inginerilor în cadrul adunărilor obișnuite ale grupelor sindicale;

— semestrial, echipelor, brigăzilor și altor formații de lucru similare în adunările generale ale oamenilor muncii pe secții;

— semestrial, sectoarelor, secțiilor, șantierelor, fermelor, exploatărilor și altor formații similare, în adunările generale ale oamenilor muncii pe întreprindere.

Evidențiatii și colectivele evidențiate în întrecere vor fi popularizați la panouri, gazețe de perete și în presă.

b) După încheierea anului, comitetele sindicatelor, împreună cu comitetele oamenilor muncii vor acorda titlul de „fruntaș în întrecere”, muncitorilor, maștrilor, tehnicienilor și inginerilor și le vor înmîna în semn de „fruntaș în întrecere” în cadrul adunărilor grupelor sindicale. Acestora li se vor acorda cu prioritate bilete de odihnă sau tratament, locuri la excursii, precum și o gratificație mărită față de a celorlalți salariați, în raport cu contribuția adusă la îndeplinirea și depășirea sarcinilor de producție.

Brigăzilor, echipelor și altor formații de lucru în colectiv li se va acorda titlul de brigadă (echipă) „fruntaș în întrecere” și li se va înmîna în cadrul adunărilor generale ale oamenilor muncii pe secții „Diploma de onoare”.

Secțiilor, sectoarelor și altor unități similare li se va acorda titlul de secție (sector etc.) „fruntaș în întrecere” și „Diploma de onoare” în cadrul adunării generale a oamenilor muncii pe întreprindere.

În afara gratificațiilor ce li se cuvin salariaților din rândul personalului tehnico-administrativ care nu lucrează direct în producție, dar prin munca lor au contribuit la rezultatele obținute de întreprindere li se va acorda în cadrul adunărilor grupelor sindicale titlul de „evidențiat în muncă” și „Diploma de onoare”.

7. La încheierea fiecărui plan cincinal se va acorda oamenilor muncii care și-au menținut 5 ani consecutiv titlul de fruntaș în întrecere, medalia „Pentru merite deosebite” din partea Comitetului Uniunii sindicatelor pe ramură de activitate și a ministerului și un premiu de 500 lei din fondurile ministerului. Dintre aceștia cei mai merituoși vor fi propuși să primească ordine și medalii ale Republicii Socialiste România.

★

Plenara Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor își exprimă convingerea că aplicarea acestor măsuri va duce la o participare și mai activă a sindicatelor la organizarea și desfășurarea întrecerii, la participarea, cu rezultate superioare, a tuturor oamenilor muncii, la lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat pentru asigurarea continuei dezvoltări a patriei noastre socialiste pe drumul luminos al construcției multilaterale a socialismului.

Cursurile agrozootehnice

LECTORII LA LUCRU

În întreaga țară, zilele acestea de iarnă sînt folosite, pe lângă alte rodnice acțiuni — și pentru desfășurarea cursurilor destinate perfecționării pregătirii profesionale a oamenilor muncii din unitățile agricole. Neîndoielnic, cele mai importante sarcini în transmiterea cunoștințelor de care au nevoie cursanții, revin lectorilor. De modul cum aceștia se pregătesc în vederea ținerii lecțiilor, de pasiunea pe care o pun în procesul de învățămînt depinde în cea mai mare măsură însușirea tehnologiilor moderne, pe care absolvenții cursurilor le vor aplica în practica de fiecare zi. Este convingerea și a **inginerului Ion Cazacu**, șeful fermei legumicole de la cooperativa agricolă Ulmeni, județul Ilfov căruia i-am solicitat să ne arate, concret, cum procedează pentru a avea garanția că, cei ce audiază expunerile acumulează, într-adevăr, noi și utile cunoștințe.

— În 1971, — ne-a spus ing. Cazacu, în cooperativa noastră s-au obținut, între altele, recolte medii de 2 800 kg de grâu, 4 242 kg de porumb-boabe, 32 000 kg de sfeclă, 27 000 kg de roșii la hectar, iar producțiile în sectorul zootehnic, unde creștem 3 500 de porci, 300 de vaci cu lapte, 800 de oi, au fost, de asemenea, pe măsura așteptărilor. Trebuie să subliniez că la obținerea acestor rezultate au contribuit decisiv cei care au audiat în celelalte ierni cursurile organizate în vederea lărgirii orizontului lor de cunoștințe profesionale.

Atît la culturile de cîmp, cît și în legumicultură și zootehnie, colaboratorii absolvenți ai acestor cursuri au dovedit o mai mare preocupare pentru aplicarea tehnicii și pentru respectarea indicilor de calitate a lucrărilor.

Pentru iarna aceasta, în cadrul cooperativei am organizat patru cercuri de învățămînt. Cel pentru culturi de cîmp este condus de inginerul șef Virgil Poșcoea, cel pentru legumicultură, de mine, iar cercurile zootehnice — unul pentru porcine și ovine — de inginerul Alexandru Mirescu, iar altul pentru creșterea taurinelor — de tînărul specialist Niculae Tone. De obicei, lecțiile pentru primele două cercuri se țin la sediul cooperativei, în sala de festivități. Cele teoretice cu caracter zootehnic, în unele încăperi de la capătul grajdurilor, cele practice direct la locul de muncă.

Pentru cursanții celor patru cercuri s-au asigurat din vreme caiete și creioane, în vederea luării notițelor. S-au selectat, de asemenea, prin grija inginerului șef, o serie de diapozitive conform profilului fiecărui cerc, și, pentru că nu dispunem încă de un aparat de proiecție propriu, împrumutăm unul de la școlile generale din comună.

Cred că e bine să arăt însă cum procedează eu la cercul de legumicultură, unde în acest an s-au înscris 25 de cursanți. În primul rînd, am asigurat celor ce audiază lecțiile manuale, editate în anii trecuți pentru învățămîntul agrozootehnic, unde, după opinia mea, sînt tratate în mod corespunzător unele probleme pe care le vom dezbate în ca-

drul cursului. Aceste manuale sînt destinate însă mai mult unor lecturi suplimentare. Pentru că pentru fiecare lecție eu studiez tema respectivă pe baza unei minuțioase bibliografii, folosind fie lucrări apărute în Editura „Ceres”, fie broșuri editate prin grija Redacției revistelor agricole a Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor — iar cursanții își iau notițe. Firește, conștețeam că un mai mult caracter de schiță de expunere, aci formulindu-mi doar ideile introducerii și tratării, și concluziile ce se impun la fiecare lecție, ca și unele cifre și date, care poate alfel uneori ar fi trecute cu vederea.

Prima lecție, pregătită în felul acesta a avut ca subiect **Răsadnițele**.

În mod obișnuit, caut ca fiecare expunere să fie ilustrată cu exemple din ferma noastră, unde și în cursul anului 1971 a existat o experiență interesantă, atît în ce privește pregătirea terenului, cît și întreținerea și recoltarea culturilor. Discutînd, de exemplu, despre sămînța de roșii folosită, vom prezenta săculeți cu mostre de „10 x Bizon”, Ace, V.F. 145, „Aurora” și altele urmînd ca pe tablă să întocmim și unele tabele care să demonstreze modul de comportare a fiecărui soi, diferența în ce privește prețul etc. Voi căuta ca, în acest an, să discutăm amănunțit nu numai despre cultura de roșii, ci

și despre ceapa verde (cultivată pe 15 hectare), pepeni (pe 10 hectare), astiel încît cursanții să cunoască temeinic lucrările, conform desfășurării lor calendaristice. Vom consacra o lecție, de asemenea, culturilor duble de legume, care în 1971 au dat bune rezultate pe cele 20 de hectare ce fuseseră cultivate mai înainte cu orz de toamnă.

O atenție deosebită, acord, în mod obișnuit, discuțiilor recapitulative, după fiecare lecție expusă. Sînt unii cursanți ca, de exemplu, **Gheorghe Lupu, Niculae Androne, Ion Eftenie, Valerica Apostol** sau **Ioana Popescu**, care rețin mai lesnicios explicațiile. Experiența m-a învățat însă că trebuie să insist întodeauna ca absolut fiecare cursant să plece de la lecții cu un plus de cunoaștere tehnică a problemei respective. Cînd noțiunile teoretice sînt ceva mai aride, organizez în cadrul cercului și unele experiențe practice, îndeosebi la răsadniță. De asemenea, mă străduiesc să nu las în suspensie nici-o problemă ridicată de cursanți.

În încheierea discuției noastre, inginerul Ion Cazacu a subliniat că la unele lecții din cadrul celor patru cercuri vor fi prezentate și filme documentare, în acest scop încheindu-se contractul necesar cu Intreprinderea cinematografică județeană.

— Anul trecut, a precizat interlocutorul, livrînd 1 840 de tone de produse din sectorul legumicol, cooperativa noastră a obținut un venit de 1 674 000 lei, față de planul de 1 161 000 lei. În acest an, prin perfecționarea pregătirii profesionale a oamenilor din fermă sîntem hotărîți să obținem rezultate mult mai bune.

Ion DRINCU

REVISTA REVISTELOR AGRICOLE

Revista „Probleme agricole” din prima lună a anului 1972 este dedicată în întregime lucrărilor de îmbunătățiri funciare.

Cititorii revistei sînt informați pe larg și foarte documentat cu privire la dezvoltarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare în perioada 1971—1975 și în perspectivă pînă în 1985. De asemenea, sînt dezbătute și date soluții într-o serie de probleme legate de exploatarea și întreținerea amenajărilor pentru irigații, agrotehnica culturilor de cîmp pe terenurile ameliorate prin lucrări de îmbunătățiri funciare, combaterea eroziunii solului și corectarea torenților, înlăturarea excesului de apă de la suprafața solului prin lucrări de desecare în județul Ilfov.

Foarte variată și valoroasă este și tematica la „Revista de zootehnie și medicină veterinară”. După un articol de fond în care se dezbate sarcinile actuale privind îmbunătățirea activității din sectorul creșterii animalelor, urmează o serie de titluri referitoare la adaptarea și transformarea construcțiilor vechi în paralel cu construirea de grajduri noi, avîndu-se în vedere profilul de perspectivă, utilizarea antibioticilor în alimentația animalelor ca stimulente de creștere, îngrășarea mieilor în complexul intercooperatist „Albina” din județul Brăila, influența microclimatului în declanșarea și menți-

nerea bolilor respiratorii la viței în unități de îngrășare etc.

Consultînd tematica „Revistei de horticultură și viticultură” cititorii găsesc date deosebit de utile pentru specialitatea lor în cadrul unor articole referitoare la realizările din ultimii ani, sarcinile pentru 1972 din acest sector, alegerea și pregătirea terenului în pomicultura modernă, soiurile valoroase de fasole de grădină pentru condițiile din sudul țării, influența amestecurilor de pămînt și a tratamentelor cu îngrășăminte și retardanți de creștere asupra răsădurilor de ardei etc.

Dintre articolele publicate în revista „Mecanizarea și electricizarea agriculturii” cităm titlurile: „Utilizarea în agricultură a încărcătoarelor frontale montate pe tractoarele pe roți”, „Instalații noi pentru mecanizarea lucrărilor în fermele zootehnice”, „Instalația de ungere centralizată a mașinii PPF”, „Dispozitive pentru demontarea, montarea, reglarea și rodajul unor subsansambluri de la combina autopropulsată C12” și altele.

Redacția revistelor agricole mulțumește colaboratorilor care au trimis observații și propuneri referitoare la planurile tematice elaborate pentru acest an și solicită în continuare propuneri de articole sau articole scrise.

POSTA REDACȚIEI

Marin DUMAN — comuna Padea, județul Dolj :

Am precizat în mai multe rînduri, în cadrul acestei rubrici, că dacă primiți pensie în cadrul asigurărilor sociale de stat, puteți beneficia și de pensia de cooperator, cu condiția să fi lucrat efectiv în unitatea respectivă. În cîlăit caz la care vă referiți, vă informăm că pensionarii pentru limită de vîrstă angajați cu contracte de muncă pe o durată determinată, de pînă la 4 luni în cursul unui an, nu beneficiază de concediu de odihnă sau compensație bănească corespunzătoare perioadei lucrate.

Eugen SCRIPCARU — orașul Slobozia, județul Ialomița :

Reducerea impozitului pe salarii se acordă numai muncitorilor și funcționarilor decorați cu ordinea Republicii Socialiste România. Persoanele distinse cu medalii nu beneficiază de reducerea impozitului pe salariu.

Constantin DRĂGHESCU — Tr. Severin :

Pentru a lucra în sectorul zootehnic ca tehnician este necesară o pregătire medie de specialitate. Cum dv. nu îndepliniți această condiție, puteți fi încadrat ca muncitor calificat la I.A.S. Halinga sau I.S.C.I.P. Tr. Severin. Direcția generală agricolă Mendinți precizează că sînt posibilități să lucrați și ca operator pentru însămintări artificiale, sau într-un post de recepționar la Intreprinderea de industrializare a laptelui ori la Intreprinderea de industrializare a cărnii. După aptitudinii, vă puteți adresa, așadar, uneia din aceste întreprinderi. În această privință veți fi sprijinit de Direcția generală agricolă județeană.

Cristea ONETI — comuna Corni, județul Galați :

Consiliul popular al județului Galați, căruia i-am adresat sesizarea dumneavoastră, ne-a comunicat că, intrucît ați depășit vîrsta prevăzută, nu mai trebuie să efectuați paza obștească, fiind scutit de plata sumei cu care ați fost impus.

Cît privește contribuția pentru extinderea electricității comunei și impozitul pe imobilul pe care-l dețineți rîmîn conform stabilirii inițiale, mai ales că dispuneți și de o vie, de animale domestice etc.

Gheorghe MUȘETESCU — Urziceni, județul Ilfov :

Departamentul agriculturii de stat ne-a comunicat că I.A.S. Urziceni vă poate asigura un post de mecanic agricol la ferma Sărulești.

Dinu Șt. NICOLAE — S.M.A. Ziduri, județul Buzău :

Centrala întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii precizează că, atunci cînd se deplasează în afara raiei de activitate a unității, salariații S.M.A. Ziduri au dreptul la diurnă de deplasare, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de H.C.M. nr. 822/1959.

Așadar, dumneavoastră aveți dreptul la diurna de deplasare cînd vă deplasați în raza de activitate a altor S.M.A., cu respectarea și îndeplinirea condițiilor prevăzute.

S-au dat dispoziții S.M.A. Ziduri să achite drepturile de deplasare ce vi se cuvin, pe baza documentelor prezentate.

Petre FIRAN — comuna Zimbor, județul Sălaj :

Este necesar să știm care este numărul minim de norme stabilit de adunarea generală a cooperativei, pentru fiecare din anii pe care i-ați lucrat în unitatea respectivă. Altfel, nu vă putem da răspunsul solicitat cu privire la quantumul pensiei pe care o veți primi. Trebuie să aveți în vedere că prin timp de muncă efectiv lucrat în cooperativă se înțeleg anii în care ați lucrat neîntrerupt cel puțin numărul minim de norme de muncă stabilit de adunarea generală, la începutul anului.

Bogdan NENCIU — comuna Tortoman, județul Constanța :

Da, v-am scris și personal, că este nevoie să prezentați certificatul medical. Numai astfel se poate stabili (ca pentru fiecare angajat aflat în concediu medical), salariul lunar respectiv, în proporția stabilită prin actele normative în vigoare.

Damian I. TĂNASE — comuna Istra, județul Suceava :

Actele necesare pentru înscrierea la pensia de invaliditate sînt următoarele : a) cererea adresată cooperativei din care faceți parte ; b) decizia medicală de încadrare în gradul I sau II de invaliditate ; c) fișa individuală pentru pensie eliberată de către cooperativă ; d) actele pentru dovedirea perioadelor de lucru prevăzute prin regulamentul Casei de pensii.

TÎRGUL DE IARNĂ

10 IANUARIE — 12 FEBRUARIE 1972
CUMPĂRĂTORI,
ÎN ACEASTĂ PERIOADĂ BENEFICIAȚI DE

REDUCERI DE PREȚURI DE 10-15 LA SUTĂ

LA UNELE ARTICOLE DE ÎMBRĂCĂMINTE
ȘI ÎNCĂLȚĂMINTE PENTRU SEZONUL RECE

La magazinele cooperativei de consum s-a pus în vînzare, la prețuri reduse, o gamă variată de țesături din lînă, diverse confecții din stofă și textile împlănite (paltoane, pardesie, sacouri, rochii, fuste, taioare, articole vestimentare tip sport), cisme și ghete cu fețe din P.V.C. pentru femei, ghete cu fețe din piele și talpă de cauciuc pentru femei și bărbați, fulare, baticuri, broboade, mănuși etc.

Toate mărfurile sînt moderne și de bună calitate.

FOLOȘIȚI ACEASTĂ OCAZIE, CARE VĂ DĂ POSIBILITATEA SĂ FACEȚI O ECONOMIE ÎN BUGETUL DV.

RECOOP

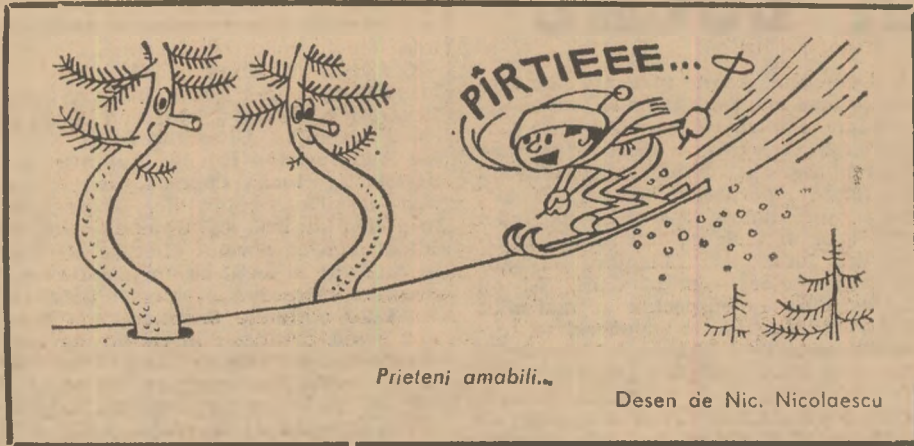
CALEIDOSCOP

În vizită la
o expoziție columbofilă

PATIMA PENTRU GRAȚIOASELE ARIPATE

Cine ar fi putut să creadă că porumbcii sînt de altăce, nenumărate, feluri! Expoziția națională de porumbei — expoziție fulger (nu a durat decît șase zile!) a fost o adevărată revelație pentru profanii în materie. Am învățat acolo, în gunguritul discret al... exponatelor — 320 în total — că porumbcii sînt de trei mari categorii: zburători, de ornament și de carne, în afară de cei voiajori care au fost prezenți aparte, iar fiecare categorie cu rasele ei etalează însuși adesea uimitoare. Iată un „alb de Czepel“ care la notare a obținut 94 de puncte din 95 posibile. Acum se află într-o cușcă nu exagerat de spațioasă și își privește — cu falsă modestie, parcă — admiratorii. În „viața de toate zilele“ acest porumbel de zbor știe să se înalte pînă la 1000 de metri și să sâgăteze aerul 7-8 ore fără întrerupere. (Oare cum s-o fi împiedcînd cu zăbrelele o asemenea gazelă a înălțimilor?).

Pentru porumbcii de zbor are importanță ceea ce se știe și se spune despre ei. Pentru cei ornamentali, însă, ceea ce se vede primează. Și, într-adevăr, ceea ce se vede e uimitor. Natura a avut o înfățișare în a crea culori, forme și podoabe pe trupul acestor păsări care simbolizează dragostea curată. (Și, pentru ca simbolul să nu fie cumva trecut cu vederea, doi porumbei negri cum e cărbunele, așezați în cuști alăturate, își mai omorau timpul, lung pentru ei, giuguilindu-se printre zăbrele: o scenă gingașă, indusătoare!) Porumbii moțați, pinte-nați, gulerați, cu ciocuri mici, cu ciocuri mari, drepte sau ca ale papagalului, cu pene de o culoare — alb, negru, cenușiu, maroniu, în infinite nuanțe — cu pene de culori amestecate, țărcațe, pestrițe,

Prieteni amabili...

Desen de Nic. Nicolaescu

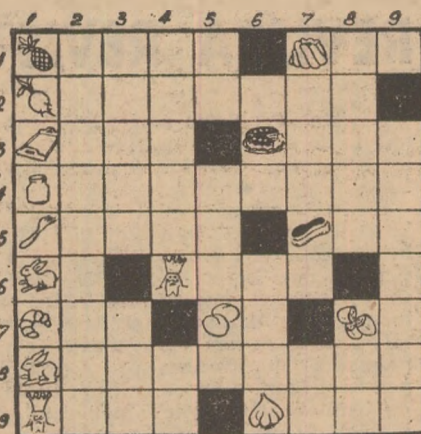
stropite, cu reflexe, fără relexe, strălucitoare sau male, cu penajul neted sau creț, cu cozi scurte, lungi, ori voltate ca cele ale păunilor, un spectacol unic pentru felurimea darurilor cu care natura a știut să înzestreze una și aceeași specie. Cît despre cei „de carne“ nu am fi știut că sînt destinați absurdului sacrificiu dacă nu ni s-ar fi spus și dacă nu le-am fi remarcat dimensiunile care se apropie de cele ale unor găinușe bine hrănite. (Unul mai voinic ca ceilalți avca anvergura, exact măsurată, de un metru și patru centimetri!) Înfașurarea lor nu-i deosebește prea mult de cei ornamentali, iar grația, fințea și demnitatea cu care se prezintă te îndeamnă să întrebi: de ce, doamne, să ucizi și să treci prin foc asemenea ființe, iar apoi să-ți infigi colțul în trupul lor? Oricum, expoziția e departe de a îndemna la așa ceva. Mai degrabă, ea invită la reflexie și la admirație pentru o fațetă a acestei imense nestemate care este lumea vie. Dragostea „columbofililor“ pentru grațioasele aripate, o adevărată patimă este, credem, o prefigurare a modului în care omul mileniiilor viitoare va privi natura vie.

A. COSTA

Cuvinte încrucișate

DUPĂ PETRECERE

ORIZONTAL: 1 Rămăși în urma plugului. — E o figură 2. Noaptea cea mai lungă. 3. Orație! Fragment din concertul pădurii. 4. Nepăsare. 5. Sălbatică din fire — Arbitru în infern. 6. Pămînt și apă. — Mișcare prin apă. — 7. Trecea pe uliță. — Copac fără tulpină! — Cal de bătaie. 8. Drumuri. 9. Săritoare la înălțime din zicală — Nu-i de aruncat.

VERTICAL: 1. Licuricii din brad. 2. Născută a doua oară. 3. Setoasă. — „Brazdă“ în piele. 4. Cîntă la înălțime (pl). — Mijloc de înmînare. 5. În zale! — Arma unor cavaleri. 6. Dau naștere la încrețuri. — Vopsea de pămînt. 7. Port-drapel în vechile oștiri — Acal! 8. Solidar cu alții. — Măsură agrară. 9. Paznic de zi și noapte (dim).

N.B. Cele citeva obiecte, prăjituri, fructe, chipuri — rămase de la petrecerile de sărbători, nu fac decît să vă ajute la dezlegarea jocului!

M. IFRIM

Plantele sănătății Ciumăfaia

Cunoscută în popor și sub numele de laur, ciumăfaia este o plantă anuală, ierboasă, cu rădăcină pivotantă, puternic ramificată, răspîndită în sol la 45-60 cm. Tulpina cilindrică ajunge la 90-115 cm și are ramificații puternice. Frunzele, de formă ovală, lung-petiolelate sînt cărnoase, mari și lungi de 15-20 cm și late de 10-15 cm, sînt sinuoase pe margini și inogal dințate. Întreaga plantă verde-închis la suprafață și verde-deschis în partea inferioară, emană un miros neplăcut ceea ce face ca ea să fie ocolită de animale. Fructul, o capsulă lungă de circa 5 cm este a-

cooperit cu țepi și are 4 loji care conțin circa 250-400 semințe reniforme, de culoare neagră. De la această plantă se folosesc frunzele, cunoscute în farmacie sub denumirea de Folia stramonii. Ele sînt bogate în principii active, avînd o largă folosire împotriva nevralgiilor, astmului, tusei nervoase etc. Ciumăfaia se seamănă direct în cîmp primăvara devreme. Pentru a răsări mai repede și mai uniform se recomandă înmuierea semințelor timp de 24 de ore în apă. Am amintit mai sus că de la această plantă folosim frunzele. Acestea se recoltează pe măsură ce

ajung la dezvoltarea completă. Pentru motivul că pețiolul se usucă greu, e de preferat să se recolteze numai limbul. Recoltarea frunzelor se face pe timp frumos și după ce roua s-a ridicat. Uscarea frunzelor se face pe cale naturală, numai la umbră, în magazii sau șoproane. Pe 1 m² se așează 1 kg de frunze. Uscarea se consideră încheiată cînd nervura principală a pierdut elasticitatea, iar la indoire se rupe. Pentru multiplele sale întrebuințări, ciumăfaia merită să ne ocupăm de ea. Ing. Nicolae BOGLUȚ C.A.P. Călacea, județul Bihor

DE LA LUME ADUNATE • DE LA LUME ADUNATE • DE LA LUME ADUNATE •

OARE E ATÎT DE GREU SA NUMERI BANII STRĂINI?

Animale — matematicieni (ciumi, elefanți și chiar măgari) figurează de multă vreme

me în programele circurilor. Un câștig nou în acest domeniu a reușit să-l spună australianul Claid Grouwz,

proprietar de motel. El era indignat de faptul că pisica, după ce-și îndeplinește programul legat de prinderea șoarecilor, lenevea tot restul zilei. S-a gîndit să dresce pisica pentru a o face să poartă o a doua profesiune. Și astfel, Grouwz a reușit să învețe pisica să miște bancnotele cu laba, fiecare pe rînd, și de fiecare dată să apese pe tabulatură. Acum pisica Toffi (acesta este numele ei) numără în fiecare seară banii încasați de motel în timpul zilei respective.

PERSOANELE CARE DORESC SA PRINDA CROCODILUL...

Lui Basil Stountomb, pescar-amator din orașul englez Southampton i-a suris, în sfîrșit, norocul: după două ore de ședere fără rezultat, cu undița, pe malul rîului Itchen, el a simțit că a prins un pește foarte mare. I-a fost necesară o oră întreagă pentru ca împreună cu un prieten să scoată prada pe

mal. Prada a fost destul de puțin obișnuită pentru Anglia de Sud: un tinăr... crocodil, lung de 1,50 m. Prietenii au alergat la poliție și acolo lucrurile s-au clarificat: din terrariumul univers-

sității din Southampton evadaseră cinci crocodili. Directorul terrariumului, în culmea disperării, se afla și el la poliție. S-a luat hotărîrea să se publice un anunț cu următorul conținut: „Per-

soanele care doresc să prindă crocodilii sînt rugate să vină pe malul rîului Itchen“. Acest calcul n-a dat greș: zeci de pescari amatori s-au prezentat și pînă în seara zilei următoare toți cei cinci crocodili erau prinși.

PE SCURT, DESPRE FLORI ȘI FRUCTE

Mărul curăță dinții. Mărul consumat distruge 96,7% din microbii aflați pe dinți. Un singur fir de floarea soarelui (o plantă) înghite într-o singură vară 200-250 litri apă. Dacă întreaga cantitate de apă consumată de un ha cu grâu în perioada de creștere am turna-o dintr-o dată pe această suprafață ea s-ar afla sub apă la o adîncime de 30-40 cm. Crizantema este supranumită starostele florilor. Ea este menționată în opera filosofului Confucius „Primăvara și toamna“ scrisă acum mai bine de 2500 de ani. În Europa, crizantema a ajuns pentru prima oară la sfîrșitul secolului al XVII-lea.

MAGAZIN SPORTIV

Cînd „Cupa Miuța“ cu 15 echipe se desfășura în aceeași zi... (V)

— Din anul 1920 — continuă să ne relateze Octav LUCHIDE, consilier la federația de fotbal — activitatea competițională la fotbal face un mare pas înainte. Campionatele de primăvară și de toamnă erau bine organizate, pe trei categorii, cuprinzînd 26 de echipe. În provincie au fost, de asemenea, inițiate unele competiții — „Cupa Zorileanu“ la Tecuci sau „Cupa Universitarilor“ la Cluj. În Capitală, s-a re-luat „Cupa Miuța“ (fotbal redus) la care participau 15 echipe împărțite în serii. Toate meciurile se disputau în... aceeași zi. Încep să aibă loc meciuri interorase sau interechipe la Arad, Oradea, Tecuci, București. În 1921 fotbalul era răspîndit în întreaga țară, organizîndu-se campionate „districtuale“ și „de regiune“.

— Precizați-ne cînd s-a desfășurat prima ediție a Campionatului național?

— În 1921—1922. Așadar, acum cincizeci de ani. Au loc tot mai dese întîlniri internaționale cu Cehoslovacia, Polonia, Iugoslavia, Bulgaria, Franța, Olanda, Turcia. În 1925 cele mai bune echipe din București care își disputau campionatul erau: Venus, Colțea, Tricolor, Prahova, Olimpia, Izvor, Macabi, Juventus, Sportul studențesc și Unirea.

— Dar prima școală de arbitri de fotbal, cînd s-a organizat?

— În 1925. Existau arbitri de prestigiu, solicitați și în alte țări. În 1930 se organizează și comisia de arbitri. Teritorial existau cinci ligi, împărțite în districte. În 1932 iau ființă diviziile naționale, existente și azi, organizîndu-se totodată „Cupa României“ și un campionat pentru juniori.

— Mi se pare că Vogl, dispărut dintre noi cu puțin timp în urmă, anul trecut, juca pe atunci în echipa națională...

— Exact. El a făcut parte din reprezentativa care a învins selecționata Bulgariei în 1929 cu 3-0. Alături de el au jucat între alții celebrii Steiner, Sepi II și Ciolac. Toate cele trei goluri au fost înscrise în repriza secundă de Ciolac.

— La 16 februarie 1930 s-a constituit oficial Federația de fotbal asociație. Secretar general ați fost ales dumneavoastră, dar președinte cine era?

— Aurel Leucuția. S-au inițiat multe lucruri atunci. În Capitală erau 4 categorii de echipe. În provincie se înmulțeau, de asemenea, jucătorii. Se dezvoltă activitatea internațională. În anul 1930 am învins Grecia cu 8-1, Wetzler înscriind cinci goluri. În cinci minute, atunci, formația noastră a marcat nu mai puțin de patru goluri. Tot în 1930, România a participat pentru întia dată la Campionatul mondial, la Montevideo, debutînd cu o victorie cu 3-1 asupra Perului, primul punct fiind înscris de noi în minutul 1... În 1931 s-a luat măsura ca nici un copil sub 14 ani să nu mai fie admis în campionatul național, iar pînă la 18 ani juniorii nu aveau voie să schimbe clubul.

— În 1933 am câștigat și prima ediție a Cupei Balcanice.

— Da, la Atena, învingînd în finală selecționata Greciei cu 4-2.

Al. IANCU

Știți să răspundeți?

1. Unde și-a făcut apariția, pentru prima oară în țara noastră, „sportul cu mînuși“?
2. Cine a fost primul boxer român care a participat la o competiție internațională?
3. Care dintre boxerii români deține un record în ce privește rapiditatea cu care și-a scos adversarul din luptă?
4. Care boxer a fost cel mai „bătrîn“ campion mondial la categoria grea?

Răspunsuri: 1) Cimpina 1909; 2) Virgil Salvan, la jocurile interlinate de la Paris, în 1919; 3) Constantin Nour, în 17 secunde, în întîlnirea cu bulgarul B. Alexieff; 4) Joe Walcott, la 37 de ani.

DE LA LUME ADUNATE • DE LA LUME ADUNATE • DE LA LUME ADUNATE •

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna 16-22 ianuarie

RADIO

BULETINE DE ȘTIRI: luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 6.00; 9.00; 10.00; 11.00; 15.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00; Programul II: 9.30; 12.00; 14.00; 17.00; 19.00; 21.00; 23.00; 0.55. Programul III: 17.00; 20.00; Duminică: programul I: 6.00; 11.00; 15.00; 20.00; 4.00; 5.00; Programul II: 9.30; 14.00; 17.00; Programul III: 19.30.

RADIOJURNAL: Luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 7.00; 13.00; 16.00; 22.00; programul II: 7.00; 13.00; 16.00; programul III: 22.00.

DUMINICĂ: programul I: 7.00; 13.00; 20.00; 22.00; programul II: 7.00; programul III: 22.00.

EMISIUNE PENTRU SATE

DUMINICĂ: programul I: 9.00 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: 6.00 — JURNAL AGRAR.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 11.05; 13.30; 15.05; programul II: 6.15; 7.05; 14.05; 18.00; 19.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.08; 10.30; 13.15; 14.30; 16.00; 20.40; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 9.00; 13.00; 17.05; 22.00.

LUNI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 16.15; 17.25; 21.50; programul II: 6.15; 7.05; 9.35; 11.30; 13.40; 15.40; 17.05; programul III: 19.50. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 11.35; 12.00; 15.30; 16.32; 20.05; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.30; 11.20; 12.15; 12.50; 14.05; 23.05; programul III: 23.00.

MARTI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 17.30; 20.40; programul II: 6.15; 7.05; 9.35; 11.00; 14.05; 17.05; 21.50; programul III: 18.13. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 11.35; 12.00; 13.27; 15.40; 16.15; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.30; 11.30; 12.15; 13.15; 15.00; 17.50; 19.05; 20.50; 22.00.

MIERCURI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 17.30; 20.40; programul II: 6.15; 7.05; 9.35; 14.05; 15.20; 17.05; 20.00; programul III: 16.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 15.30; 16.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.30; 11.30; 12.30; 15.00; 19.05.

JOI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 20.40; 21.45; programul II: 6.15; 7.05; 9.35; 11.00; 14.05; 17.05; programul III: 18.05. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 15.25; 16.30; 20.05; 21.00; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.00; 11.30; 12.15; 13.15; 15.00; 19.05; 22.00; 23.45.

VINERI: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 10.05; 12.30; 14.40; 17.30; 20.40; programul II: 6.15; 7.05; 9.35; 14.05; 17.05; programul III: 18.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 10.30; 12.00; 13.40; 15.30; 16.15; 20.05; 21.00; 21.45; 22.30; 23.00; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 11.30; 12.30; 13.15; 15.00; 17.50; 19.05; 22.50; programul III: 20.35.

SIMBĂTA: Muzică populară: programul I: 6.05; 7.05; 12.30; 13.30; 17.30; 20.45; programul II: 6.15; 7.05; 9.15; 10.30; 19.30; 22.00. Muzică ușoară și de dans: programul I: 8.30; 9.03; 11.05; 12.00; 13.30; 20.05; 21.30; 22.30; 23.00; 23.45; 0.03—6.00; programul II: 6.10; 7.45; 10.05; 11.30; 12.18; 12.30; 15.05; 19.05; 23.05; programul III: 18.02.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: PROGRAMUL I: 18.15 — Gimnastica pentru toți; 8.30 — Cravatele roșii; 10.09 — VIAȚA SATULUI. Din cuprins: • Inițiative... Reportaje și informații despre desfășurarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare; preocupări de sezon în zootehnie, legumicultură și pomicultură • La comitetul comun de partid... Comunistii acționează în spiritul hotărîrilor Conferinței pe țară a secretarilor comitetelor de partid și a președinților Consiliilor populare comunale • Să înțelegem și să aplicăm corect acordul global. Angajamentele scrise între cooperativă și formațiile de lucru • Jurnalul cooperativei agricole din Virfu Cimpului, la 10 ani de la înființare, prezentat de țaranul cooperativ Ion Moroșanu • Muzică populară; 11.10 — Să înțelegem muzica; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — Emisiune în limba maghiară; 14.00 — POSTMERIDIAN; 16.00 Film serial pentru tineret: „PLANETA GIGANȚILOR”; 16.55 — Campionatele europene de patinaj artistic. Demonstrațiile laureatilor. Transmisiune directă de la Göteborg; 19.00 — Vetre folclorice; MEHEDINTI; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reportajul săptămîinii; Variantă la o doină. Dimensiuni contemporane în Țara Motilor; 20.20 — Film artistic: „Bancnota de un milion de lire sterline”; 21.50 — Alo, Sofia, aci București...; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **PROGRAMUL II:**

20.00 — Festival Mozart; 20.35 — BULETIN DE ȘTIRI; 20.40 — Săptămîna culturală bucureșteană; 21.45 — Noutăți științifice și tehnice din lumea întrecăgă; 21.55 — Film serial: „Invadatorii” (VIII) — reluare.

LUNI: 16.00—17.00 — LECTII PENTRU LUCRĂTORII DIN AGRICULTURĂ. De mocrăția cooperatistă, principiul suprem al organizării și funcționării cooperativei: Responsabilitatea personală și colectivă față de bunul mers al treburilor obștești; 18.00 — Ecranul. Emisiune de informație și critică cinematografică; 18.30 — A-plauze pentru români; 18.50 — Stop — cadru; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.10 — Roman foileton: „David Copperfield” (V); 21.00 — Programul făuririi conștiente a viitorului; 21.35 — Steaua fără nume; 22.35 — Din țările socialiste. R. P. Ungară — Miskolc; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MARTI: PROGRAMUL I: 9.00—10.00 — TELESKOALA; 18.00 — Micii maeștri mari; 18.30 — Revista literară TV; 19.00 — Artă plastică; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reflector; 20.15 — Teatru liric TV. în premieră: Opera „Alexandru Lăpușneanu” de Alex. Zirra; 21.25 — Prim plan: Maria Spiridon — creatoare de artă populară din comuna Avrig, județul Sibiu; 21.55 — Parada vedetelor; 22.40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **PROGRAMUL II:** 20.00 — Tineri interpreți: Balerina Cristina Saru; 20.20 — Desene animate; 20.30 — Universitaria; 20.45 — BULETIN DE ȘTIRI; 20.50 — Cărți și idei; 21.15 — Blocnotes; 21.30 — Portativ 72. Revista muzicii ușoare TV; 21.55 — Film serial: „Planeta giganților” (reluare).

MIERCURI: 16.00—17.00 — Telescoala; 18.00 — Muzică ușoară cu Orchestra Radioteleviziunii (Interviziune); 18.20 — Mult e dulce ce frumoasă...; 18.35 — TIMP ȘI ANOTIMP ÎN AGRICULTURĂ. Din cuprins: • Piese de schimb — din nou o problemă insolubilă? • Zootehnia — ce este, ce trebuie să fie? Organizarea efectivelor de animale în cooperativa agricolă de producție Cringiu-Vlașca, județul Teleorman; 18.55 — Interpretul săptămîinii. Un mesager al cîntecului bănățean: Achim Nica; 19.10 — Tragera Pronoexpres; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Reportaj TV: Laudă tipografului; 20.20 — Tele-cinematica: „Marile manevre” — o producție a studiourilor franceze; 22.05 — Gala interpretelor — Ludovic Spiess; 22.25 — Teleglob — Noua Zeelandă; 22.40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

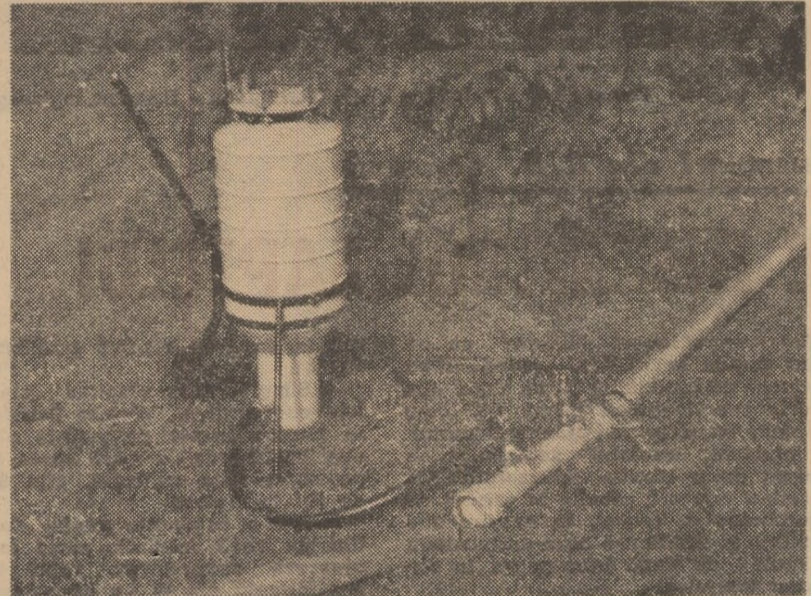
JOI: PROGRAMUL I: 16.00—17.00 — LECTII TV. PENTRU LUCRĂTORII DIN AGRICULTURĂ: • Furajele de volum, resursă de bază în nutriția taurinelor și ovinelor • Bucătăriile furajere. Tipuri de construcții, instalații, mod de funcționare. Prepararea nutrețurilor în ferme; 17.30 — Emisiune în limba maghiară; 18.30 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18.50 — Confruntări. Cum aplicăm legea? Azi despre funcționarea contractului economic; 19.10 — Pentru sănătatea dv.; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Festival Mozart; 20.50 — Tinerii despre ei inșiși; 21.25 — Comici vestiți ai ecranului...; 22.10 — Mai aveți o întrebare? „O stea și nouă planete în obiectivul astronomiei și astronauticii”; 22.55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **PROGRAMUL II:** 20.00 — Festival Mozart; 20.50 — Poveste cu Oblio și Săgeată; 22.10 — Film serial: „Patru tanchiști și un ciine” (X).

VINERI: 16.00—17.00 — TELESKOALA; 18.00 — Căminul; 18.50 — Zilele folclorului bihorean — ediția a IV-a; 19.10 — Tragera Loto; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Cronică politică internă; 20.15 — Film artistic: „Incredibilul Hlamida”. O producție a Studiourilor sovietice despre viața lui Maxim Gorki; 21.50 — Cadran internațional; 22.35 — Farmecul operetei; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. **SIMBĂTA:** 16.30 — Emisiune în limba germană; 18.15 — Ritm. tinerețe, dans; 19.00 — „Las vouă mostenire”... Versuri patriotice; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARĂ; 20.00 — Săptămîna internațională; 20.15 — Tele-enciclopedia: • Everest (I) • Breviar • Mobudu; 21.00 — Film serial: „Invadatorii” (X); 21.50 — Telediversivment: Dicționar muzical-distractiv; Litera S; 22.50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE. Sport: 23.00 — Program de romarțe și cîntece de trecere.

Noutăți de la Centrala industrială de fabricații, reparații și montaj pentru agricultură

Dispozitiv pentru administrat îngrășăminte chimice în apa de udat, tip IF-3

Uzina constructoare : U.F.R.M.A. — BOTOȘANI

Dispozitivul se folosește la administrarea fazială a îngrășămintelor chimice solide, ușor solubile, la culturile irigate și el funcționează cuplat cu aripile de ploaie ale instalațiilor de aspersiune mobile sau semifixe.

Dispozitivul se compune dintr-un recipient cilindric, vertical, sprijinit la partea inferioară pe un tripied format din două picioare demontabile și o roată de transport. La partea superioară are fixat cu 6 buloane un capac prevăzut cu o supapă și robinet de golire. La construirea dispozitivului s-au folosit materiale ușoare și rezistente la corozione.

CARACTERISTICI TEHNICE

- Tipul : mobil (prevăzut cu a roată de transport)
- Sistemul de dizolvare : trecerea jetului de apă printr-un spațiu închis de o sită
- Deplasarea : pe roata proprie, de un singur muncitor
- Capacitatea rezervorului 0,1 m³
- Diametrul guri de alimentare 210 mm
- Presiunea de lucru maxim 6,5 kgf/cm²
- Presiunea de reglaj a supapei 7 + 0,2 kgf/cm²
- Tipul supapei de siguranță : cu con și arc
- Încărcătura maximă (substanță uscată) 60 kg
- Nr. și lungimea furtunurilor de legătură 2 x 1 500 mm
- Diametrul interior al furtunurilor de legătură 25 mm
- Înălțimea totală a utilajului cca 1 300 mm
- Masa 43,5 kg

52. DLG AUSSTELLUNG

Tîrg internațional al agriculturii
Hannovra 28.05—4.06.1972

INFORMAȚII VEȚI PUTEA OBTINE LA :

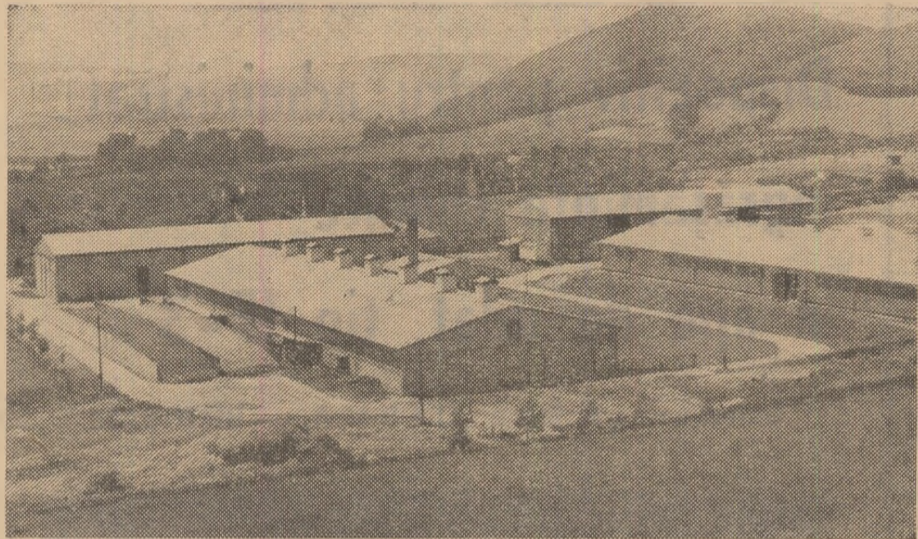
Deutsche Landwirtschafts-Gesellschaft e. V.

DLG D-6 Frankfurt am Main, Zimmerweg 16, KN-R 02

PUBLICOM

AGRICULTURA PE GLOB

SĂPTĂMINA

Ferma de vaci cu lapte a L.P.G. Werrgrund - Tiefenort, regiunea Erfurt.

Insemnări din R. D. Germană

PE ITINERARUL LAPTELUI

Am început acest itinerar cu un scurt popas la L.P.G. (cooperativa agricolă de producție) „Karl Marx” din Großfahner, regiunea Erfurt. Cu toate că unitatea avea un pronunțat caracter pomicol, sectorul zootehnic se bucura de o atenție deosebită. Am descifrat această atenție în gradul de mecanizare al fermei, în construcțiile durabile și sănătoase care adăposteau animale de toată frumusețea, în calitatea furajelor.

Era ora mulsului; **Venus Rozemarie** cu o dibăcie care-i atesta priceperea și experiența, așeza aparatele de muls. De la fiecare din cele 24 de vaci pe care le avea în primire, ea obținea câte 16—20 de litri. Din aparate, prin conducte de sticlă sau din material plastic, laptele era condus în bazine ermetice unde, până la preluarea de către fabrică, era adus la temperatura de 6—8° C. O garanție în plus a calității.

Ne-am interesat și de rația zilnică a vacilor: 30 kg de furaje verzi vara, sau aceeași cantitate de furaje însilozate în perioada de stabulație și, bineînțeles, și câte 2 kg de nutrețuri combinate. Tot în perioada de stabulație vacile mai primesc zilnic câte 3 kg de fin de lucernă.

Am vizitat, în continuare, cooperativa agricolă Werrgrund — Tiefenort, din aceeași regiune. Din cele circa 1 000 de hectare de cîte dispunea cooperativa, jumătate erau ocupate de pășuni și fânețe. S-ar părea destul de puține pentru cele 520 de vaci cu lapte crescute aici, fără să mai vorbim de alte 650 de taurine la îngreșat, 500 de oi pentru carne, 150 de scroafe și 1 200 de porci la îngreșat. Cum era și firesc, mai întâi ne-am interesat de mo-

dul în care se rezolvă problema furajelor.

— Simplu, ne-a răspuns președintele cooperativei, **Werner Schäfer**. De la fiecare hectar de pajiște obținem cîte 25—30 tone de masă verde, iar de pe suprafețele cultivate, cîte 8 tone de fin la hectar.

Pentru o producție medie de 4 250 litri pe vacă furajată, nivel la care ajunsese cooperativa, rația zilnică era formată din 40 kg de nutreț însilozat (porumb și frunze de sfeclă), 6 kg de fin și 3 kg de furaje combinate. În timpul verii, în afara ierbii consumate la pășune sau la iesle, vacile nu mai consumau decât cel mult 1—2 kg de nutrețuri combinate.

Am fost invitați apoi să vizităm grajdurile, construite deosebit de interesant. Jumătatea superioară a pereților laterali era realizată din sticlă masivă, astfel încît ferestrele lipseau cu desăvîrșire. În acest mod, aerisirea se asigură prin gurile de ventilație și prin deschiderea ușilor, iar eliminarea dejecțiilor se face prin sistemul Gülle (grătare, fose și bazine de depozitare). Se colectează astfel importante cantități de îngrășăminte organice care, alături de cele chimice, sînt folosite intens la fertilizarea pajiștilor și a culturilor de cîmp. Gradul înalt de mecanizare permite ca norma de deservire să ajungă la 25 de vaci pe îngrijitor. Unul din grajduri — și poate cu rezultatele cele mai bune — era deservit de o brigadă de tineret.

Pe întreaga fermă, așa cum ni s-a relatat, se obțin 95 de viței de la fiecare sută de vaci. Asigurîndu-și matca din prăsilă proprie, crescută cu multă grijă, cooperativa din Werrgrund, la fel ca și alte unități vizitate, reformează anual 25% din efectivul de

vacii. Se creează astfel posibilitatea intensificării ritmului de ameliorare a turmei, de sporire rapidă a producției de lapte pe vacă furajată. Interesându-ne de rezultatele activității economice ale cooperativei, am aflat că pentru o producție-marfă de o mie de mărci se cheltuiesc 668 de mărci.

În bună măsură, așa cum ni s-a relatat mai apoi de colegul **Wolfgang Warzok**, corespondentul revistei „Neue Deutsche Bauern-Zeitung”; rezultatele cooperativei își găsesc explicația și în sprijinul efectiv primit din partea Institutului de cercetări pentru creșterea taurinelor, din Klausberg, în cooperarea fructuoasă cu alte unități. De fapt, unitatea participă activ în trei asociații intercooperatiste: pentru producția de lapte, îngreșarea porcinelor și producerea cartofilor.

Un asociat de nădejde al cooperativei era fabrica de produse lactate din Erfurt, intrată în funcțiune la 1 aprilie 1969, cu o capacitate zilnică de prelucrare de 340 000 litri de lapte. Ea a preluat, de fapt, activitatea a 13 unități mai mici din această zonă lipsite de posibilitatea modernizării procesului de producție la nivelul actual.

Așa cum ne-a explicat directorul **Ing. Horst Ottenberg**, producția unității pe care o conduce are trei direcții principale: asigură zilnic circa 150 000 de sticle cu lapte și 90 000 litri de lapte ambalat în pungi de plastic, precum și 15 tone de unt și, pe de altă parte, realizează anual 11 000 tone de lapte praf pentru creșterea vițelilor. Ne-a reținut atenția și diversitatea sortimentelor: lapte integral proaspăt, lapte bătut, lapte cu socolată, lapte cu cacao, lapte cu vanilie sau cu lămfie, toate acestea fiind ambalate în sticle de diferite dimensiuni. Dintre sortimente nu trebuie omisă frișca obișnuită și cea pentru cafea. Materia primă a fabricii este asigurată de 120 de cooperative posesoare ale unui efectiv de circa 22 000 de vaci, cu o producție medie anuală de 3 350 litri de lapte.

Parcurgînd itinerarul laptelui, de la producător la consumator, am constatat grija exemplară pentru igiena acestui aliment deosebit de prețios. Așa cum arătam, de la ugerul vacii și pînă la ambalajul în sticlă sau în punga de plastic, laptele este lipsit de contactul cu mediul înconjurător: din aparatele de muls, prin conducte, în recipiente, unde este adus la temperatura de 6°—8° C: din recipiente, în tancurile transportoare, la fabrică. În astfel de situații, proba reductazel a fost abandonată din tehnologia de prelucrare a laptelui.

Vizitînd fabrica de produse lactate nu ne-a scăpat atenției nici faptul că din cei 216 salariați, mai bine jumătate sînt femei tinere, multe sub vîrsta de 25 de ani. Conducerea tehnică a producției este asigurată de 4 specialiști cu pregătire superioară, 9 cadre cu studii medii și 11 maistri. Aproximativ 80% din salariați sînt calificați. Ei mînuiesc cu îndemînare aparatura modernă cu care este dotată unitatea.

Era o îndemînare cu care ne familiarizasem pe întregul itinerar al laptelui.

Ing. Lucian ROȘCA

Pentru hrana lumii

Spirulina - redescoperită?

„Grupul consideră că lucrările în vederea folosirii spirulinei sînt deosebit de promițătoare, dat fiind faptul că aceste organisme au fost utilizate ca hrană de diverse populații timp de mai multe secole, fără să se fi observat vreun efect negativ. Pe acest temel, Grupul incurajează în mod deosebit cercetările asupra acestui material”.

Această luare de poziție a Grupului consultativ F.A.O. pentru proteine — semnalată cu un an în urmă — a reprezentat un important gir pentru reintrarea în arenă a spirulinei, algă în formă de spirală despre care s-a vorbit din ce în ce mai mult în ultimul deceniu în contextul problemelor contemporane ale alimentației.

Este vorba, într-adevăr, despre o re-

constatat că, înainte cu secole, spirulina — pe care specialiștii o consideră ca fiind un microorganism situat la jumătatea drumului între regnul vegetal și cel animal — era cunoscută și folosită în hrană. Unde? În America și în Africa. Iată de ce — și acest lucru nu poate fi considerat întâmplător — tocmai în aceste două continente, mai precis, în Mexic și în Algeria, au fost puse bazele realizării industriale a proteinelor pe care spirulina le conține în proporție de 65—70% din substanța uscată.

Începînd din 1962, Institutul francez al petrolului, avînd ca

parteneri o societate mexicană, Sosa Texcoco și Institutul algerian al petrolului au desfășurat cercetări în vederea cultivării la scară mare a spirulinei. Rezultatele obținute în Algeria au arătat că se poate conta, în condițiile climatice locale, pe aproximativ 150 kg de substanță uscată, reprezentînd cca 100 kg de proteine la hectar pe zi. În Mexic, societatea amintită, care exploatează apele alcaline aflate pe locul în care vechile cronici menționează existența marelui lac Texcoco, a reușit să producă o cantitate destul de mare de spirulină uscată, pa-

ralel cu producția obișnuită de carbonat de sodiu și sodă caustică.

În ceea ce privește utilizarea spirulinei în hrana oamenilor (este locul să semnalăm că ea conține proteine foarte apropiate cu cele de origine animală, glucide, foarte puține lipide, apoi vitamine și pigmenți) se face în momentul de față încercări cu alimente îmbogățite cu spirulina.

Pentru nutriția animală, spirulina este, în principiu, mai scumpă decît turtele de soia sau făina de pește. Dar, datorită conținutului în pigmenți ea se dovedește prețioasă pentru hrănirea păsărilor, asigurînd culoarea comercială a carni și ouălor, așa cum au dovedit-o experiențele făcute în Franța, în Mexic și sub egida F.A.O., în Ciad.

CULTURI DE SERĂ ÎN R. P. ALBANIA

În ansamblul agriculturii albaneze, culturile de seră ocupă un loc din ce în ce mai important. În ultimii ani, suprafețele destinate acestor culturi au crescut sistematic.

Noi instalații pentru culturi protejate au apărut pe tot cuprinsul țării, pe țărmurile Mării Ionice ca și pe ale Adriaticii, în sudul Albaniei — la Sarande, ca și în Nord — la Shkoder.

În sere și adăposturi se cultivă cu precădere tomate, care se coc încă din luna mai. Ele formează, de altfel, un prețios produs de export deținînd o pondere crescîndă în comerțul exterior al R.P. Albaniei.

EXPORTURILE POLONEZE DE HIDROMEL

„Wawel”, „Klasztorny”, „Litewski” — iată denumirile comerciale ale sorturilor de hidromel polonez care a devenit cunoscut nu numai în țară, ci și peste hotare — în S.U.A., Australia, Canada, R. F. a Germaniei, Elveția, Marea Britanie, țări în care acest produs se exportă cu succes.

Hidromelul polonez este fabricat la o uzină specializată de la Milejow, în apropiere de Lublin.

Hidromelul „Wawel” a obținut la Tîrgul internațional de la Leipzig medalia de aur și o altă distincție la Olimpiada alimentară de la Luxemburg.

În momentul de față în Polonia se produce 200 000 litri de hidromel. Cantitatea va atinge 500 000 de litri în anul 1975.

PRETUL LINII INGRIJOREAZĂ PE PRODUCĂTORI

Marii producători de lînă din lumea capitalistă sperau ca prețul să se ridice după campania comercială 1969/70. Nădejdele lor au fost însă spulberate. Astfel, prețurile plătite producătorilor, în emisfera sudică, continuă să scadă — de altfel, această tendință se manifestă de 20 de ani încoace — ca urmare a creșterii producției de lînă și a concurenței crescînde a fibrelor artificiale.

În Noua Zeelandă, al doilea exportator de lînă al lumii, prețurile au scăzut cu 8,7 la sută în ultima campanie față de cea precedentă. În Africa de Sud, scăderea s-a cifrat la 13 la sută, iar în Australia, care este cel mai mare exportator, ea a atins 16 la sută, ceea ce reprezintă nivelul cel mai scăzut din 1947/48.

O influență serioasă asupra acestor desfășurări a exercitat-o și încetinirea activității industriilor textile dintr-un șir de țări capitaliste importatoare de lînă.

BANI, NU GLUMĂ!

209 000 de franci elvețieni, aceasta este suma care a fost plătită unui crescător din Argentina pentru un taurăș de rasă Hereford, în vîrstă de 21 de luni, cu prilejul Expoziției-tîrg de la Palermo (Argentina). Este un preț-record, care vorbește de la sine despre valoarea, în sensul cel mai larg al noțiunii, a reproducătorilor de rasă.

FĂRĂ MICROORGANISME

Danemarca urmează să adopte metoda SPF (Specific Pathogen Free) în creșterea porcilor. Este vorba de o metodă care comportă menținerea animalelor într-o stare de deplină sterilitate, fără nici cel mai mic contact posibil cu microorganismele. După cinci ani de utilizare experimentală, această metodă și-a vădit virtuțile în combaterea infecțiilor intestinale de care suferă porcinele în momentul de față. Ea va fi aplicată cu mare strictețe, mai cu seamă în crescătoriile de reproducători.

Se semnalează că metoda este utilizată și în Elveția și în Marea Britanie.

ZAHĂR PENTRU GĂINI

Experiențe făcute la Institutul Național al Cercetării Agricole din Franța au arătat că găinilor le convine o rație furajeră... dulce.

Comparînd trei tipuri de rații care nu se deosebesc decît prin aportul glucidic, experimenterii au dovedit că găini Rhode Island, Red x Wyandotte suportă foarte bine o cantitate importantă de zahăr (50 la sută din rație) fără să sufere de vreo tulburare digestivă. În schimb, rezistența cojii ouălor a crescut net și s-a micșorat tot atît de net o dată cu reducerea porției de zahăr. Concomitent, a crescut și greutatea gălbenușului. Experiențele continuă pentru a determina nivelul optim al zahărului în rația găinilor.

PRODUCȚIA MONDIALĂ DE CARTOFI

Rezultatele în cultura cartofului obținute de principalele țări producătoare din lume se cifrează la 258 000 000 de tone, marcînd o creștere de 7 la sută. Cele mai importante sporuri de producție au fost realizate în R. F. Polonă și în Uniunea Sovietică.